

BREVIARIUM STRIGONIENSE
Proprium de Tempore post Epiphaniam

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA

SERIES PRACTICA

Tomus IV/c

Seriem redigit

Blasius Déri

Universitas de Rolando Eötvös nominata

Facultas Artium

Institutum Antiquitatis

Cathedra Litterarum Latinarum

[http:// latin.elte.hu/mrh](http://latin.elte.hu/mrh)

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA
Series Practica IV/c

BREVIARIUM STRIGONIENSE

Proprium de Tempore post Epiphaniam
(editio ad experimentum)

Argumentum

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Latin Tanszék

BUDAPEST 2017

Készült az OTKA K 109058 (A nyugati liturgia változatainak kutatása.
Szövegkiadás, történeti-összehasonlító elemzés, módszertan)
programjának keretében.

OTKA

Átírás, szöveggondozás
NÉNYEI SÁRA

Kottagrafika
CSONKA SZABINA BABETT

Szerkesztette és lektorálta
FÖLDVÁRY MIKLÓS ISTVÁN

A zenei anyagot gondozta
SZOLIVA GÁBRIEL OFM

Közreműködött
SZŐNYI ÉVA JÚLIA

ISBN 978-963-446-786-1

© Argumentum Publishing House, 2017
© Nényei Sára, Csonka Szabina Babett,
Földvály Miklós István, Szoliva Gábrriel 2017

*All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated
in any form, by print, photoprint, microfilm, microfiche, digital copy
or any other means without written permission from the publisher.*

PRINTED IN HUNGARY

[IN FESTO EPIPHANIÆ]

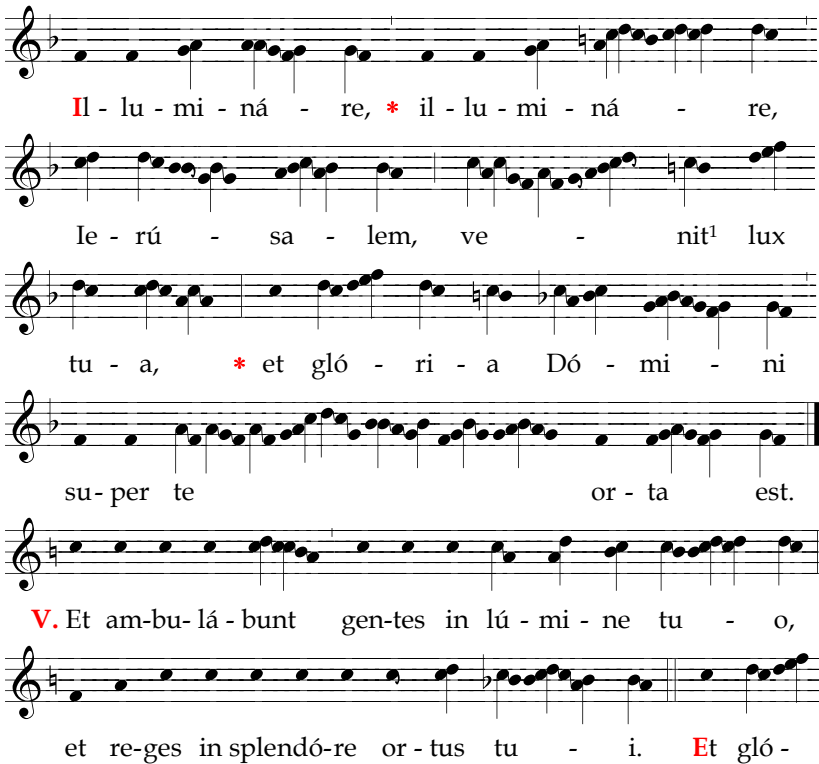
ad primas vesperas

Antiphona: O, admirábile. **Psalmus:** Laudáte, púeri.

Capitulum

SURGE, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est, quia, ecce, ténebræ opérient terram · et caligo pópulos, super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur. Deo.

Responsorium · 5

Il - lu - mi - ná - re, * il - lu - mi - ná - re,
Ie - rú - sa - lem, ve - nit¹ lux
tu - a, * et gló - ri - a Dó - mi - ni
su - per te or - ta est.
V. Et am - bu - lá - bunt gen - tes in lú - mi - ne tu - o,
et re - ges in splendó - re or - tus tu - i. **Et** gló -

¹ Edd. Ierusalem] quia venit

ri - a.

Hymnus

Ho-stis He-ró-des ím-pi-e,

Christum ve-ní-re quid ti-mes?

Non ár-ri-pit mor-tá-li-a,

qui re-gna dat cæ-lé-sti-a.

Ibant magi, quam viderant,
stellam sequentes præviam,
lumen requirunt lumine,
Deum fatentur múnere.

Lavácula puri gúrgitis
cælestis Agnus áttigit,
peccáta, quæ non détulit,
nos abluendo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
aquæ rubescunt hýdriæ,
vinúmque iussa fúndere,
mutávit unda oríginem.

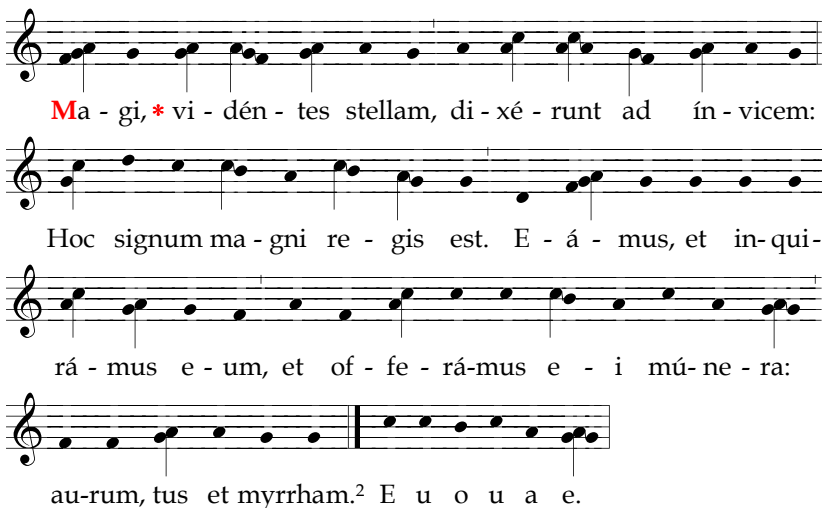
Glória tibi, Dómine,
qui apparuísti in terris,
cum Patre et Sancto Spíritu ·
in sempitérna sæcula.

A - men.

Versiculus: Reges Tharsis et ínsulæ múnera **et cetera.**

Ad Magnificat antiphona · 8g2

Ma - gi, * vi - dén - tes stellam, di - xé - runt ad ín - vicem:
 Hoc signum ma - gni re - gis est. E - á - mus, et in - qui -
 rá - mus e - um, et of - fe - rá - mus e - i mú - ne - ra:
 au - rum, tus et myrrham.² E u o u a e.

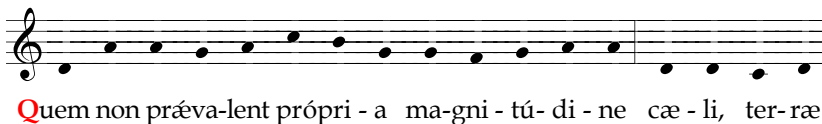
Oratio

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus, stella duce, revelásti: concéde propítius, ut, qui iam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur! Per eúndem.

Ad completorium

Psalmus: Cum invocárem. **Hymnus:** Ibant magi.

Alius hymnus:

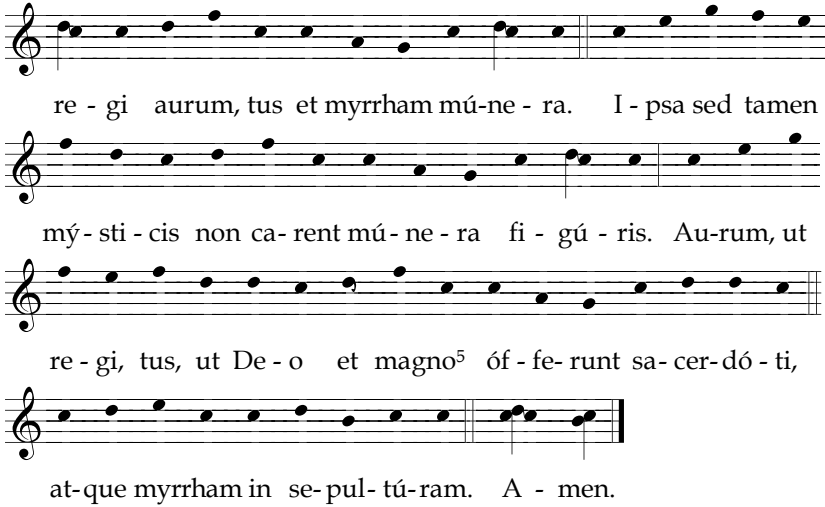
Quem non præva - lent própri - a ma - gni - tú - di - ne cæ - li, ter - ræ

² Edd. add. myrrham] alleluia

at-que má-ri - a am-phi-se-pí - re, de vir-gí - ne - o na-tus
 ú - te - ro, pó - ni - tur in præ-sé - pi - o. Ut prophé - ti - cus
 ser-mo nún-ti - at, stant si-mul bos et á - si - nus, sed o - rí - tur
 stel - la lú - ci - da, præ-bi - tú - ra Dó - mi - no ob - sé - qui - a.
 Quam Bá - la - am ex Iu - dá - i - ca o - ri - tú - ram dí - xe - rat
 pro - sá - pi - a.³ Hæc ma-gó - rum ó - cu - los ful - gu - rán - ti lú -
 mi - ne præstrín-xit pró - vi - dos. At - que i - psos præ - vi - a
 Christi ad cu - ná - bu - la, per - dú - xit ví - li - a.⁴ Il - lic ex
 í - gu - is ad - ó - rant ób - si - tum pán - nu - lis, of - fe - rén - tes

³ *Edd.* dixerat] prosapiam

⁴ *MR 21* perduxit] inclyta

re - gi aurum, tus et myrrham mú-ne - ra. I - psa sed tamen
 mý - sti - cis non ca - rent mú - ne - ra fi - gú - ris. Au - rum, ut
 re - gi, tus, ut De - o et magno⁵ óf - fe - runt sa - cer - dó - ti,
 at - que myrrham in se - pul - tú - ram. A - men.

Capitulum

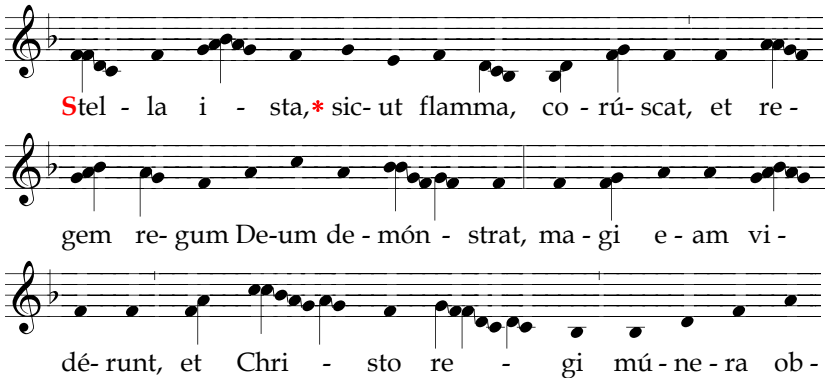
OMNES de Saba vénient, aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. Deo.

Versiculus

V. Vénient ad te, qui detrahébant tibi.

R. Et adorábunt vestigia pedum tuórum.

Ad Nunc dimittis antiphona · 6f (b)

Stel - la i - sta,* sic - ut flamma, co - rú - scat, et re -
 gem re - gum De - um de - món - strat, ma - gi e - am vi -
 dé - runt, et Chri - sto re - gi mú - ne - ra ob -

⁵ Edd. Deo et] mago

tu - lé-runt. E u o u a e.

Oratio

DEUS, illuminátor ómnium géntium: da pópulis tuis perpétua pace gaudére, et illud lumen spléndidum infúnde córdibus nostris, quod trium magórum méntibus inspirásti!

Oratio: Deus, qui illúminas.

Ad matutinum

Dómine, lábia mea, Deus, in adiutórium **dicuntur. Invitatorium non dicitur, sed tantum incipitur:**

Antiphona · 7a

Af - fér - te, Dó - mi - no, * fí - li - i De - i, ad - o - rá - te

Dó - mi - num in au - la san - cta e - ius! **Ps. Ipsum.**

Antiphona · 1g1

Psál - li - te * De - o no - stro, psál - li - te, psál - li - te re - gi

no - stro, psál - li - te sa - pi - én - ter! **Ps. Omnes gentes.**

Antiphona · 4e

O-mnis ter-ra * ad - ó - ret te,⁶ et psal-lat ti - bi, psalmum
 di - cat nó - mi - ni tu - o, Dó - mi - ne!

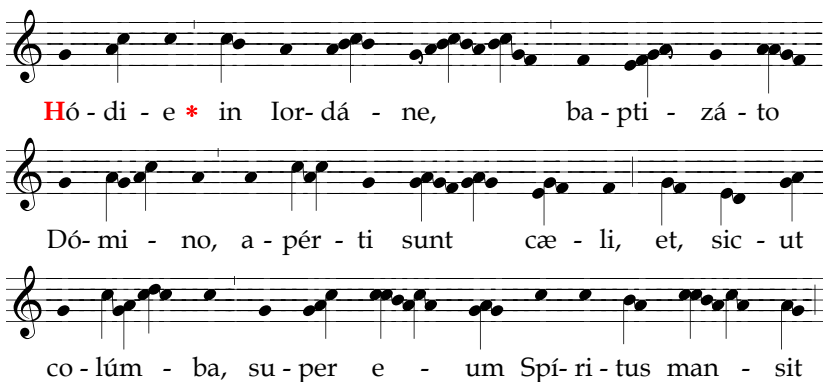
Ps. Iubiláte Deo, omnis terra.

Versiculus: Reges Tharsis.

Lectio I.

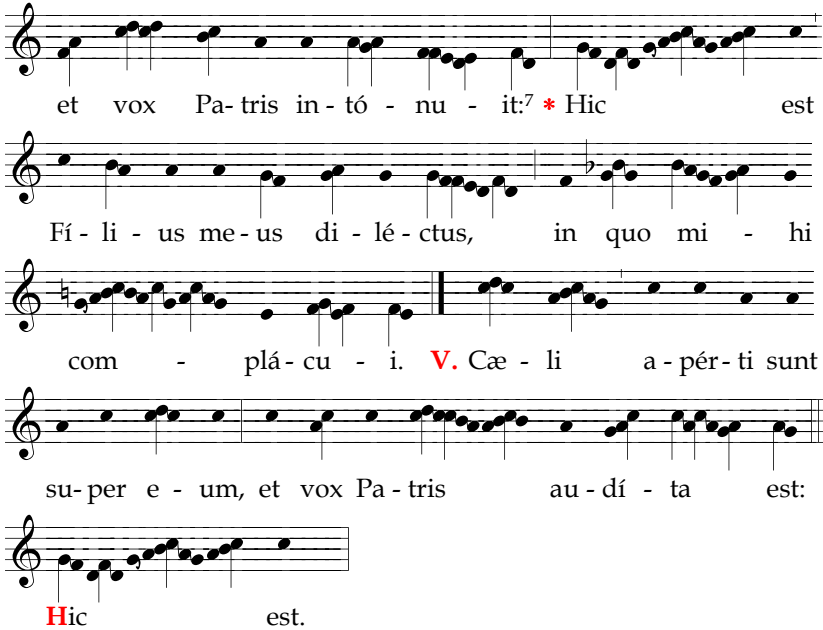
OMNES sitiéntes, veníte ad aquas, et, qui non habétis argéntum, properáte, émite et comédite! Veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac! Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra! Inclínate aurem vestram, et veníte ad me; audíte, et vivet ánima vestra! Hæc.

Responsorium · 3

Hó - di - e * in Ior - dá - ne, ba - pti - zá - to
 Dó - mi - no, a - pér - ti sunt cæ - li, et, sic - ut
 co - lúm - ba, su - per e - um Spí - ri - tus man - sit

⁶ Edd. add. te] Deus

et vox Pa-tris in-tó - nu - it:⁷ * Hic est

Fí - li - us me - us di - lé - ctus, in quo mi - hi

com - plá - cu - i. V. Cæ - li a - pér - ti sunt

su - per e - um, et vox Pa - tris au - dí - ta est:

Hic est.

Lectio II.

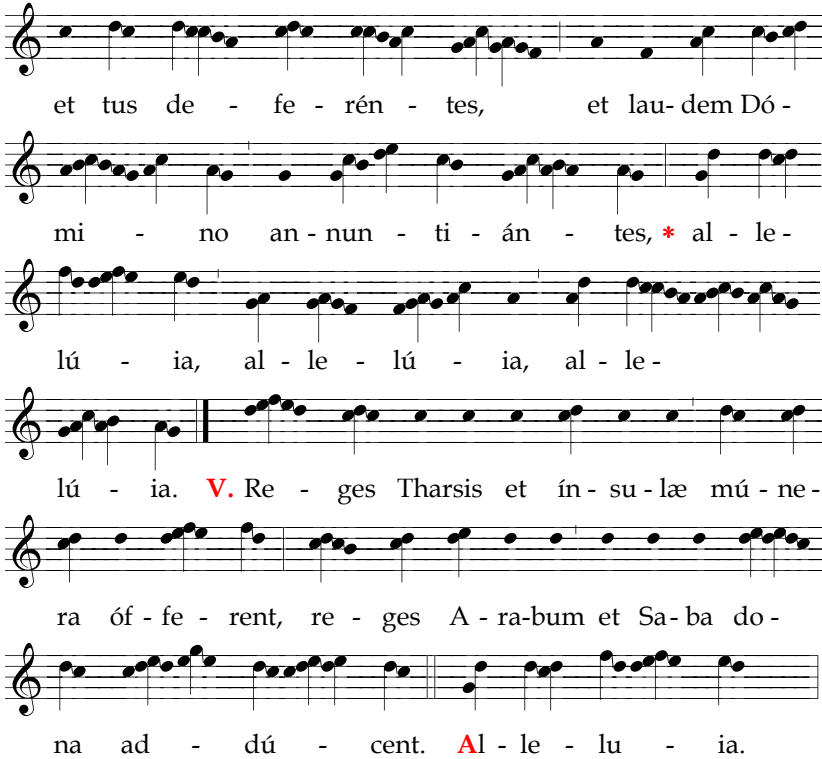
ET fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidélis. Ecce, testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce, gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ non cognóverunt te, ad te current · propter Dóminum, Deum tuum · et Sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est! Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum! Hæc.

Responsorium · 7

O - mnes * de Sa - ba vé - ni - ent, au - rum

⁷ Edd. Patris] audita est

et tus de - fe - rén - tes, et lau-dem Dó -
 mi - no an - nun - ti - án - tes, * al - le -
 lú - ia, al - le - lú - ia, al - le -
 lú - ia. **V.** Re - ges Tharsis et ín - su - læ mú - ne -
 ra óf - fe - rent, re - ges A - ra - bum et Sa - ba do -
 na ad - dú - cent. **A**l - le - lu - ia.

Lectio III.

NON enim cogitationes meae cogitationes vestrae, neque viae meae viae vestrae, dicit Dominus; quia, sicut exaltantur caeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris, et cogitationes meae a cogitationibus vestris. Et, quomodo descendit imber et nix de caelo, et illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, et infundit eam, et germinare eam facit, et dat semen serenti, et panem comedenti, sic erit verbum meum, quod egrediatur de ore meo. Haec.

Responsorium · 8

Stel - lam, * quam ví - de - rant ma - gi in o - ri - én -

IN FESTO EPIPHANIÆ

te, an - te - ce - dé - bat e - os,
do - nec ve - ní - rent ad lo - cum, u - bi pu -
er e - rat. * Vi - dén - tes au - tem e - am, ga - ví - si
sunt gáu - di - o ma - gno. **V.** Et in - trán - tes do -
mum, in - ve - né - runt pú - e - rum cum Ma - rí - a, ma - tre
e - ius, et pro - ci - dén - tes ad - o - ra - vé - runt
e - um. **Vi - dén - tes.**

In secundo nocturno

Antiphona · 1a2

Re - ges Tharsis * et ín - su - læ mú - ne - ra ó - fe - rent

Antiphona · 4e

Omnes gen-tes, * quascúmque fe - cí - sti, vé - ni - ent, et ad-
o - rá - bunt co - ram te, Dó - mi - ne. **Ps.** Inclína, Dómine.

Antiphona · 8g1

Ve - ní - te, * ad - o - ré - mus e - um, qui - a i - pse est
Dó - mi - nus, De - us no - ster! **Ps.** Veníte, exsultémus Dómino.

Versiculus: Omnis terra adóret te, Deus.

Lectio IV.

NOSTIS, fratres caríssimi, quia dies iste, qui a nobis in honórem Dómini per annos síngulos celebrátur, ore cunctórum fidélium Epiphánia nuncupátur. Epiphánia vero interpretátur Manifestátio. Tráditum autem tenémus a pátribus, quod Unigénitus Deus hódie magis est manifestátus, a quibus est, oblátis munéribus, suppliciter adorátus. Nam quia ipse est Deus, qui sibi in véteri testaméto primítias offérrí mandávit, idem Deus, homo natus, géntium primítias suo cúltoi dedicávit. Tu.

Responsorium · 8

Ma - gi * vé - ni - unt ab o - ri - én - te le - ro - só -
 lymam, quærén - tes, et di - cén - tes: * U - bi
 est, qui na - tus est, cu - ius stel - lam ví -
 di - mus, et vé - ni - mus ad - o - rá - re
 Dó - mi - num? V. Ma - gi vé - ni - unt ab o - ri -
 én - te, in - qui - rén - tes fá - ci - em Dó - mi - ni,
 et di - cén - tes: U - bi est.

Lectio V.

APOSTÓLICA vero testátur auctóritas, quia unus est Deus, qui iustificat circumcisiónem ex fide · et præpútium. Circumcisiónis nómine Iudæos, præpútii nómine gentes indubitánter osténdens. Isti sunt duo paríetes, qui ex dívérso venérunt in lápidem, qui factus est in caput ánguli, in unitáte fidei convenérunt. Unus páries venit ex Iudæis, alter venit ex géntibus. Longe a se dívísi erant, quando dívérsa credébant. Pósitus est in médio lapis anguláris, qui ad se utrúmque paríetem dúceret, et utrúmque uno nómine nuncupáret, esséntque unum communióne vocábuli, qui fierent in una grátia sacraménti. Tu.

Responsorium · 4

In - ter - ro - gá - bat * ma - gos He - ró - des: Quod signum
vi - dí - stis su - per na - tum re - gem?
Stellam magnam ful - gén - tem, cu - ius splendor il - lú - mi - nat
mun - dum.* Et nos co - gnó - vi - mus, et vé - ni - mus
ad - o - rá - re Dó - mi - num. V. Ma - gi
vé - ni - unt ab o - ri - én - te, in - qui - rén - tes fá - ci - em
Dó - mi - ni, et di - cén - tes: Et nos.

Lectio VI.

PER Christum, caríssimi fratres, qui est pax nostra, fáciens utrúmque unum, Iudæi et géntiles facti sunt unum, quibus fidei únitás índidit nóminis Christiáni vocábulum. Ad lápidem ergo angulárem utérque páries venit, et verum ángulum fidei únitás fecit. Horum dúorúm parietum unus addúctus est, quando pastóribus Iudæis Christum natum ángelus nuntiávit; alter páries addúctus est, quando géntilibus magis novum sidus appáruit. Illi fuérunt primitiæ Iudæórum, isti facti sunt primitiæ géntium. Illi de próximo addúcti, isti de

longínquo redúcti. Prope enim erant Iudæi, qui Deum colébant, longe erant gentes, quæ idólis serviébant. Tu.

Responsorium · 1

Tri - a sunt * mú-ne-ra pre-ti - ó - sa, quæ ob - tu - lé-runt
 ma - gi Dó - mi - no in di - e i - sta,
 et ha - bent in se di - ví - na my - sté -
 ri - a. * In au - ro, ut os - ten - dá - tur re - gis pot -
 én - ti - a, in tu - re sa - cer - dó - tem magnum
 con - sí - de - ra, et in myr - rha do - mí - ni -
 cam se - pul - tú - ram. V. Sa - lú - tis nostræ au -
 ctó - rem ma - gi ve - ne - rá - ti sunt in cu - ná - bu - lis,
 et de the - sá - uris su - is mý - sti - cas e - i mú - ne - rum

spé-ci-es ob-tu-lé-runt. **In** au-ro.

In tertio nocturno

Antiphona · 6f (♭)

Flú-mi-nis ím-pe-tus læ-tí-fi-cat, *al-le-lú-ia, ci-vi-tá-tem De-i, al-le-lú-ia. **Ps.** Deus noster.

Antiphona · 6f (♭)

Ad-o-rá-te Dó-mi-num, *al-le-lú-ia, in au-la san-ctae-ius, al-le-lú-ia! **Ps.** Cantáte **primum.**

Antiphona · 6f (♭)

Ad-o-rá-te e-um, *al-le-lú-ia, omnes án-ge-li e-ius, al-le-lú-ia! **Ps.** Dóminus regnávít **primum.**

Versiculus: Omnes gentes, quascúmque fecísti. Vénient **et cetera.**

Secundum Matthæum

CUM natus esset Iesus in Bêthlehem Iudæ, in diébus Heródis regis, ecce, magi ab oriénte venérunt Ierosólymam, dicétes: Ubi est, qui natus est, rex Iudæórum? Vídimus enim stellam eius in oriénte, et vénimus adoráre eum. Et réliqua.

Homélia beáti Gregórii papæ.

Lectio VII.

SICUT lectionem evangélicam, fratres, audístis, cæli rege nato, rex terræ turbátus est, quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato, pastóribus in Iudæa ángelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab oriénte magos · non ángelus, sed stella perdúxit, quia vidélicet Iudæis, tamquam ratióne uténtibus, ratióne ánimál, id est ángelus, prædicáre débuit. Géntiles vero, quia, ratióne caréntes, et uti nesciébant ad cognoscéndum Dóminum, non per vocem, sed per signa deducúntur. Quia et illis prophétia, tamquam fidélibus, et non infidélibus, et istis signa, tamquam infidélibus, et non fidélibus data sunt. Tu.

Responsorium: Illumináre, illumináre, Ierúsalem, *ut supra.*

Lectio VIII.

ET notándum, quod Redemptórem nostrum, cum iam perféctæ esset ætátis, eisdem géntibus apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícia loquéntem, stella géntibus denúntiat, quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem iam Dóminum · loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem, eleménta muta prædicárent. Tu.

Responsorium · 8

Di - es * san - cti - fi - cá - tus il - lú - xit no - bis,
ve - ní - te gen - tes, et ad - o - rá - te Dó -

mi-num, * qui-a hó-di - e ap - pá - ru - it lux magna
 in ter - ra!⁸ V. Ve-ní - te, ad - o - ré - mus
 e - um, qui - a i - pse est Dó - mi - nus, De - us
 no - ster! Qui - a hó - di - e.

Lectio IX.

SED in ómnibus signis, quæ, vel nascénte Dómino, vel moriénte, demonstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quórúndam Iudæórum corde durítia, quæ hunc neque per prophétie donum, nec per mirácula agnóvit. Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar, Deum hunc cæli esse cognóverunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis eius se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia, eo mórtuo, contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscondit. Saxa et paríetes cognóverunt, quia témpore mortis eius scissa sunt. Inférnus cognóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, vivos réddidit. Et tamen hunc, quem Deum ómnia eleménta insensibília sensérunt, adhuc infidélium Iudæórum corda · Deum esse mínime cognóscunt, et, durióra saxis, scindi ad pæniténtiam nolunt, eúmque confitéri ábnegant, quem eleménta, ut díximus, aut signis, aut scissionibus Deum clamant. Qui étiam ad damnatiónis suæ cúmulum, eum, quem natum despíciunt, nascitúrum longe ante præscivérunt, et non solum, quia nascerétur, nóverant, sed étiam ubi nascerétur. Nam, ab Heróde requisíti, locum nativitátis eius éxprimunt, quem Scriptúre auctoritáte didicérunt. Et testimónium próferunt, quod Béthlehem honorári nativitate novi ducis osténditur, ut ipsa eórum sciéntia · et illis fieret in testimónium damnatiónis, et nobis ad

⁸ Edd. in] terris

adiutórium credulitátis. Quos profecto, bene Isaac cum Iacob, fílium suum benedíceret, designávit, qui, et caliginans óculis, et prophétans, in præsentí filium non vidit, cui tamen multa in pósterum prævídit. Quia nimirum Iudáicus pópulus, prophétíæ spírítu plenus et cæcus, eum, de quo multa in futúrum prædíxit, in præsentí pósito non agnóvit. Tu.

Responsorium · 2

The musical score is written on seven staves of five-line systems. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is primarily eighth and sixteenth notes. The lyrics are printed below the notes, with some words in red. The score concludes with a double bar line and repeat dots at the end of the seventh staff.

Hic est Fí - li - us.

[Genealogia]

V. Dó - mi - nus vo - bís - cum!

R. Et cum spí - ri - tu tu - o!

V. Ge - ne - a - ló - gi - a Ie - su Chri - sti, Fí - li - i Da - vid,
se - cún - dum Lu - cam.

R. Gló - ri - a ti - bi, Dó - mi - ne!

Fa - ctum est au - tem, cum ba - pti - za - ré - tur o -

mnis pó - pu - lus, et Ie - su ba - pti - zá - to et o -

rán - te, a - pér - tum est cæ - lum, et de - scén - dit Spí -

ri - tus San - ctus cor - po - rá - li spé - ci - e,

sic - ut co - lúm - ba, in ipsum, et vox de cæ - lo
 fa - cta est, di - cens: Hic est Fí - li - us me -
 us di - lé - ctus, in quo complá - cu - i mi - hi.
 Et i - pse Ie - sus e - rat in - cí - pi - ens, qua - si an -
 nó - rum tri - gín - ta, et pu - ta - bá - tur Fí - li - us
 Io - seph. Qui fu - it E - li, qui fu - it Matthat,
 qui fu - it Le - vi, qui fu - it Mel - chi, qui fu - it Ian - nai,
 qui fu - it Io - seph. Qui fu - it Mat - ta - thí - æ, qui fu -
 it A - mos, qui fu - it Na - um, qui fu - it Es - li,
 qui fu - it Nag - gai. Qui fu - it Ma - ath, qui fu -

it Mat-ta - thí - æ, qui fu - it Sé - me - in, qui fu - it
 Io - sech, qui fu - it Iu - da, qui fu - it Ió - a - nan,
 qui fu - it Re - sa, qui fu - it Zo - ró - ba - bel, qui fu -
 it Sa - lá - thi - el, qui fu - it Ne - ri, qui fu -
 it Mel - chi. Qui fu - it Ad - di, qui fu - it Co - sam,
 qui fu - it El - ma - dam, qui fu - it Er, qui fu - it
 Ie - su, qui fu - it E - li - é - zer, qui fu - it Io - rim,
 qui fu - it Mat - that, qui fu - it Le - vi, qui fu - it Sí -
 me - on, qui fu - it Iu - da. Qui fu - it
 Io - seph, qui fu - it Io - nam, qui fu - it E - lí - a - cim,

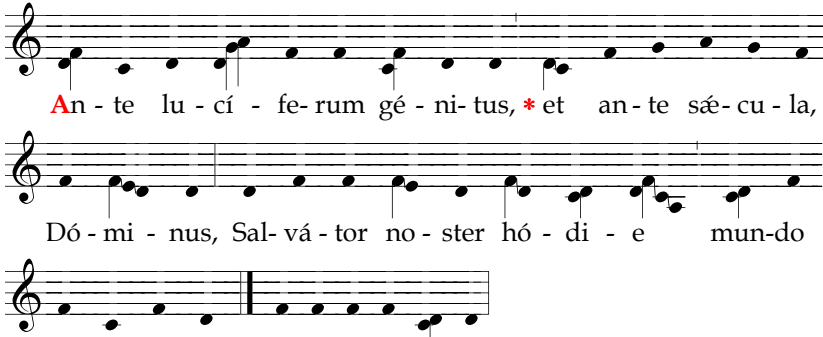
qui fu - it Mèl - e - a, qui fu - it Men-na, qui fu - it Mát-
 ta - tha, qui fu - it Na - tham, qui fu - it Da - vid,
 qui fu - it Ies - sai, qui fu - it Io - bed, qui
 fu - it Bo - os. Qui fu - it Sa - la, qui fu - it Naasson,
 qui fu - it A - mí - na - dab, qui fu - it A - ram, qui fu - it
 Es - rom, qui fu - it Pha - res, qui fu - it Iu - dæ, qui fu-
 it Ia - cob, qui fu - it I - sa - ac, qui fu - it A -
 bra - hæ, qui fu - it Tha - ra. Qui fu - it
 Na - chor, qui fu - it Se - ruch, qui fu - it Ra - gau,
 qui fu - it Pha - lec, qui fu - it E - ber, qui fu - it

Sa - la, qui fu - it Cai - nam, qui fu - it Ar - fa - xad,
 qui fu - it Sem, qui fu - it No - e, qui fu -
 it La - mech. Qui fu - it Ma - thú - sa - læ, qui fu - it
 E - noch, qui fu - it Ia - ret, qui fu - it Ma - lé - le - el,
 qui fu - it Cai - nam, qui fu - it E - nos, qui fu -
 it Seth, qui fu - it A - dam, qui fu - it
 De - i. Ie - sus au - tem ple - nus Spí - ri - tu San - cto
 re - grés - sus est ab Ior - dá - - - ne.

Te Deum laudámus. **Praefatio dicitur:** Quia Unigénitus **cum** Communicántes **et cetera** per totam octavam.

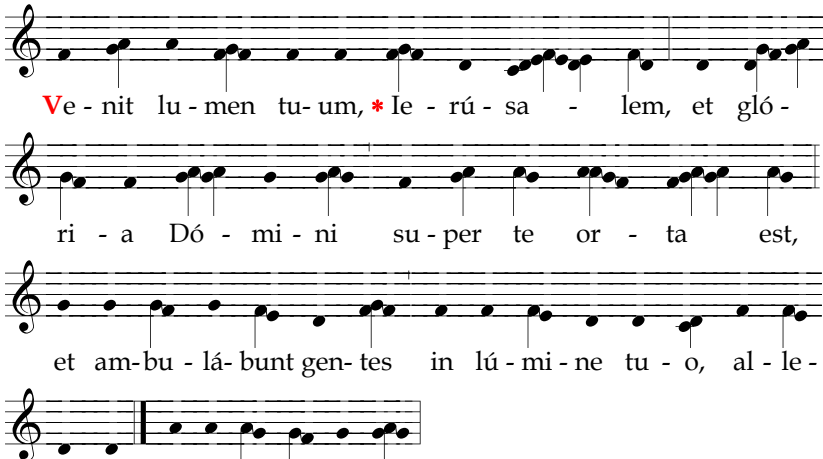
Ad laudes

Antiphona · 2d

An - te lu - cí - fe - rum gé - ni - tus, * et an - te sæ - cu - la,
 Dó - mi - nus, Sal - vá - tor no - ster hó - dí - e mun - do
 ap - pá - ru - it. Ps. Dóminus regnávít.

Antiphona · 1g2

Ve - nit lu - men tu - um, * le - rú - sa - lem, et gló -
 ri - a Dó - mi - ni su - per te or - ta est,
 et am - bu - lá - bunt gen - tes in lú - mi - ne tu - o, al - le -
 lú - ia. E u o u a e.

Antiphona · 1g3

A - pér - tis the - sáu - ris su - is, * ob - tu - lé - runt ma - gi

Dó - mi - no au - rum, tus et myrrham, al - le - lú - ia.

E u o u a e.

Antiphona · 4e

Má - ri - a et flú - mi - na, * be - ne - dí - ci - te Dó - mi - no,

hymnum dí - ci - te, fon - tes, Dó - mi - no, al - le - lú - ia!

E u o u a e.

Antiphona · 1g1

Ma - gi vi - dén - tes stel - lam, * ob - tu - lé - runt Dó - mi - no

au - rum, tus et myrrham. E u o u a e.

Capitulum: Surge, illumináre, *ut supra*. **Hymnus:** Ibant magi *vel* Quem non prévalent.

Versiculus: Vénient ad te, qui detrahébant tibi.

Ad Benedictus antiphona · 8g2

Hó - di - e * cæ - lé - sti sponso iuncta est Ec - clé - si - a,

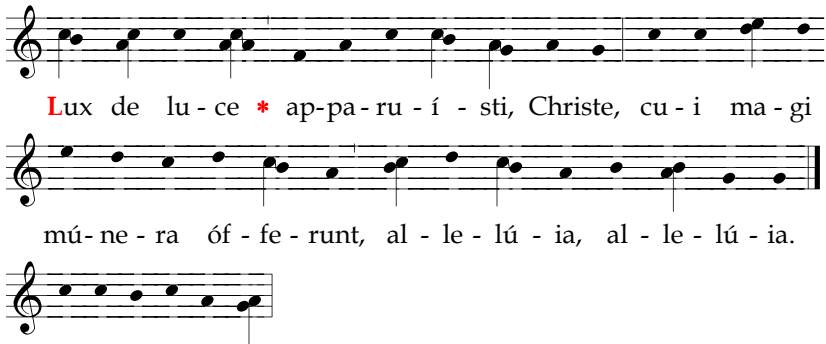

hó - di - e in Ior - dá - ne la - vit Christus e - ius crí -
 mi - na, currunt cum mu - né - ri - bus ma - gi ad re - gá - les nú -
 pti - as, et ex a - qua fa - cto vi - no læ - tán - tur con -
 ví - væ, al - le - lú - ia. E u o u a e.

Ad primam

Hymnus: Iam lucis orto.

Antiphona · 8a

Lux de lu - ce * ap - pa - ru - í - sti, Christe, cu - i ma - gi
 mú - ne - ra óf - fe - runt, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Ps. Deus, in nómine tuo salvum me.

Capitulum: Omnes de Saba. **Responsorium:** Iesu Chiste. **V.** Qui apparuísti in terris.

Versiculus: Vénient ad te. **Oratio:** Deus, illuminátor ómnium géntium. **Oratio:** Dómi - ne, sancte.

Ad tertiam

Antiphona: Venit lumen. Psalmus: Legem pone. Capitulum: Surge, illuminare.

Responsorium · 6

Re-ges Thar-sis et ín-su-læ * mú-ne-ra óf-fe-rent.

V. Re-ges A-ra-bum et Sa-ba-do-na ad-dú-cent. Mú-ne-ra

óf-fe-rent. Gló-ri-a Pa-tri et Fí-li-o et Spi-rí-

tu-i San-cto. Re-ges Thar-sis.

[Vel:]

Re-ges Thar-sis et ín-su-læ * mú-ne-ra óf-

fe-rent. V. Re-ges A-ra-bum et Sa-ba-do-na

ad-dú-cent. Mú-ne-ra óf-fe-rent. Gló-ri-a Pa-

tri et Fí-li-o et Spi-rí-tu-i San-cto.

Re- ges Tharsis.

Versiculus: Omnis terra adóret.

Ad sextam

Antiphona: Apértis thesáuris suis. **Psalmus:** Defécit.

Capitulum

ET ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi, fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent! Deo.

Responsorium · 6

Omnis ter - ra ad - ó - ret te,⁹ * et psal-lat ti - bi. **V.** Psalmum

di - cat nó - mi - ni tu - o, Dó - mi - ne. **Et** psal-lat ti - bi.

Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i Sancto.

O-mnis ter - ra.

Versiculus: Omnes gentes, quascúmque fecísti.

⁹ Edd. add. te] Deus

Ad nonam

Capitulum

TUNC vidébis, et áfflues, et mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi, inundátio camelórum opériet te, dromedárii Má dian et Epha. Omnes de Saba véniént, aurum et tus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. Deo.

Responsorium · 6

Omnes gen-tes, * quascúmque fe - cí - sti, vé - ni - ent.

V. Et ad - o - rá - bunt co - ram te, Dó - mi - ne.

Quascúmque fe - cí - sti, vé - ni - ent. Gló - ri - a Pa-

tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San-cto.

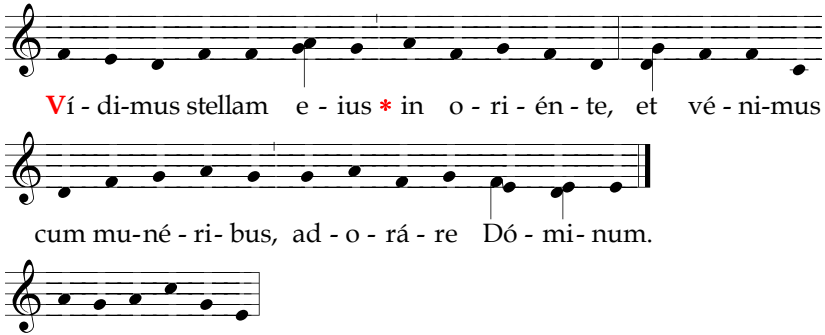
Omnes gen-tes.

Versiculus: Vénient ad te, qui detrahébant tibi. Et adorábunt.

In secundis vesperis

Antiphona: Ante lucíferum. **Psalmus:** Dixit Dóminus. **Antiphona:** Venit lumen tuum. **Psalmus:** Confitébor. **Antiphona:** Apértis thesáuris. **Psalmus:** Beátus vir.

Antiphona · 4e

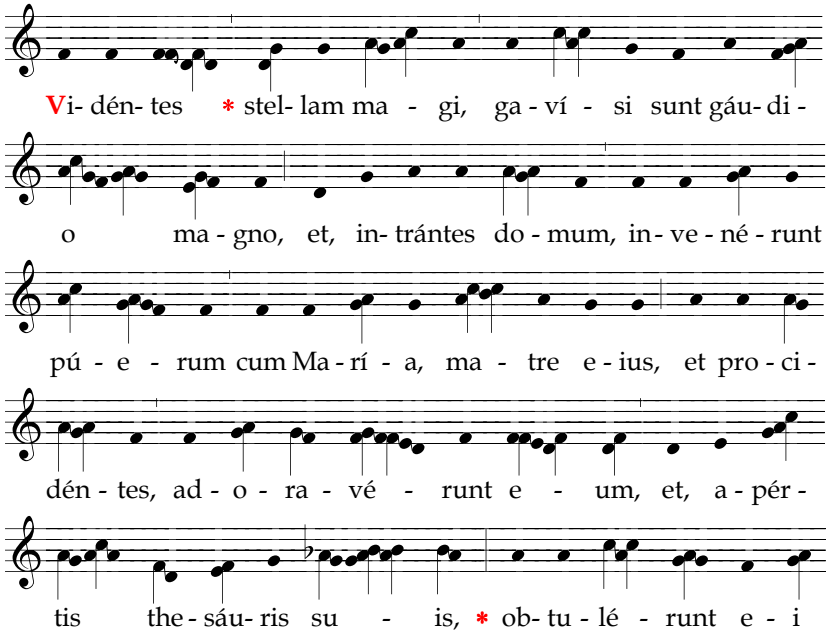

Ví - di - mus stellam e - ius * in o - ri - én - te, et vé - ni - mus
cum mu - né - ri - bus, ad - o - rá - re Dó - mi - num.

Ps. De profúndis.

Antiphona: Magi vidéntes. Psalmus: Meménto. Capitulum: Surge, illumináre.

Responsorium · 4

Ví - dén - tes * stel - lam ma - gi, ga - ví - si sunt gáu - di -
o ma - gno, et, in - trántes do - mum, in - ve - né - runt
pú - e - rum cum Ma - rí - a, ma - tre e - ius, et pro - ci -
dén - tes, ad - o - ra - vé - runt e - um, et, a - pér -
tis the - sáu - ris su - is, * ob - tu - lé - runt e - i

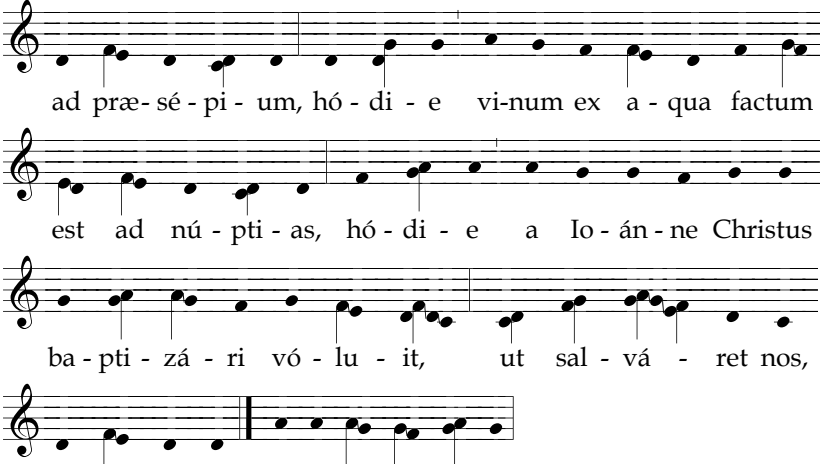
mú - ne - ra, au - rum, tus et myr - rham. **V.** A - quá -
 rum pallens stú - pu - it un - da, in vi - ni hac¹⁰ di - e
 ru - bó - re mu - tá - ta; cur - sus mi - rán - tur
 lor - dá - nis, quod re - tro - vér - ti - tur a - mnis; ma - gi, no -
 vo du - cti sí - de - re, mý - sti - ca fe - runt mú - ne - ra
 re - gi cæ - li ter - ræ - que. **O** - tu - lé - runt.

Hymnus: Hostis Heródes. **Versiculus:** Reges Tharsis.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Tri - bus mi - rá - cu - lis * or - ná - tum di - em sanctum
 có - li - mus: hó - di - e stel - la ma - gos du - xit

¹⁰ BNS vini] hoc

ad præ-se-pi-um, hó-di-e vi-num ex a-qua factum
 est ad nú-pti-as, hó-di-e a Io-án-ne Christus
 ba-pti-zá-ri vó-lu-it, ut sal-vá-ret nos,
 al-le-lú-ia. E u o u a e.

Oratio, ut supra.

SECUNDO DIE

Ad matutinum

Invitatorium · 4/II.

Chri-stus ap-pá-ru-it no-bis, * ve-ní-te,
 ad-o-ré-mus! Ps. Veníte.

In primo nocturno

Antiphona: Afférte, Dómino, filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta eius! **Ps. Ipsum.**
Antiphona: Flúminis ímpetus lætificat, allelúia, civitátem Dei, allelúia. **Ps. Deus noster.**
Antiphona: Psállite, Deo nostro, psállite, psállite regi nostro, psállite sapiénter! **Ps. Omnes gentes.**
Versiculus: Reges Tharsis et ínsulæ.

Lectio I.

CELEBRÁTO próximo die, quo intemeráta virgíntas húmáni géneris édidit Salvatórem, Epiphánia nobis, dilectíssimi, veneránda festívitás dat perseverántiam gaudiórum, ut inter cognatárum sollempnitátum vicína sacraménta exsultatiónis vigor et fervor fidei non tepéscat. Tu.

Responsorium · 2

Re - ges Tharsis * et ín - su - læ mú - ne - ra
 óf - fe - rent, re - ges A - ra - bum et Sa - ba
 do - na * Dó - mi - no, De - o ad - dú - cent.
 V. O - mnes de Sa - ba vé - ni - ent, au - rum et tus
 de - fe - rén - tes. Dó - mi - no De - o.

Lectio II.

AD ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia mediátoris Dei et hóminum iam univérso declarabátur mundo, cum

adhuc exíguo detinerétur oppídulo. Quamvis enim Israelíticam gentem · et ipsíus gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret ... Tu.

Responsorium · 7

Hic est di - es * præ - clá - rus, in quo Sal - vá - tor
mun - di ap - pá - ru - it, quem pro-phé - tæ
præ - di - xé - runt, quem án - ge - li ad - o - ra -
vé - runt, * cu - ius stellam ma - gi vi - dén - tes
ga - ví - si sunt, et mú - ne - ra e - i
ob - tu - lé - runt. V. Di - es san - cti - fi - cá - tus
il - lú - xit no - bis, ve - ní - te, gen - tes, et ad - o -
rá - te Dó - mi - num! Cu - ius stel - lam.

Lectio III.

NÓLUIT tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia, sed mox ab ómnibus vóluit cognósci, qui dignátus est pro ómnibus nasci. Tribus ígitur magis in regióne oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior céteris pulchriórque sidéribus · fáci­le in se intuéntium óculos animósque convérteret, ut conféstim adverterétur non esse otíósum, quod tam insólitum videbátur. Tu.

Responsorium: Vidéntes stellam, *ut supra.*

In secundo nocturno

Antiphona: Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi, psalmum dicat nómini tuo, Dómine! **Ps.** Iubiláte Deo. **Antiphona:** Reges Tharsis et ínsulæ · múnera ófferent regi Dómino. **Ps.** Deus, iudícium. **Antiphona:** Omnes gentes, quascúmque fecisti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine. **Ps.** Inclína, Dómine. **Versiculus:** Omnis terra adóret te, Deus.

Lectio IV.

DEDIT ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum, et, quod fecit intélligi, fecit inquíri, et se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ducátum, et, prævíi fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis grátiæ splendóre ducúntur, qui humáno sensu significátum sibi regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed, qui servi suscéperat formam, et non iudicáre vénerat, sed iudicári, Bétlehem præelégit nativitáti, Ierosólymam vero passióni. Tu.

Responsorium: Magi véniunt, *et cetera.*

Lectio V.

HERÓDES vero, aúdiens Iudæórum príncipem natum, successórem suspicátus expávit, et, molítus necem salútis auctóri, falsum spondet obséquium. Quam felix foret, si magórum imitarétur fidem, et convérteret ad religiónem, quod disponébat ad fraudem. O, cæca stultæ æmulatiónis impietas, quæ perturbándum putas divínium tuo furóre consílium! Dóminus mundi · temporále non quærit regnum, qui præstat ætérnum. Tu.

Responsorium: Interrogábat.

Lectio VI.

QUID incommutabilem est dispositarum rerum ordinem vertere, et aliorum facinus preoccupare conaris? Mors Christi non est temporis tui, ante condendum est evangelium, ante predicandum est Dei regnum, ante sanitates donandae, ante sunt facienda miracula. Consummant ergo magi desiderium suum, et ad puerum, Dominum nostrum, Iesum Christum, eadem stella praeunte, perveniunt. Adorant in carne Verbum, in infantia sapientiam, in infirmitate virtutem, et in hominis veritate Dominum maiestatis, utque sacramentum fidei suae intelligentiæque manifestent, quod cordibus credunt, muneribus protestantur: tus Deo, myrrham homini, aurum offerunt regi, scienter divinam humanamque naturam in unitate venerantes, quia, quod erat in substantiis proprium, non erat in potestate diversum. Tu.

Responsorium: Tria sunt munera, ut supra.

In tertio nocturno

Antiphona: Adorate Dominum, alleluia, in aula sancta eius, alleluia! **Ps.** Cantate **primum**. Antiphona: Adorate eum, alleluia, omnes angeli eius, alleluia! **Ps.** Dominus regnavit, exsultet. Antiphona: Notum fecit Dominus, alleluia, salutare suum, alleluia. **Ps.** Cantate **secundum**. **Versiculus:** Omnes gentes, quascumque. **Homelia:** Cum natus esset, ut supra, cum responsoriis et laudibus.

[Ad laudes]

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Ab o - ri - en - te * ve - né - runt ma - gi in Béth - le - hem,
ad - o - rá - re Dó - mi - num, et, a - pér - tis the - sáu - ris su - is,

pre-ti - ó - sa mú-ne - ra ob - tu - lé-runt: au- rum, sic- ut
 re - gi ma-gno, tus, sic- ut De - o ve - ro, myrrham se - pul-
 tú-ræ e - ius, al - le - lú - ia.¹¹ E u o u a e.

Ad secundas vesperas

Ut supra.

Ad Magnificat antiphona · 4e

Tri - a sunt múne - ra, * quæ ob-tu - lé-runt¹² magi Dó- mi- no:
 au-rum, tus et myrrham Fí - li - o De - i, re - gi ma- gno,
 al - le - lú - ia. E u o u a e.

¹¹ *Edd. om. eius] alleluia*

¹² *Edd. quæ] obtulerant*

TERTIO DIE

Lectio I.

GAUDÉTE in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte, quóniam brevi intervállo témporis post sollemnitátem Nativitátis Christi · festívitás Declaratíonis eius illúxit, et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit; Verbum enim caro factum, sic susceptíonis nostræ temperávit exórdia, ut Iesus natus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus. Tu.

Responsorium: Hódie in Iordáne.

Lectio II.

IAM tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus angelórum, Salvatóris édití annuntiátor appáruit, et magos, ad eum adorándum, prævia stella perdúxit, ut a solis ortu usque ad occásus · veri regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per magos díscerent, et Románium impérium non latéret. Tu.

Responsorium: Omnes de Saba véniunt.

Lectio III.

NAM et sævítia Heródis, volens primórdia suspécti sibi regis exstíngere, huic dispensatíoni nésciens serviébat, ut, dum, atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscreta infántium cæde persequitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum · insígnior ubíque fama loquerétur, quam promptíorem ad narrándum diligentiorémque faciébat · et supérnæ significatíonis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impietas. Tu.

Responsorium: Stella, quam.

Lectio IV.

TUNC autem étiam Ægýpto Salvátor illátus est, ut gens, antíquis erróribus dédita, iam ad vicínám salútem per occúltam grátiam vocarétur, et, quæ nondum ab ánimo eiécerat superstitiónem, iam hospítio recíperet veritátem. Mérito ígitur, dilectíssimi, dies iste, manifestatíone Dómini consecrátus, speciálem in toto mundo obtínuit dignitátem, qui in córdibus nostris digno debet splendóre claréscere, ut

rerum gestárum órđine · non solum credéndo, sed étiam intelligéndo venerémur. Tu.

Responsorium: Magi.

Lectio V.

QUANTAM enim gratiárum actiónem debeámus Dómino pro illuminatione géntium, probat obcæcátio Iudæórum. Quid enim tam cæcum, quid tam lucis aliénium, quam illi sacerdotés et scribæ Israelítarum fuérunt? Qui, percunctántibus magis, et Heróde quærénte, ubi Christus secúndum testimónium scripturárum nascerétur, hoc responderunt de prophético elóquio, quod indicábat stella de cælo. Tu.

Responsorium: Interrogábat.

Lectio VI.

QUÆ útique póterat magos, Ierosólymis prætermíssis, usque ad cunábula púeri, sicut póstmodum fecit, sua significatióne perdúcere, nisi ad confutándam Iudæórum durítiam pertinuíssset, ut non solum ductu síderis, sed étiam ipsórum professiÓne innotésceret natívitás Salvatóris. Iam ergo ad eruditiónem géntium prophéticus sermo transíbat, et prænuntiátum antíquis oráculis Christum alienigenárum corda discébant, cum Iudæórum infidélitas veritátem ore próferret, et mendácium corde¹³ retinéret. Tu.

Responsorium: Tria sunt múnera. **Homelia et laudes, ut supra.**

[Ad laudes]

Ad Benedictus antiphona · 7c3

Cæ - li a - pér - ti sunt * su - per e - um, et vox Pa - tris

¹³ *Edd.* mendacium] ore

fa - cta¹⁴ est de cæ - lo, di - cens: Hic est Fí - li - us me - us

di - lé - ctus, in quo mi - hi complá - cu - i.

E u o u a e.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona - 4e

Vox de cæ - lis¹⁵ só - nu - it, * et vox Pa - tris au - dí - ta est:

Hic est Fí - li - us me - us di - lé - ctus, in quo mi - hi com -

plá - cu - i, i - psum au - dí - te! E u o u a e.

¹⁴ Edd. Patris] audita

¹⁵ Edd. de] cælo

QUARTO DIE

Lectio I.

NOLUÉRUNT enim agnoscere óculis, quem de sacris indicáverant libris, ut, quem non adorábant in infántiæ infirmitáte húmilem, póstea crucifigerent in virtútum sublimitáte fulgéntem. Quæ ista, Iudæi, tam imperíta in vobis sciéntia est, et tam indócta doctrína? Interrogáti, ubi Christus nascerétur, veráciter et memóriter dícitis, quod legístis: In Béthlehem Iudæ. Sic enim dictum est per prophétam: Et tu, Béthlehem, terra Iuda, non es mínima inter príncipes Iuda, ex te enim éxiet princeps, qui regat pópulum meum, Israel. Tu.

Responsorium: Hódie, *ut supra.*

Lectio II.

HUNC príncipem natum, et pastóribus ángeli, et nobis nuntiavére pastóres. Hunc príncipem natum longínque orientálium géntium nátiónes · in insólito novi síderis splendóre didicérunt, et, ne de loco éditi regis ambígèrent, vestra eruditio pródidit, quod stella non dócuit. Cur vobis viam, quam áliis aperítis, obstrúitis? Cur in vestra infidelitáte résidet dúbium, quod ex vestra fit responsióne manifestum? Locum nativitátis de Scripturárum testimonio demonstrátis, præsentiam témporis de cæli et terræ attestatióne cognóscitis, et tamen, ubi ad persecúendum ánimus Heródis exársit, ibi ad credéndum vester sensus obdúruit. Tu.

Responsorium: Omnes de Saba, *et cetera.*

Lectio III.

FELÍCIOR ergo ignorántia infántium, quos persecútor occídit, quam vestra sciéntia, quos in sua perturbatióne consúluit. Vos noluístis eius regnum recíperere, cuius óppidum potuístis osténdere; illi potuérunt pro eo mori, quem nondum póterant confitéri. Ita Christus, ne ullum ei esset tempus absque miráculo, ante usum linguæ potestátem verbi tácitus exercébat, et quasi iam diceret: Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cælórum. Tu.

Lectio IV.

NOVA glória coronábat infántes, et de inítiis suis parvulórum primórdia consecrábat, ut discerétur néminem hómínium divíni incapácem esse sacraménti, quando étiam illa ætas glóriæ esset apta

martýrii. Agnoscámus ergo, dilectíssimi, in magis adoratóribus · vocatiónis nostræ fideique primítias, et exultántibus ánimis beátæ spei initia celebrémus! Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introire, exínde nobis Christum loquéntia scripturárum arcána patuérunt, et véritas, quam Iudæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natió nibus suum lumen invéxit. Tu.

Lectio V.

HONORÉTUR itaque a nobis sanctíssimus dies, in quo salutis nostræ auctor apparuit, et quem magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis! Ac, sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnere species obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus! Quamvis enim ómnium bonórum sit ipse largítor, nostræ tamen quærit fructum indústriæ. Tu.

Lectio VI.

NON enim dormiéntibus próvenit regnum cælórum, sed in mandátis Dei laborántibus atque vigilántibus, ut, si dona ipsíus non írrita fecérimus, per ea, quæ dedit, mereámur accípere, quæ promísit. Unde cohortámur dilectiónem vestram, ut, abstinéntes ab omni ópere malo, quæ sunt casta et iusta, sectémini. Fílii enim lucis abiícere debent ópera tenebrárum. Itaque ódia declináte, mendácium abiícite, supérbiam humilitáte destrúite, avarítiam largitáte deléte! Tu.

[Ad laudes]

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Vé - ni - ent ad te, * qui de - tra - hé - bant ti - bi, et ad - o -

rá - bunt ve - stí - gi - a pe - dum tu - ó - rum.

E u o u a e.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 7a

Vi - déntes stel-lam ma - gi, * ga - ví - si sunt gáu-di - o magno,

et, in-trán-tes do-mum, ob- tu - lé- runt Dó-mi - no aurum,

tus et myrrham. E u o u a e.

QUINTO DIE

Lectio I.

QUAMVIS sciam, dilectíssimi, quod sanctitátem vestram hodiérnæ festivitátis causa non láteat, eámque secúndum consuetúdinem evangélicus nobis sermo reserávit, tamen, ut nostri nihil desit officii, loqui de eádem, quod Dóminus donáverit, audébo, ut in commúni gáudio tanto religiósior sit ómnium píetas, quanto magis fúerit intel- lécta sollémnitas.

Lectio II.

PROVIDÉNTIA misericórdiæ Dei, dispósitum habens pereúnti mun- do in novíssimis tempóribus subveníre, salvatiónem ómnium géntium præfinívit in Christo, ut, quia et cunctas natiónes a veri Dei cultu ipsíus error dudum avérterat, et ipse peculiáris Dei pópulus ab

institútis legálibus pæne totus excíderat, conclúsis ómnibus sub peccáto, ómnium miserétur. Tu.

Lectio III.

DEFICIENTE enim ubique iustítia, et toto mundo in vana et malígna prolápsio, nisi iudícium suum potéstas divína différet, univérsitas hóminum senténtiam damnatiónis excíperet, sed in indulgéntiam ira transláta est. Et, ut clárior fieret exercéndæ grátiae magnítúdo, tunc plácuít, aboléndis peccátis hóminum, sacraméntum remisíonis afférri, quando nemo póterat de suis méritis gloriári. Tu.

Lectio IV.

HUIUS autem, dilectíssimi, ineffábilis misericórdiæ manifestátio · facta est Heróde apud Iudæos tenénte ius régium, ubi, legítima successióne cessánte, et pontíficum potestáte destrúcta, alienígena obtínuit principátum, ut veri regis ortus illíus prophétiae probarétur voce, quæ díxerat: Non defíciet princeps ex Iuda, neque dux de femóribus eius, donec véniat, cui repromíssum est, et ipse erit exspectátio géntium. Tu.

Lectio V.

AD creándam ergo promíssam posteritátem herédis in sidéribus designáti, ortus novi síderis excitátur, ut, cui cæli adhíbitum fúerat testimónium, cæli famularétur obséquiium. Commóvit magos, habitátóres remotióriis oriéntis, stellis céteris stella fulgéntior, et de mirándi lúminis claritáte · viri, ad hæc exspectánda · non íncii, magnítúdinem significatiónis intélligunt, agénte hoc sine dúbio in eórum córdibus inspiratióne divína, ut eos tantæ visiónis mystérium non latéret, et, quod ostendebátur insólitum, ánimis non esset obscúrum. Tu.

Lectio VI.

DÉNIQUE officium suum cum religióne dispónunt, et his se ínstruunt donis, ut, adorátúri unum, tria se credidísse demónstrent. Auro honorántes persónam régiam, myrrha humánam, ture divínam. Tu.

Antiphona: Ab oriénte, *ut supra.* *Psalmus:* Benedictus. *Super Magnificat antiphona:* Tria sunt múnera.

SEXTO DIE

Lectio I.

INGREDIÚNTUR itaque Iudáici regni præcípuam civitátem, et in urbe osténdi sibi póstulant, quem ad regnándum didícerant natum. Conturbátur Heródes, timet salúti suæ, potestáti méruit, requírit a sacerdotibus et doctóribus legis, quid de ortu Christi Scriptúra prædixerit. In notítiam venit, quod fúerat prophetátum, véritas illúminat magos, infidélitas obcæcat magístros.

Lectio II.

CARNÁLIS Israel non intelléxit, quod legit, non vidit, quod osténdit, útitur pagínis, quarum non credit elóquiis. Ubi est, o, Iudæe, gloriátio tua? Ubi est de Abraham patre ducta nobílitas? Ecce, maior servis minóri, et, alienígenis in sortem tuæ hereditátis intrántibus, eius testaménti, quod in sola tenes líttera, recitatióne famuláris. Tu.

Lectio III.

INTRET patriarchárum famíliam géntium plenitúdo, et benedictiónem in sémine Abraham, qua se fílii carnis ábdicant, fílii promissi-ónis accípiant. Adórent in tribus magis omnes pópuli universitátis auctórem, et non in Iudæa tantum Deus, sed in toto orbe notus. Tu autem.

Lectio IV.

ET ubíque, et non solum in Israel, sit magnum nomen eius, quóniam hanc elégit géneris dignitátem, ut, sicut infidélitas in suis pósteris convícit esse se degénerem, ita fides ómnibus se facit esse comúnem. Tu.

Lectio V.

ADORÁTO ergo Dómino, magi, et omni devotióne compléta, secúndum admonitióem sómnii · non eódem, quo vénerant, itínere convertúntur. Oportébat enim, ut, iam in Christo credétes, non per antíquæ conversatiónis sémitas ambulárent, sed, novam ingrési viam, a relíctis erróribus abstinérent. Tu.

Lectio VI.

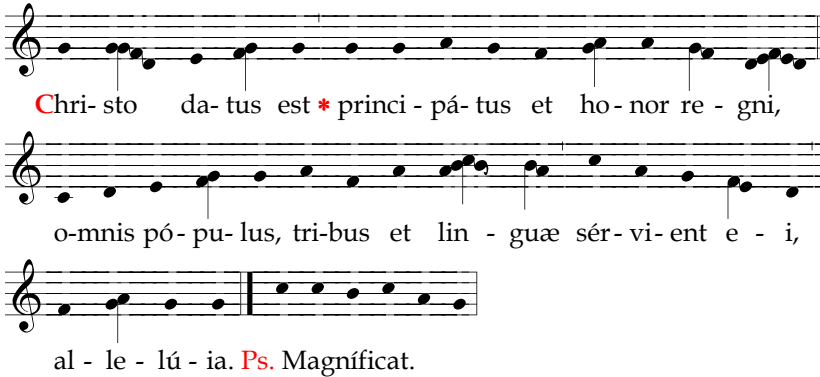
HUNC étiam Heródis vacuaréntur insídiæ, qui in Dóminum Iesum impietátem doli per simulatiónem disponébat officii, unde, quia spes illíus erat solúta comménti, in maiórem furórem iracúndia regis ardéscit. Tu.

DOMINICA INFRA OCTAVAS

[In primis vesperis]

Antiphona: Ante luciferum. *Psalmus:* Dixit Dóminus.*Capitulum*

FRATRES. Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra · hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábi-le obséquium vestrum. Deo.

Responsorium: Tria sunt múnera. *Hymnus:* Hostis Heródes. *Versiculus:* Reges Tharsis.*Antiphona · 8g1*

Chri- sto da- tus est * princi - pá- tus et ho- nor re - gni,
o- mnis pó- pu- lus, tri- bus et lin - guaé sér- vi- ent e - i,
al - le - lú - ia. *Ps.* Magníficat.

Oratio

VOTA, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte pro- séquere, ut ea, quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda, quæ víderint, convaléscant. Per.

Antiphona: Tribus miráculis. *Versiculus:* Omnis terra. *Oratio:* Deus, qui hodiérna die, ut supra.

[Ad matutinum]

Invitatorium: Christus apparuit nobis. *Psalmus:* Veníte. *Antiphona:* Afférte Dómino cum ceteris.

Lectio I.

IUSTUM et rationábile, dilectíssimi, vere pietátis obséqium est · in diébus, quibus divínæ misericórdiæ ópera protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post illum diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphánia intulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum. Tu.

Responsorium · 3

Hó - di - e * in Ior - dá - ne, ba - pti - zá - to

Dó - mi - no, a - pér - ti sunt cæ - li, et, sic - ut

co - lúm - ba, su - per e - um Spí - ri - tus man - sit,

et vox Pa - tris au - dí - ta est: * Hic est

Fí - li - us me - us di - lé - ctus, in quo mi - hi

com - plá - cu - i. V. Cæ - li a - pér - ti sunt

su - per e - um, et vox Pa - tris au - dí - ta est:

Lectio II.

IN quo quidem magnum fidei nostræ præsidium · providentia divi-
na constituit, ut, dum sollémni veneratióne recólitur · adoráta in
exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta · pro-
barétur veri in ipso hómínis orta natúra. Tu.

Lectio III.

HOC est enim, quod iustificat ímpios, hoc est, quod ex peccatóri-
bus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino, Iesu Christo, et
vera déitas, et vera credátur humánitas: déitas, qua ante ómnia sæcula
in forma Dei æquális est Patri, humánitas, qua novíssimis diébus in
forma servi unítus est hómíni.

Lectio IV.

AD roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmunie-
bátur erróres, ex magna factum est divíni pietáte consílii, ut gens,
in longínqua orientális plagæ regióne consistens, quæ spectandórum
síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui in Israel esset regnatú-
rus, accíperet. Nova etenim cláritas apud magos stellæ illustriórís ap-
páruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit,
ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur
indício. Tu autem.

Lectio V.

REDÚCTI ígitur, dilectíssimi, in Béthlehem magi · stellæ præcedén-
tis obséquio, gavísi sunt gáudio magno valde, sicut evangelísta
narrávit: Et, intrántes domum, invenérunt púerum cum María, matre
eius, et procidéntes, adoravérunt eum, et, apértis thesáuris suis, ob-
tulérunt ei múnera: aurum, tus · et myrrham. Tu.

Lectio VI.

VÉNIUNT itaque Chaldæi, ut lectum est, ab oriénte, sequúntur
prævíam stellam, non mágica arte recógnitam, sed sui novitáte
mirábilem. Idcírcó autem magi apud Israel natum regem requírun-
t, quia Bálaam, ille aríolus et sacérdos quondam géntium, cuius ásina
locúta perhibétur, stellam ex Iacob oriúdam, étiam hómínem ex Is-

rael prophetáverat esse ventúrum. Ait enim inter cétera, sicut légitur: Oriétur stella ex Iacob, et exsúrget homo de Israel. Tu autem.

Secundum Lucam

IN illo témpore. Cum factus esset Iesus annórum duódecim, ascendentibus illis Ierosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius. Et réliqua.

Homélia venerábilis Bedæ presbýteri.

Lectio VII.

APÉRTA est nobis, fratres caríssimi, sancti Evangélíi léctio recitáta, neque opus est, ut in ea quid exponéndo loquámur. Describit namque infántiam pueritiámque nostri Redemptóris, qua nostræ párticeps humanitátis dignátus est fieri. Commémorat æternitátem divínæ maiestátis, in qua Patri mansit ac manet semper æquális, ut vidélicet, incarnationis eius humilitáte ad memóriam revocatá, et ipsi contra ómnium vúlnera peccatórum medicaméntum veræ humilitátis curémus exercére. Tu.

Lectio VIII.

PIO semper ánimo recoléntes, quantum nos pro Dómino amóre, quantum pro nostra salúte opórteat humiliári, qui terra sumus et cinis, si tantum illa potéstas pro nobis humiliári non réspuit, ut ad suscipiéndam nostræ humilitátis infirma descénderet. Tu.

Lectio IX.

ITEM audíta, crédita est · et conféssa divínitas Dómini Salvatóris, quæ Patri et Spirítui Sancto et consubstantiális semper, et coætérnus perseverat. Sperémus nos per humanitátis eius sacraménta, quibus imbúti sumus, usque ad contemplándam divinitátis eiúsdem glóriam posse pertíngere, quam ipse ad contemplatiónem fidélibus suis servis · fidéli pietáte pollicétur: Qui habet mandáta mea, et servat ea, ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, dilígétur a Patre meo, et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum. Tu.

Ad laudes

Antífona: Ante lucíferum. *Capitulum:* Obsecro vos. *Hymnus:* Ibant magi. *Versiculus:* Vénient ad te.

Antiphona · 8g2

Fi - li, quid fe - cí - sti no - bis sic? * E - go et pa - ter
 tu - us do - lén - tes quæ - re - bá - mus te. Et quid est,
 quod me quæ - re - bá - tis? Ne - sci - e - bá - tis, qui - a in his,
 quæ Pa - tris me - i sunt, o - pór - tet me es - se?¹⁶

Ps. Benedíctus.

Oratio, ut supra.

Ad sextam

Capitulum

NOLÍTE conformári huic sáeculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri, ut probétis, quæ sit volúntas Dei bona · et benéplacens et perfécta. Deo.

Ad nonam

Capitulum

SICUT enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus su-

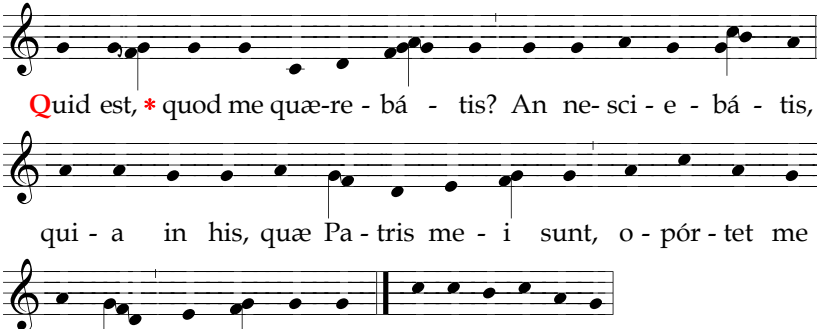
¹⁶ Edd. add. esse] alleluia

mus in Christo, singuli autem alter altérius membra · in Christo Iesu, Dómino nostro. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Ante lucíferum. **Psalmus:** Dixit Dóminus, **ut supra.** **Capitulum:** Obsecro vos. **Responsorium:** In colúmbæ. **Hymnus:** Hostis Heródes. **Versiculus:** Reges Tharsis.

Antiphona · 8g1

Quid est, * quod me quæ-re - bá - tis? An ne-sci - e - bá - tis,
qui - a in his, quæ Pa - tris me - i sunt, o - pór - tet me
es - se, al - le - lú - ia? **Ps.** Magníficat.

Oratio: Vota, quæsumus. **Antiphona:** Tribus miráculis. **Versiculus:** Omnis terra. **Oratio:** Deus, qui hodiérna.

IN OCTAVA EPIPHANIÆ

[In primis vespers]

Antiphona: Ante lucíferum. **Psalmus:** Dixit Dóminus.

Capitulum

DÓMINE, Deus meus, honorificábo te, laudem tríbuam nómini tuo, qui facis mirábiles res, consílium tuum antíquum verum fiat! Deo.

Responsorium: Vidéntes stellam. **Hymnus:** Hostis Heródes. **Versiculus:** Reges Tharsis.

Antiphona · 8g1

Fon-tes a - quá-rum * san-cti - fi - cá - ti sunt, Chri - sto
 ap - pa - rén - te, in gló - ri - a or - bi ter - rá - rum.
 Hau - rí - te a - quas de fon - te Sal - va - tó - ris,
 san-cti - fi - cá - vit e - nim nunc omnem cre - a - tú - ram
 Christus, De - us no - ster. Ps. Magníficat.

Oratio

DEUS, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis apparuit: præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Per eúndem.

[Ad matutinum]

Invitatorium, antiphonæ, responsoria, versiculi et cetera, ut supra.

Lectio I.

HODIÉRNAM festivitátem, dilectíssimi, apparítio Dómini et Salvatóris nostri, sicut nostis, illústrat. Et hic est ille dies, quo ad cognoscéndum adorandúmque Dei Fílium, tres magos prævia stella perdúxit. Cuius facti memóriam mérito plácuít honóre ánnuo celebrári, ut, dum evangélica história incessabíliter recensétur, semper se intelligéntium sénsibus ínferat salutíferum mystérium · per insígne miráculum. Tu.

Lectio II.

PRÆCÉSSERANT quidem multa documénta, quæ corpóream nativitatem Dómini maniféstis indíciis declarárent, sive cum beáta Virgo María fecundándam se Spírítu Sancto · pariturámque Dei Fílium audívit et crédidit, sive cum salutatióne ipsíus in útero Elísabeth nondum natus Ioánnes prophética exsultatióne commótus est, quasi étiam intra matris víscera clamáret: Ecce, Agnus Dei, ecce, qui tollit peccáta mundi. Tu.

Lectio III.

VEL cum ortum Dómini, ángelo annuntiánte, pastóres cæléstis exercitus sunt claritáte circúmdati, ut non ambígèrent de potestáte púeri, quem erant in præsepe visúri, nec putárent, quod in sola natúra hómínis esset édítus, cui supérnæ militiæ famularétur occúrsus. Sed hæc atque ália huiúsmodi paucis tunc vidéntur innotuísse persónis, quæ vel ad cognatiónem Mariæ Vírginis, vel ad sancti Ioseph famíliam pertinébant. Tu.

Lectio IV.

HOC autem signum, quod magos, in longínquo pósitos, et effícaciter mónuit, ad Dóminum Iesum perseveránte attráxit, illús sine dúbio grátiae sacraméntum, et illús fuit vocatiónis exórdium, qua non in Iudæa tantum, sed étiam in toto mundo Christi erat evangélium prædicándum, ut per illam stellam, quæ magórum visui splénduit, Israelítarum vero óculis non refúlsit, et illuminátio signífícata sit géntium, et cæcitas Iudæórum. Tu.

Lectio V.

PÉRMANET ígitur, dilectíssimmi, sicut evidénte appáret mysticórum forma gestórum, et, quod imágine inchoabátur, verítate complétur. Rádiat e cælo stella per grátiam, et tres magi, coruscatióne evangélici fulgóris accíti, in ómnibus cottídie natió nibus ad adorándam poténtiam summi regis accúrrunt. Heródes quoque in diábolo fremit, et auférri sibi iniquitátis suæ regnum in his, qui ad Christum tráseunt, ingemíscit. Tu.

Lectio VI.

UNDE, si párvulos interfíciat, Iesum sibi vidétur occídere, quod útique sine cessatióne molítur, dum primórdiis renatórum Spírítum Sanctum erípere, et quandam téneræ fidei infántiam tentat exstínguere. Iudæi vero, qui extra regnum Christi esse voluérunt, ad-

huc quodam modo sub Heródis sunt principátu, et, dominánte sibi Salvatóris inimíco, alienígenæ sérviant potestáti, quasi nesciéntes prophetátum, dicénte Iacob: Non deficiet princeps ex Iuda, et dux de femóribus eius, donec venit, cui repósita sunt, et ipse erit exspectátio géntium. Tu.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Venit Iesus a Galilæa in Iordánem ad Ioánnem, ut baptizáretur ab eo. Et réliqua.

Homélie venerábilis Bedæ presbýteri.

Lectio VII.

LECTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres, audívimus, magnum nobis et in Dómino, et in servo dat perféctæ humilitátis exémplum. In Dómino quidem, quia, cum sit Dóminus, non solum ab hómīne servo baptizári, sed étiam ipse ad hunc baptizándum veníre dignátus est. In servo autem, quia, cum sciret præcursórem se ac baptístam sui Salvatóris destinátum, memor tamen própriae fragilitátis, iníunctum sibi humíliter excusávit offícium, dicens: Ego a te débeo baptizári, et tu venis ad me? Tu.

Lectio VIII.

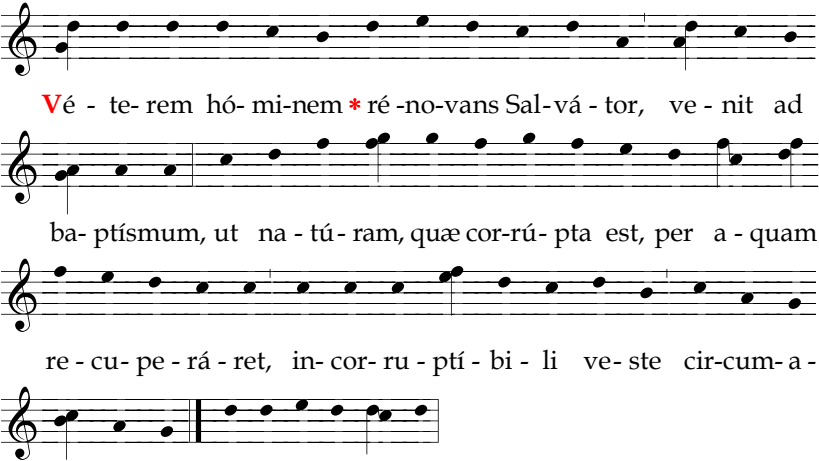
VENIT Fílius Dei baptizári ab hómīne, non ánxia necessitáte abluéndi alicúius sui peccáti, qui peccátum non fecit ullum, nec invéntus est dolus in ore eius, sed pia dispensatióne abluéndi omnem nostri contagióem peccáti, quia in multis offéndimus omnes. Et, si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Venit baptizári in aquis, ipsárum cónditor aquárum, ut nobis, qui in iniquitatibus concépti, et in delíctis sumus generáti, secúndæ nativitátis, quæ per aquam et Spíritum celebrátur, appeténdum insinuáret mystérium. Tu.

Lectio IX.

DIGNÁTUS est lavári aquis Iordánicis, qui erat mundus a sórdibus cunctis, ut, abluéndo nostrórum sordes scélerum, ómnium fluénda sanctificáret aquárum. Sed, quia humíllimam Dómini dispensatióem · ex lectiόe evangélica cognóvimus, étiam servi humíllimam obeditiόem sollícita intentiόe videámus! Séquitur: Ioánnes autem prohibébat eum, dicens: Ego a te débeo baptizári, et tu venis ad me? Tu.

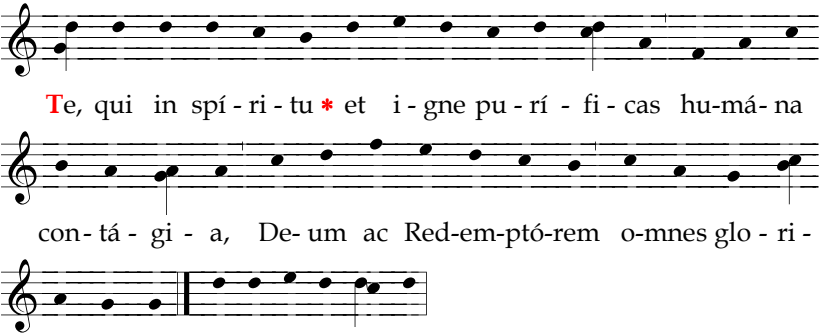
Ad laudes

Antiphona · 7d4

Vé - te - rem hó - mi - nem * ré - no - vans Sal - vá - tor, ve - nit ad
 ba - ptí - smum, ut na - tú - ram, quæ cor - rú - pta est, per a - quam
 re - cu - pe - rá - ret, in - cor - ru - ptí - bi - li ve - ste cir - cum - a -
 míctans nos. E u o u a e.

Antiphona · 7d4

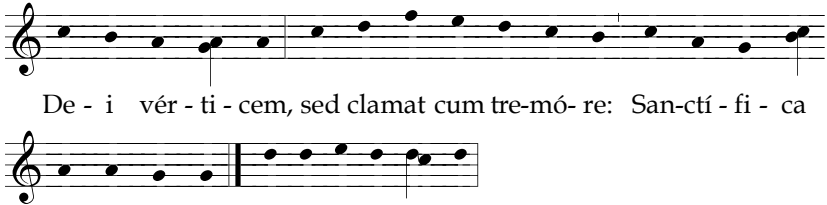

Te, qui in spí - ri - tu * et i - gne pu - rí - fi - cas hu - má - na
 con - tá - gi - a, De - um ac Red - em - ptó - rem omnes glo - ri -
 fi - cá - mus. E u o u a e.

Antiphona · 7d4

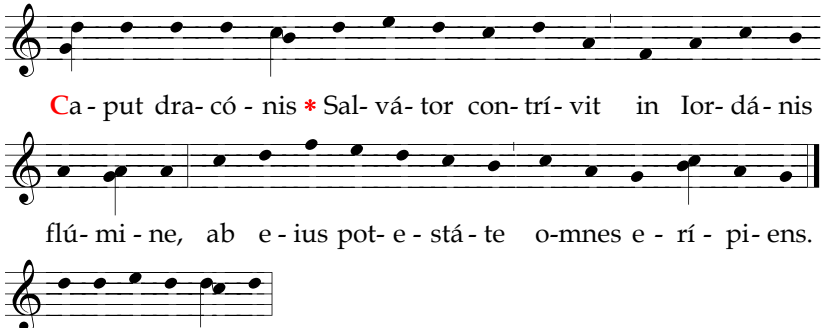

Ba - ptí - sta con - tré - mu - it, * et non au - det tán - ge - re sanctum

De - i vér - ti - cem, sed clamat cum tre-mó - re: San-ctí - fi - ca
me, Sal - vá - tor! E u o u a e.

Antiphona · 7d4

Ca - put dra - có - nis * Sal - vá - tor con - trí - vit in Ior - dá - nis
flú - mi - ne, ab e - ius pot - e - stá - te omnes e - rí - pi - ens.
E u o u a e.

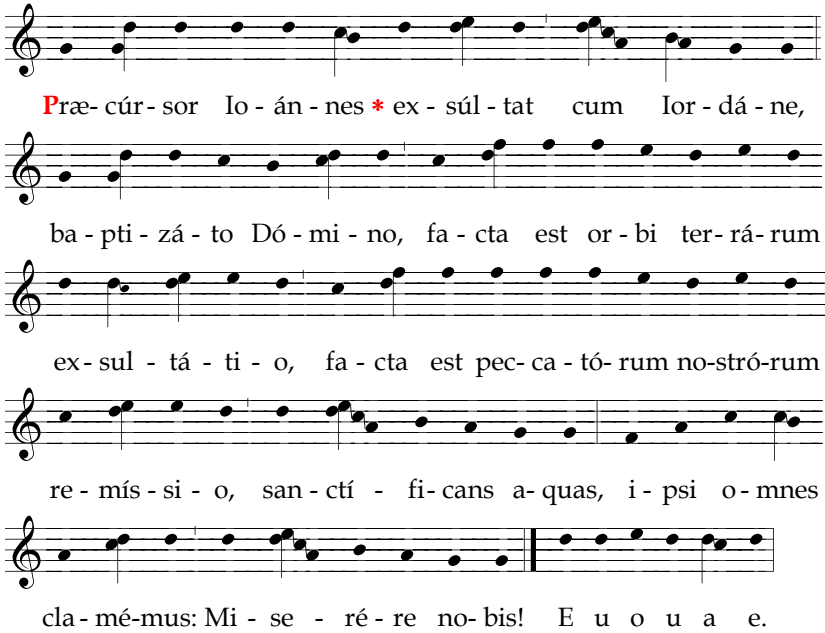
Antiphona · 7d4

Magnum my - sté - ri - um * de - cla - rá - tur hó - di - e, qui - a
cre - á - tor ó - mni - um in Ior - dá - ne ex - púr - gat no - stra fa -
cí - no - ra. E u o u a e.

Capitulum: Dómine, Deus meus. Hymnus: Ibant magi. Versiculus: Vénient ad te.

Ad Benedictus antiphona · 7d4

Præ-cúr-sor Io-án-nes * ex-súl-tat cum Ior-dá-ne,
 ba-pti-zá-to Dó-mi-no, fa-cta est or-bi ter-rá-rum
 ex-sul-tá-ti-o, fa-cta est pec-ca-tó-rum no-stró-rum
 re-mís-si-o, san-ctí-fi-cans a-quas, i-psi o-mnes
 cla-mé-mus: Mi-se-ré-re no-bis! E u o u a e.

Ad horas antiphonæ de laudibus.

Ad sextam

Capitulum

DÓMINE, excélsus est bráchium tuum, Deus Sábaoth, coróna spei, quæ ornáta est glória; exsúltet desértum, et exsúltent solitúdines Iordánis, et pópulus meus vidébit altitúdinem Dómini · et maie-státem Dei, et erit congregátus et redémptus per Deum. Deo.

Ad nonam

Capitulum

NOTAS fácite in pópulis virtútes eius, mementóte, quóniam excélsus est nomen eius, cantáte Dómino, quia mirabília fecit, annuntiáte hoc in univér-sa terra, dicit Dóminus omnípotens. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Véterem hóminem. **Psalmi:** Dixit Dóminus; Confitébor; Beátus vir; De profúndis; Meménto, Dómine. **Capitulum:** Dómine, Deus meus. **Responsorium:** Vidéntes stellam. **Hymnus:** Hostis Heródes. **Versiculus:** Reges Tharsis.

Ad Magnificat antiphona · 7a

Ba - pti - zá - tur Chri - stus, * et san - cti - fi - cá - tur o - mnis

mundus, et¹⁷ trí - bu - ens no - bis re - mis - si - ó - nem pec - ca -

tó - rum, a - qua et spí - ri - tu o - mnes vi - ví - fi - cans.

E u o u a e.

Antiphona · 7d4

Pa - ter de cæ - lis * Fí - li - um te - stí - fi - cans, Spí - ri - tus

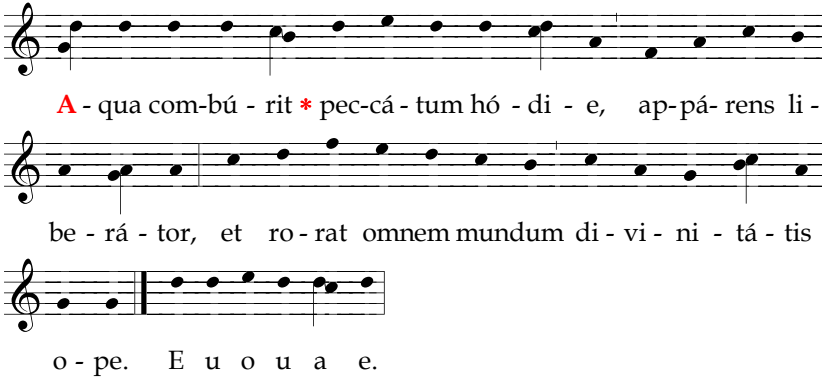
San - cti præ - sèn - ti - a ád - ve - nit, u - num é - do - cens:

qui ba - pti - zá - tur, Christus. E u o u a e.

¹⁷ Edd. om. mundus] et

Antiphona · 7d4

A - qua com-bú - rit * pec-cá - tum hó - di - e, ap-pá - rens li -
 be - rá - tor, et ro - rat omnem mundum di - vi - ni - tá - tis
 o - pe. E u o u a e.

Ad completorium et ad primam capitulum et oratio dicuntur de Epiphania Domini usque ad dominicam, quæ sequitur.

DOMINICA PRIMA
POST OCTAVAS EPIPHANIÆ
 ad vespas

Antiphona: Benedíctus. Psalmus: Ipsum.

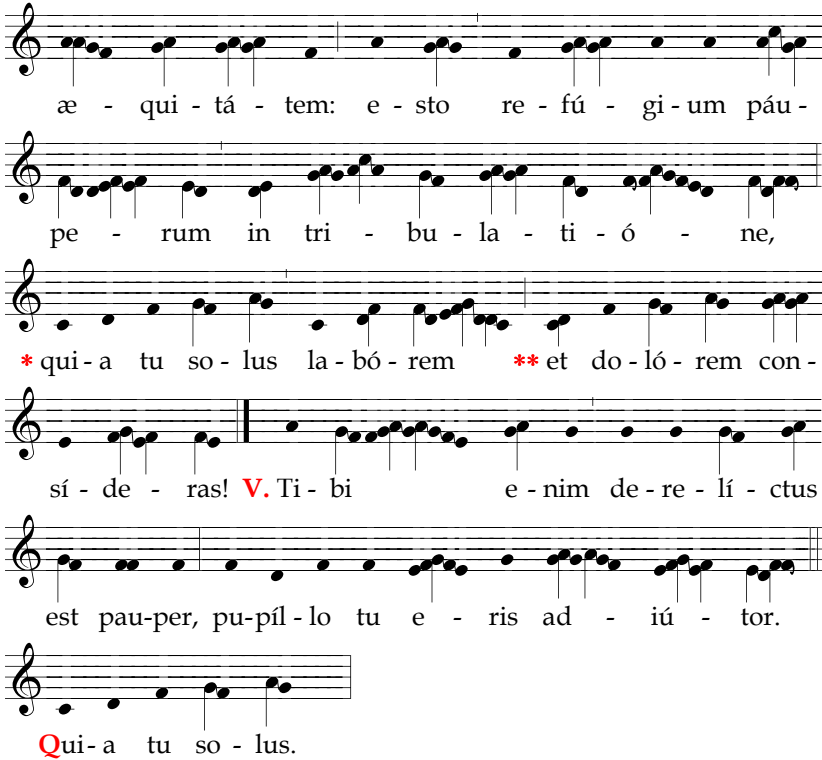
Capitulum

FRATRES. Habéntes donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes, sive prophétiam secúndum ratióem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive, qui docet in doctrína. Deo.

Responsorium · 4

De - us, * qui se - des su - per thro - num, et iú - di - cas

æ - qui - tá - tem: e - sto re - fú - gi - um páu -
 pe - rum in tri - bu - la - ti - ó - ne,
 * qui - a tu so - lus la - bó - rem ** et do - ló - rem con -
 sí - de - ras! V. Ti - bi e - nim de - re - lí - ctus
 est pau - per, pu - píl - lo tu e - ris ad - iú - tor.
 Qui - a tu so - lus.

Hymnus

De - us, cre - á - tor ó - mni - um po - lí - que re - ctor, vé - sti - ens
 di - em de - có - ro lú - mi - ne, noctem so - pó - ris grá - ti - a,

Artus solútos, ut quies,
 reddat labóris¹⁸ úsui,
 mentésque fessas állevet,
 luctúsque solvat ánxios.

Grates perácto iam die,
 et noctis ex ortu preces,
 votis reos, ut ádiuves,
 hymnum canéntes, sólvimus.

¹⁸ Edd. reddat] labores

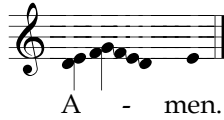
Te cordis ima cóncinant,
te vox canóra cóncrepet,
te díligat castus amor,
te mens adóret sóbria!

Ut cum profúnda cláuserit
diem calígo nóctium,
fides ténebras nésciat,
et nox fidéi lúceat!

Dormíre mentem ne sínas,
dormíre culpa nóverit,
castos fides refrígeret,
somni vapórem témperet!

Exúta sensu lúbrico,
te cordis alta sómniat,
ne hostis ínvidi dolo ·
pavor quiétos súscitet!

Christum rogémus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum,
unum poténs per ómnia,
fove precántes Trínitas!

Versiculus: Vespertína orátio.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Four staves of musical notation in G-clef, with Latin lyrics underneath. The lyrics are: Pec - cá - ta me - a, Dó - mi - ne, * sic - ut sa - gít - tæ, in - fí - xa sunt in me, sed án - tequam vúl - ne - ra gé - ne - rent in me, sa - na me, Dó - mi - ne, me - di - ca - mén - to pæ - ni - tén - ti - æ, De - us! E u o u a e.

Oratio

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus! Per.

Oratio sola. Completorium ut in aestate, per totum.

Ad matutinum

Invitatorium · 7/I.

Præ - oc - cu - pé - mus fá - ci - em Dó - mi - ni,

* et in psal - tis iu - bi - lé - mus e - i!

Ps. Ve - ní - te.

In primo nocturno

Antiphona: Servíte Dómino, ut in psalterio.

Lectio I.

PAULUS, servus Iesu Christi, vocátus apóstolus, segregátus in evangélium Dei, quod ante promiserat per prophétas suos in scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte, secúndum Spíritum sanctificatiónis ex resurrectione mortuórum Iesu Christi, Dómini nostri, per quem accépinus grátiam et apostolátum, ad obediéndum fidei in ómnibus géntibus pro nómine eius, in quibus estis et vos vocáti Iesu Christi, Dómini nostri, ómnibus, qui sunt Romæ, dílectis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo, Patre nostro, et Dómino, Iesu Christo. Tu.

Responsorium · 1

Dó - mi - ne, * ne in i - ra tu - a ár - gu-

as me, ne-que in fu-ró-re tu - o
 cor - rí - pi - as me, * mi - se - ré - re mi - hi, Dó -
 mi - ne, quó-ni - am in - fír - mus sum!
 V. Ti - mor et tre - mor ve - né-runt su - per me, et con -
 te - xé - runt me té - ne - bræ, et di - xi:

Mi - se - ré - re.

Lectio II.

PIMUM quidem grátias ago Deo meo per Iesum Christum pro ómnibus vobis, quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spírиту meo, in evangélio Fílii eius, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratió nibus meis, óbsecrans, si quómodo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Tu.

Responsorium: Deus, qui sedes, **ut supra.**

Lectio III.

DESÍDERO enim vidére vos, ut áliiquid impértiar vobis grátiaē spírítalis, ad confirmándos vos, id est simul consolári vobíscum . per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram atque meam. Nolo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui veníre ad vos, et prohibitus sum usque adhuc, ut áliquem fructum hábeam in vobis, sicut et in

céteris géntibus, Græcis et bárbaris, sapiéntibus et insipiéntibus; dé-bitor sum ita, quod in me promptum est, et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Tu.

Responsorium · 8

A dex - tris est * mi - hi Dó - mi - nus, ne com -

mó - ve - ar. * Propter hoc di - la - tá - tum est cor

me - um, et ex - sul - tá - vit lin - gua me - a.

V. Con - sér - va me, Dó - mi - ne, quó - ni - am in te spe -

rá - vi,¹⁹ di - xi Dó - mi - no: De - us me - us

es tu! Propter hoc.

In secundo nocturno

Antiphona: Bonórum meórum. Psalmus: Consérva.

¹⁹ Edd. quoniam] speravi in te

Lectio IV.

NON enim erubésco evangélium, virtus enim Dei est in salutem ómnium credénti, Iudæo primum, et Græco. Iustítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem, sicut scriptum est: Iustus autem meus ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem et iniustítiam hóminum, eórum, qui veritátem Dei iniustítia déti-
nent, quia, quod notum est Dei, maniféstum est illis. Tu.

Responsorium · 8

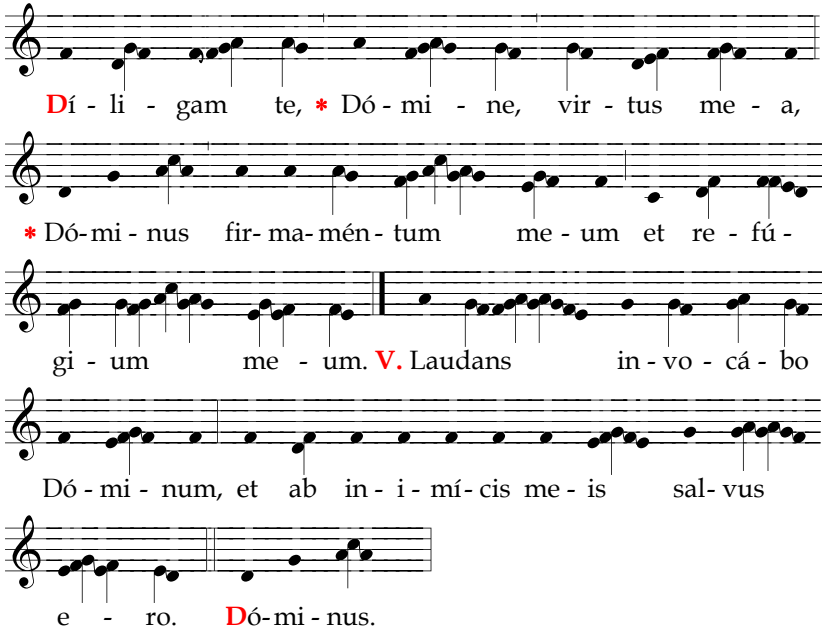

No - tas mi - hi * fe - cí - sti, Dó - mi - ne, vi - as
 vi - tæ, ad - im - plé - bis me læ - tí - ti - a
 cum vul - tu tu - o, * de - le - cta - ti - ó - nes
 in dex - te - ra tu - a us - que in
 fi - nem. **V.** Consér - va me, Dó - mi - ne, quó - ni - am
 in te spe - rá - vi, di - xi Dó - mi - no: De - us
 me - us es tu! **De - le - cta - ti - ó - nes.**

Lectio V.

DEUS enim illis revelávit. Invisibília enim ipsíus a creatúra mundi · per ea, quæ facta sunt intellécta, conspiciúntur, sempitérna quoque illíus virtus et divínitas, ita ut sint inexcusábiles, quia, cum cognóvissent Deum, non, sicut Deum, glorificavérunt, aut grátias egérunt, sed evanuérunt in cogitatióibus suis. Tu.

Responsorium · 4

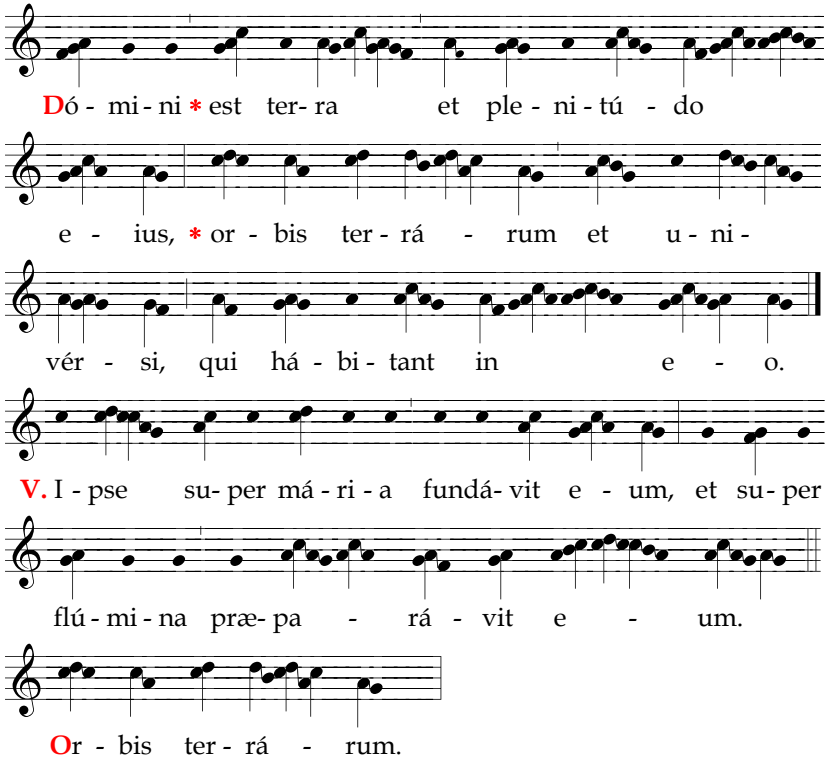

Dí - li - gam te, * Dó - mi - ne, vir - tus me - a,
 * Dó - mi - nus fir - ma - mén - tum me - um et re - fú -
 gi - um me - um. **V.** Laudans in - vo - cá - bo
 Dó - mi - num, et ab in - i - mí - cis me - is sal - vus
 e - ro. **D**ó - mi - nus.

Lectio VI.

ET obscurátum est insíprens cor eórum, dicétes enim se esse sapiétes, stulti facti sunt, et mutavérunt glóriam incorruptíbilis Dei in similitúdinem imáginis corruptíbilis hóminis, et volúcrum · et quadrúpedum · et serpéntium, propter quod trádidit illos Deus in desidéria cordis eórum · in immundítiam, ut contuméliis affícient córpora sua in semetípsis, qui commutavérunt veritátem Dei in mendácium, et coluérunt, et serviérunt creatúrae pótius, quam creatóri, qui est benedíctus in sœcula. Amen. Tu.

Responsorium · 8

Dó - mi - ni * est ter - ra et ple - ni - tú - do
e - ius, * or - bis ter - rá - rum et u - ni -
vér - si, qui há - bi - tant in e - o.
V. I - pse su - per má - ri - a fundá - vit e - um, et su - per
flú - mi - na præ - pa - rá - vit e - um.
Or - bis ter - rá - rum.

In tertio nocturno

Antiphona: Non sunt loquélæ.

Secundum Ioannem

IN illo témpore. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi; vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias. Et réliqua.

Homélia venerábilis Bedæ presbýteri.

Lectio VII.

QUOD Dóminus noster atque Salvátor, ad núptias vocátus, non solum veníre, sed et miráculum íbidem, quo convívas lætificáret,

fácere dignátus est, excéptis cæléstium sacramentórum figuris, étiam iuxta lítteram · fidem rectæ credéntium confírmát. Porro Tratiáni et Martiáni · ceterorúmque, qui núptiis détrahunt, perfídiam, quam sit damnábilis, insínuat. Tu.

Responsorium · 2

Ad te, Dó-mi-ne, *le - vá - vi á - ni-mam me - am,
 *De - us me - us, in te con - fi - do, non e -
 ru - bé - scam. V. Ne - que ir - rí - de - ant me in - i -
 mí - ci me - i, ét - e - nim u - ni - vér - si, qui sú - ti -
 nent te, non con - fun - dén - tur! De - us me - us.

Lectio VIII.

SI enim toro immaculáto · et núptiis, débita castitáte celebrátis, culpa inésset, nequáquam Dóminus ad has veníre, nequáquam eas signórum suórum iníitiis consecráre volúisset. Nunc autem, quia bona est cástitas coniugális, mélior continéntia viduális, óptima perféctio virginális ... Tu.

Responsorium · 7

Au - di - am, *Dó - mi - ne, vo - cem lau - dis

tu - æ, * ut e - nár-rem u - ni - vér - sa mi - ra -
bí - li - a tu - a. **V.** Dó - mi - ne,
di - lé - xi de - có-rem do - mus tu - æ, et lo - cum
ha - bi - ta - ti - ó - nis gló - ri - æ tu - æ.

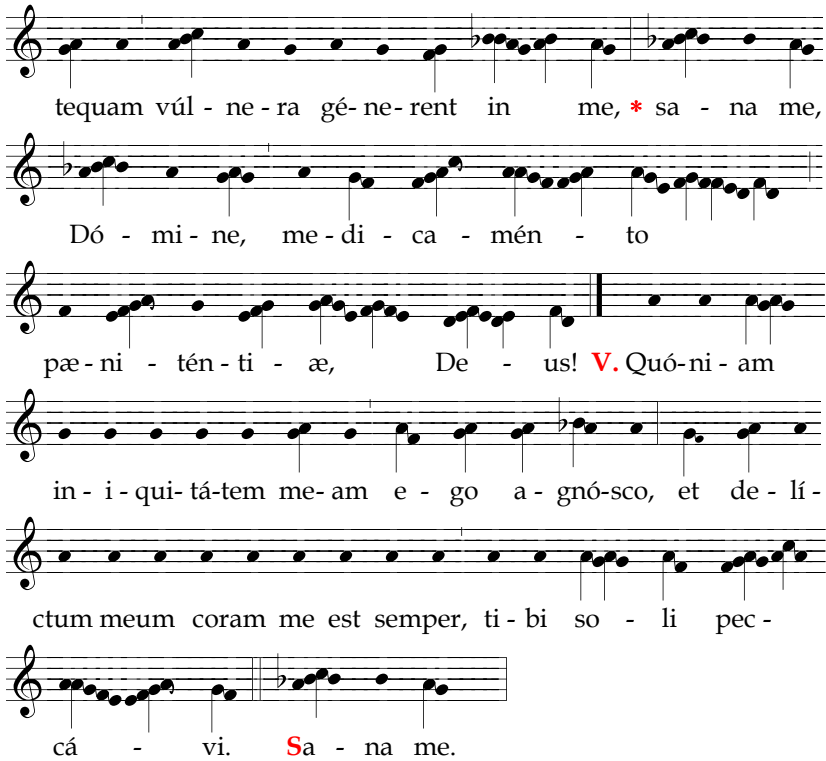
Ut e - nár-rem.

Lectio IX.

AD comprobándam omnem electiónem gráduum, discernéndum tamen méritum singulórum, ex intemeráto Mariæ Vírginis útero nasci dignátus est, a prophético Annæ víduæ ore, mox natus, benedí- citur. A nuptiárum celebratióne iam iúvenis invitátus, et hos præ- séntia suæ virtútis honórat, sed ad altiórem cæléstium lætítiam figu- rárum. Tu.

Responsorium · 1

Pec - cá - ta me - a, * Dó - mi - ne, sic - ut sa - gít -
tæ, in - fí - xa sunt in me, sed án -

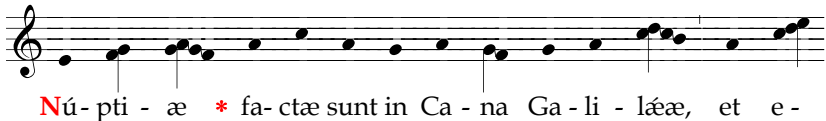
tequam vúl - ne - ra gé - ne - rent in me, * sa - na me,
 Dó - mi - ne, me - di - ca - mén - to
 pæ - ni - tén - ti - æ, De - us! **V.** Quó - ni - am
 in - i - qui - tá - tem me - am e - go a - gnó - sco, et de - lí -
 ctum meum coram me est semper, ti - bi so - li pec -
 cá - vi. **Sa - na me.**

Te Deum laudamus **dicitur.**

Ad laudes

Antiphona: Indútus est. **Psalmus:** Dóminus regnávít, **ut in psalterio.** **Capitulum:** Habéntes donatiónes. **Hymnus:** Ecce, iam noctis. **Versiculus:** Dóminus regnávít.

Ad Benedictus antiphona · 8g2

Nú - pti - æ * fa - ctæ sunt in Ca - na Ga - li - láæ, et e -

rat i - bi Ie - sus cum Ma - rí - a, ma - tre e - ius.

E u o u a e.

Ad primam, ut in psalterio.

Ad sextam

Capitulum

FRATRES. Caritátem fraternitátis ínvicem diligétes, honóre ínvicem præveniétes, idípsum ínvicem sentiétes, non alta sapiétes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervétes, Dómino serviétes.

Ad nonam

Capitulum

FRATRES. Gaudéte cum gaudéntibus, flete cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiétes, non alta sapiétes, sed humílibus consentiéntes! Deo.

Ad vesperas

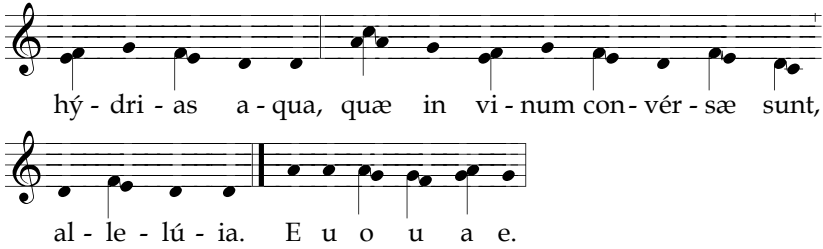
Antiphona: Sede a²⁰ dextris. **Psalmus:** Dixit Dóminus, *per ordinem*. **Capitulum:** Dóminus autem dírigat. **Responsorium:** Quam magnificáta. **Hymnus:** Lucis créator. **Versiculus:** Dirigátur, Dómine.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

De - fi - ci - én - te vi - no, * ius - sit Ie - sus im - plé - re

²⁰ Edd. Sede] ad

hý - dri - as a - qua, quæ in vi - num con - vér - sæ sunt,
al - le - lú - ia. E u o u a e.

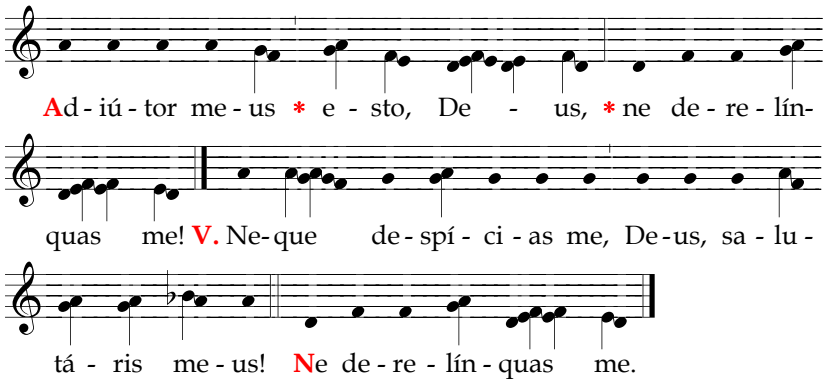
FERIA SECUNDA

Invitatorium: Veníte, exsultémus Dómino. **Psalmus:** *Ipsum.* **Ad nocturnum antiphona:** Dóminus defénsor, *ut supra, in psalterio.*

Lectio I.

SCIMUS, quóniam, quæcúmque lex lóquitur, his, qui in lege sunt, lóquitur, ut omne os obstruátur, et súbditus fiat omnis mundus Deo, quóniam ex opéribus legis non iustificábitur omnis caro coram illo. Tu.

Responsorium · 1

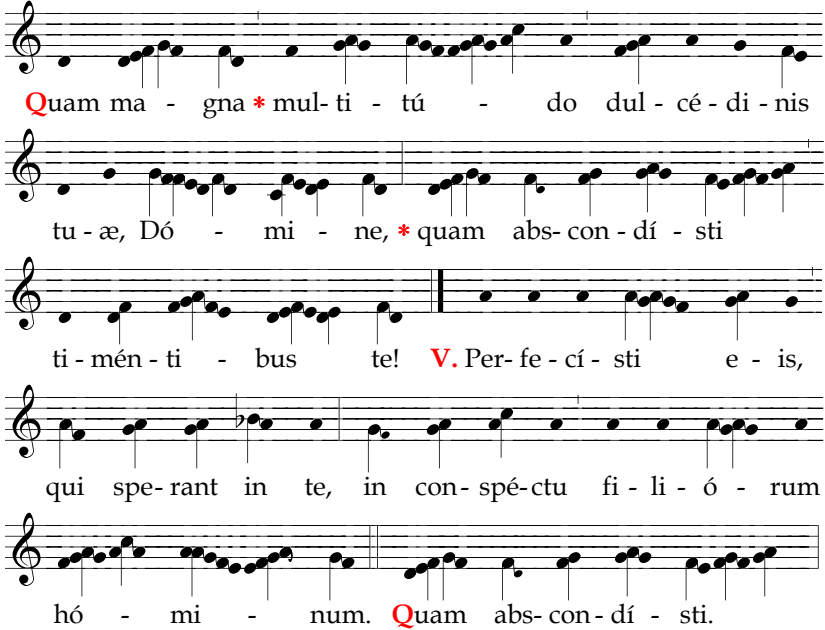
Ad - iú - tor me - us * e - sto, De - us, * ne de - re - lín -
quas me! **V.** Ne - que de - spí - ci - as me, De - us, sa - lu -
tá - ris me - us! **Ne** de - re - lín - quas me.

Lectio II.

PER legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sine lege iustítia Dei manifestáta est, testificáta a lege et prophétis. Iustítia autem

Dei per fidem Iesu Christi · in omnes et super omnes, qui credunt. Non enim distinctio, omnes enim peccaverunt, et egent glória Dei. Iustificati gratis per grátiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu. Tu.

Responsorium · 1

Quam ma - gna * mul - ti - tú - do dul - cé - di - nis
 tu - æ, Dó - mi - ne, * quam abs - con - dí - sti
 ti - mén - ti - bus te! **V.** Per - fe - cí - sti e - is,
 qui spe - rant in te, in con - spé - ctu fi - li - ó - rum
 hó - mi - num. **Q**uam abs - con - dí - sti.

Lectio III.

QUEM propósuit Deus propitiatióem per fidem in sánguine ipsíus, ad ostensióem iustítiæ suæ, propter remissióem præcedéntium delictórum, in sustentatióem Dei, ad ostensióem iustítiæ eius in hoc témpore, ut sit ipse iustus, et iustificans eum, qui ex fide est Iesu Christi. Tu.

Responsorium · 5

Be - ne - dí - cam * Dó - mi - num in o - mni tém - po -

re, * semper laus e - ius in o - re
 me - o. **V.** In Dó - mi - no lau - dá - bi - tur á - ni -
 ma me - a, áu - di - ant man - su - é - ti, et læ -
 tén - tur! **Semper** laus.

Nota, quandocumque de feria agitur, tunc responsoria de dominica non dicuntur, sicut in æstate, sed de feria debent dici usque ad dominicam Septuagesimæ. Et capitulum in secundis vesperis: Dóminus autem dirígat, ut supra. Ad matutinum vero et ad alias horas, ut in psalterio continentur.

FERIA TERTIA

Lectio I.

UBI est gloriatio tua? Exclúsa est. Per quam legem? Factórum? Non, sed per legem fidei. Arbitrámur enim iustificári hóminem per fidem, sine opéribus legis. An Iudæórum Deus tantum? Nonne et géntium? Immo et géntium. Tu.

Responsorium · 2

Au - ri - bus * pér - ci - pe, Dó - mi - ne,

lá - cri - mas me - as, ne sí - le - as a me;

re - mít - te mi - hi, * quó - ni - am e - go ín - co - la²¹

sum a - pud te et per - e - grí - nus!

V. Di - xi: Cu - stó - di - am vi - as me - as, ut non de -

línquam ín lin - gua me - a. Quó - ni - am.

Lectio II.

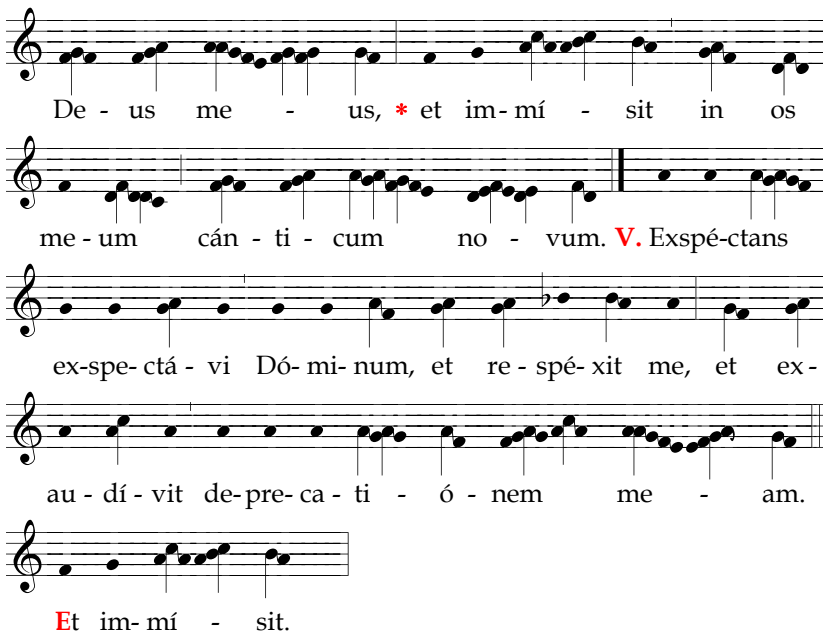
QUÓNIAM quidem unus Deus, qui iustificávit circumcisiónem ex fide, et præpútium per fidem. Legem ergo destrúimus per fidem? Absit, sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham, patrem nostrum secúndum carnem? Tu.

Responsorium · 1

Stá - tu - it * Dó - mi - nus su - pra pe - tram pe -

des me - os, et di - ré - xit gressus me - os

²¹ Edd. quoniam] incola ego

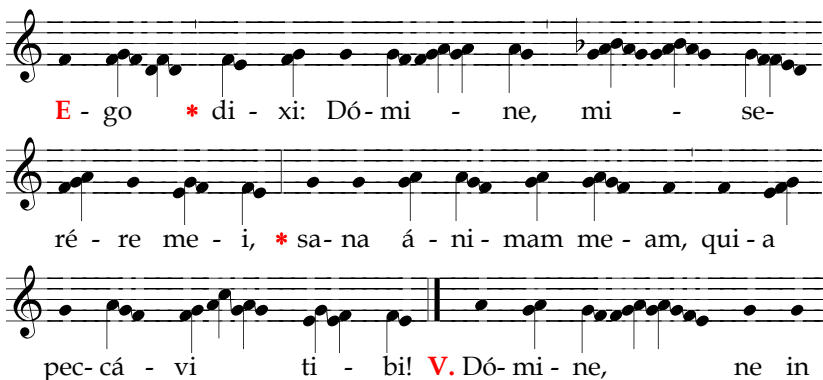

De - us me - us, * et im - mí - sit in os
 me - um cán - ti - cum no - vum. **V.** Exspé-ctans
 ex-spe-ctá - vi Dó - mi - num, et re - spé - xit me, et ex -
 au - dí - vit de-pre-ca - ti - ó - nem me - am.
Et im - mí - sit.

Lectio III.

SI enim Abraham ex opéribus legis iustificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim scriptúra dicit? Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad iustítiam. Tu.

Responsorium · 4

E - go * di - xi: Dó - mi - ne, mi - se -
 ré - re me - i, * sa - na á - ni - mam me - am, qui - a
 pec - cá - vi ti - bi! **V.** Dó - mi - ne, ne in

i - ra tu - a ár - gu - as me, ne-que in fu - ró - re
tu - o²² cor - rí - pi - as me! Sa - na á - ni - mam.

Laudes de psalterio.

FERIA QUARTA

Lectio I.

EI autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credéti autem in eum, qui iustificat ímpium, reputátur fides eius ad iustítiam secúndum propósitum grátiae Dei, sicut et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert iustítiam sine opéribus.

Responsorium · 6

Ne per - dí - de - ris * me, Dó - mi - ne, cum in -
i - qui - tá - ti - bus me - is, * ne-que in fi - nem i - rá -
tus, re - sér - ves ma - la me - a!

²² Edd. ne in] furore tuo arguas me neque in ira tua

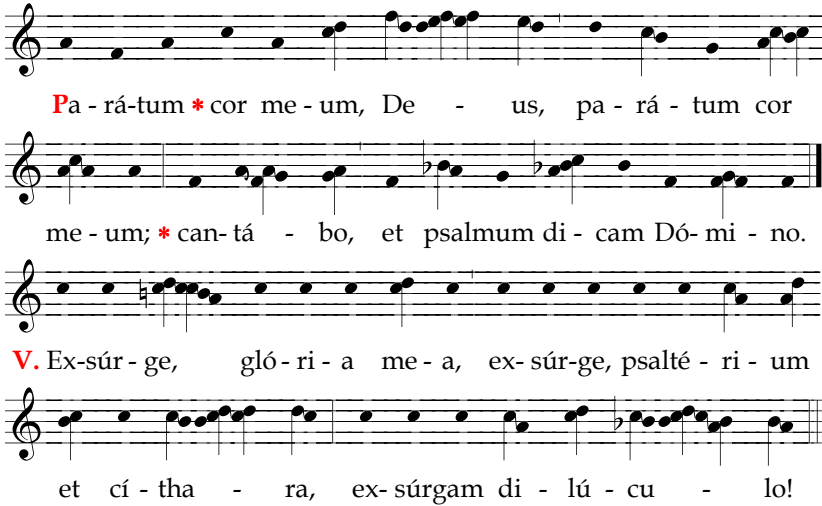

V. Mi - se - ré - re me - i, De - us, mi - se - ré - re
me - i, quó - ni - am in te con - fí - dit á - ni - ma
me - a! **Ne**-que.

Lectio II.

BEÁTI, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, nec est in spírítu eius dolus. Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim, quia reputáta est Abrahæ fides ad iustítiam. Quómo - do ergo, reputáta est in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio.

Responsorium · 5

Pa - rá - tum * cor me - um, De - us, pa - rá - tum cor
me - um; * can - tá - bo, et psalmum di - cam Dó - mi - no.
V. Ex - súr - ge, gló - ri - a me - a, ex - súr - ge, psalté - ri - um
et cí - tha - ra, ex - sургam di - lú - cu - lo!

Can- tá - bo.

Lectio III.

ET signum accépit circumcisiónis, signáculum iustítiae fidei, quæ est in præpútio, ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad iustítiam, et sit pater circumcisiónis. Tu.

Responsorium · 5

Ad- iú- tor me- us, * ti - bi psal - lam, qui - a De - us,

sus- cé - ptor me - us es, * De- us me - us, mi - se - ri -

cór- di - a me - a. **V.** E - ri - pe me de in - i -

mí - cis me - is, De - us me - us, et ab in - surgén -

ti - bus in me lí - be - ra me! **D**e - us me - us.

FERIA QUINTA

Lectio I.

NON his tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et his, qui sectántur eius vestigia, quæ est in præpútio fidei patris nostri, Abra-

hæ. Non enim per legem promissio Abrahæ aut sémini eius, ut heres esset mundi, sed per iustitiam fidei.

Responsorium · 3

De - us, * in te spe - rá - vi, Dó - mi - ne,
 non con - fún - dar in æ - tér - num,
 in tu - a iu - stí - ti - a * lí - be - ra me,
 et é - - ri - - pe me! V. E - sto
 mi - hi, Dó - mi - ne, in De - um, pro - te - ctó - rem et in lo -
 cum mu - ní - tum, ut sal - vum me fá - ci - as!
 Lí - be - ra me.

Lectio II.

SI enim, qui ex lege, hi tantum heredes sunt, exinanita est fides, abolita est promissio, lex enim iram operatur. Ubi enim non est lex, nec prævencatio. Ideo ex fide, ut secundum gratiam firma sit promissio omni sémini. Tu.

Responsorium · 8

Re-ple-á-tur * os me-um lau-de, ut hymnum
 di-cam gló-ri-æ tu-æ, to-
 ta di-e ma-gni-fi-cén-ti-æ tu-æ;
 no-li me pro-í-ce-re in tém-po-re se-ne-
 ctú-tis, * cum de-fé-ce-rit vir-tus me-a,
 De-us, ne de-re-lín-quas me! V. Gau-dé-
 bunt lá-bi-a me-a, cum can-tá-ve-ro ti-bi,
 et á-ni-ma me-a, quam red-e-mí-sti.
 Cum de-fé-ce-rit.

Lectio III.

NON ei, qui ex lege est solum, sed ei, qui ex fide est Abrahæ, qui est pater ómnium nostrum. Sic scriptum est, quia patrem multárum géntium pósui te ante Dóminum, cui credidísti, qui vivificat mórtuos, et vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt. Tu.

Responsorium · 5

Gaudébunt * lá - bi - a me - a, cum can - tá - ve - ro²³

ti - bi, * et á - ni - ma me - a, quam red-

e - mí - sti, Dó - - mi - ne.

V. Sed et lingua me - a me - di - tá - bi - tur iu - stí - ti -

am tu - am, to - ta di - e lau - dem tu - am.

Et á - ni - ma.

²³ Edd. om. cantavero] tibi

FERIA SEXTA

Lectio I.

QUI contra spem in spem crédidit, ut fieret pater géntium multárum, secúndum quod dictum est ei: Sic erit semen tuum, sicut stellæ cæli · et aréna maris, et non infirmátus est in fide, nec considerávit corpus suum emórtuum, cum iam fere centum annórum esset, et emórtuam vulvam Saræ. Tu.

Responsorium · 4

Con - fi - té - bor ti - bi, * Dó - mi - ne, De - us, in to -
to cor - de me - o, et ho - no - ri - fi - cá -
bo no - men tu - um in æ - tér - num, * qui - a
mi - se - ri - cór - di - a tu - a, Dó - mi - ne, ma - gna
est su - per me. **V.** Et e - ri - pu - í - sti
á - ni - mam me - am ex in - fér - no in - fe - ri -
ó - ri. **Q**ui - a.

Lectio II.

IN repromissione étiam Dei non hæsitávit díffidens, sed confortátus est fide, dans glóriam Deo pleníssime, sciens, quia, quæcúmque promísit Deus, potens est et fácere, ideóque reputátum est illi ad iustítiam. Tu.

Responsorium · 1

Mi - se - ri - cór - di - a * tu - a, Dó - mi - ne, ma - gna
 est su - per me, * et li - be - rá - sti á - ni -
 mam me - am ex in - fér - no in - fe - ri -
 ó - ri. **V.** De - us, in - í - qui in - sur - re - xé - runt
 in me, et for - tes quæ - si - é - runt á - ni - mam
 me - am. **Et** li - be - rá - sti.

Lectio III.

NON est autem scriptum tantum propter ipsum, quia reputátum est illi ad iustítiam, sed et propter nos, quibus reputábitur credéntibus in eum, qui suscitávit Iesum Christum, Dóminum nostrum a mórtuis, qui tráditus est propter delícta nostra, et resurrexit propter iustificatiónem nostram. Tu.

Responsorium · 7

Fa - ctus est * mi - hi Dó - mi - nus in re - fú -
 gi - um, * et De - us me - us in au - xí -
 li - um²⁴ spe - i me - æ. V. De - us ul - ti -
 ó - num, Dó - mi - nus, De - us ul - ti - ó - num lí - be -
 re e - git. Et De - us me - us.

Laudes de psalterio.

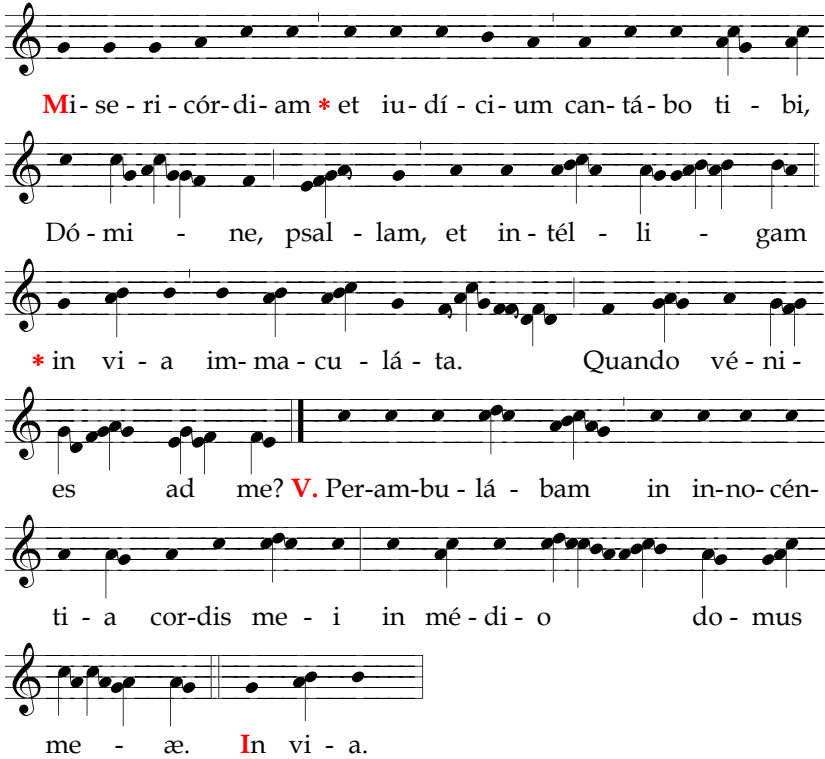
SABBATO

Lectio I.

IUSTIFICÁTI ígitur ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum, Iesum Christum, per quem et accersíri habémus per fidem in grátia ista, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Tu.

²⁴ Edd. in] adiutorium

Responsorium · 3

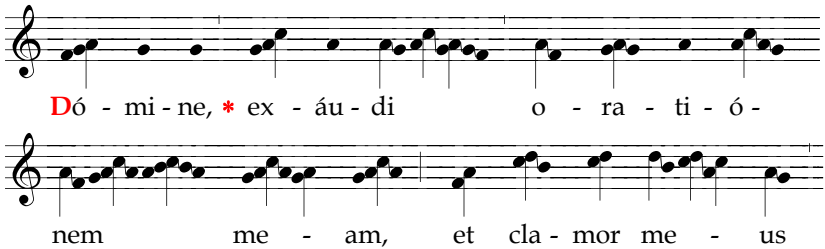

Mi - se - ri - cór - di - am * et iu - dí - ci - um can - tá - bo ti - bi,
 Dó - mi - ne, psal - lam, et in - tél - li - gam
 * in vi - a im - ma - cu - lá - ta. Quando vé - ni -
 es ad me? **V.** Per - am - bu - lá - bam in in - no - cén -
 ti - a cor - dis me - i in mé - di - o do - mus
 me - æ. **In** vi - a.

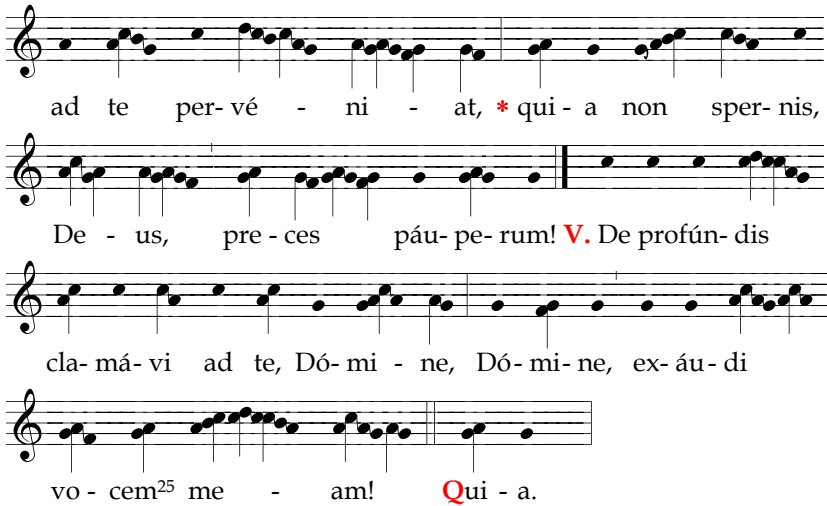
Lectio II.

NON solum autem, sed et gloriámur in tribulatióibus, sciéntes, quod tribulatio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatió - nem, probatio vero spem. Tu.

Responsorium · 8

Dó - mi - ne, * ex - áu - di o - ra - ti - ó -
 nem me - am, et cla - mor me - us

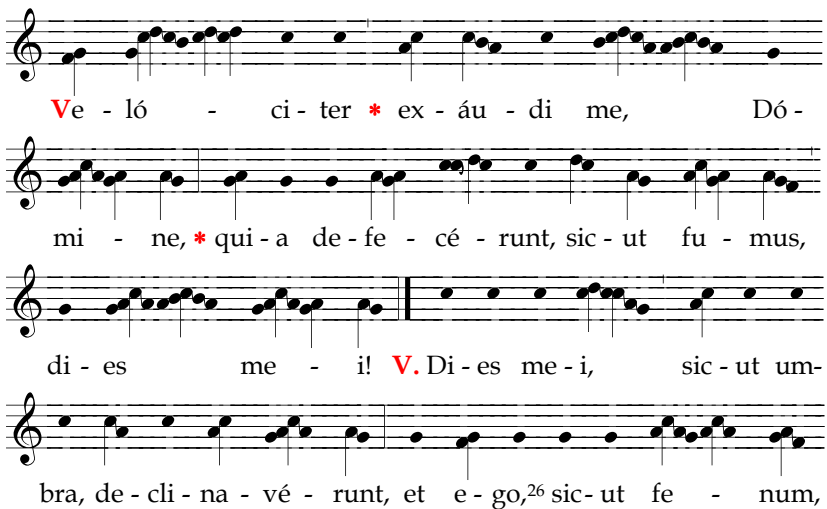

ad te per-vé - ni - at, * qui - a non sper - nis,
 De - us, pre - ces páu - pe - rum! **V.** De profún - dis
 cla - má - vi ad te, Dó - mi - ne, Dó - mi - ne, ex - áu - di
 vo - cem²⁵ me - am! **Qui - a.**

Lectio III.

SPES autem non confundit, quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris · per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Tu.

Responsorium · 8

Ve - ló - ci - ter * ex - áu - di me, Dó -
 mi - ne, * qui - a de - fe - cé - runt, sic - ut fu - mus,
 di - es me - i! **V.** Di - es me - i, sic - ut um -
 bra, de - cli - na - vé - runt, et e - go,²⁶ sic - ut fe - num,

²⁵ Edd. exaudi] orationem

²⁶ Edd. add. ego] autem

DOMINICA SECUNDA

ad vesperas

Antiphona: Benedictus. *Psalmus:* Ipsium.

Capitulum

FRATRES. Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos, nulli malum pro malo reddéntes, providéntes bona, non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Deo.

Responsorium: Deus, qui sedes. *Hymnus:* Deus, créator. *Versiculus:* Vespertína orátio. *Ad Magnificat antiphona:* Peccáta mea, Dómine.

Oratio

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus: infirmitátem nostram propítius réspice, atque, ad protegéndum nos, déxteram tuæ maiestátis exténde! Per. *Sola.*

Ad matutinum

Invitatorium: Præoccupémus, ut supra. Totam historiam de dominica præcedenti.

Lectio I.

PAULUS apóstolus Iesu Christi · per voluntátem Dei, et Sósthenes, frater ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui ínvocant nomen Dómini nostri, Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro, grátia vobis et pax a Deo, Patre nostro, et Dómino nostro, Iesu Christo. Tu autem.

Lectio II.

GRÁTIAS ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu, quia in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia. Sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis, ita ut nihil desit vobis in ulla grátia, expectántibus revelatiónem Dómini nostri, Iesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine · in die advéntus Dómini nostri, Iesu Christi.

Lectio III.

FIDÉLIS autem Deus, per quem vocáti estis in societátem Filii eius, Iesu Christi, Dómini nostri. Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri, Iesu Christi, ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata. Sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem sciéntia! Tu.

Lectio IV.

SIGNIFICÁTUM est enim mihi de vobis, fratres mei, ab his, qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos; hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli, ego autem Apóllo, ego vero Cephæ, ego autem Christi. Tu autem.

Lectio V.

DIVISUS est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis, aut in nómine Pauli baptizáti estis? Grátias ago Deo meo, quod néminem vestrum baptizávi, nisi Crispum et Caium. Ne quis dicat, quod in nómine meo batizáti estis! Tu.

Lectio VI.

BAPTIZÁVI autem et Stéphanæ domum, céterum néscio, si quem vestrum álium baptizáverim. Non enim misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre, non enim in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Christi. Fratres, verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est. His autem, qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Tu.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Cum descendísset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ, et ecce, leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et réliqua.

Homélia Orígenis.

Lectio VII.

DOCENTE in monte Dómino, discipuli eius venérunt ad eum, sicut álacres, sicut doméstici, sicut próximi, sicut amíci vel fratres, ídeo et Dóminus ait ad illos: Vos estis sal terræ, et vos estis lux mundi. Nunc vero, descendente eo de monte, turbæ secútæ sunt eum, quæ in montem ascéndere non potuérunt, ut pigri pópuli, ut negligéntes, ut imperfécti. Tu.

Lectio VIII.

ITA et filii Israel prímitus in montem ascéndere non valuérunt, ad obviándum Deo pèrgere non potuérunt propter suam irreligiositátem et impietátem, sed solus Móyses ascéndit, et pauci cum eo seniórurum Israel. Ita et cum Dómino discipuli soli in montem ascendérunt, et tardióres deórsum stetérunt. Tu.

Lectio IX.

SIC et modo vigilántes et álacres et fidéles ánimæ, Deum timéntes, Dóminum diligéntes, regna cælórum desiderántes, Dóminum semper sequéntes, post Dóminum in illum cæléstem montem ascéndunt, audiéntes apóstolum, dicéntem: Quæ sursum sunt, quærite! Quæ sursum sunt, sápite, ubi Christus est in dèxtera Dei sedens! Descendente nunc Dómino, hoc est, inclinánte se ad infirmitátem et impoténtiam ceterórum, misérto imperfectióni eórum vel infirmitáti, secútæ sunt eum turbæ multæ, aliquánti propter caritátem, aliquánti propter doctrínam, aliquánti propter admiratiónem et curatiónem. Tu.

Ad laudes

Antiphona: Indútus est, *ut supra*.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Cum autem * de-scen-dís - set Ie - sus de mon-te, ec - ce, le-

pró - sus, vé - ni - ens, ad - o - rá - bat e - um, di - cens:

Dó-mi - ne, si vis, pot - es me mun-dá - re. Et, ex-tén-
dens ma - num, té - ti - git e - um, di - cens: Vo - lo,
mun-dá - re. E u o u a e.

Ad sextam

Capitulum

FRATRES. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homí-
bus pacem habéntes, non vosmetípsos defendéntes, caríssimi, sed
date locum iræ! Scriptum est enim: Mihi vindíctam, et ego retríbuam,
dicit Dóminus. Deo.

Ad nonam

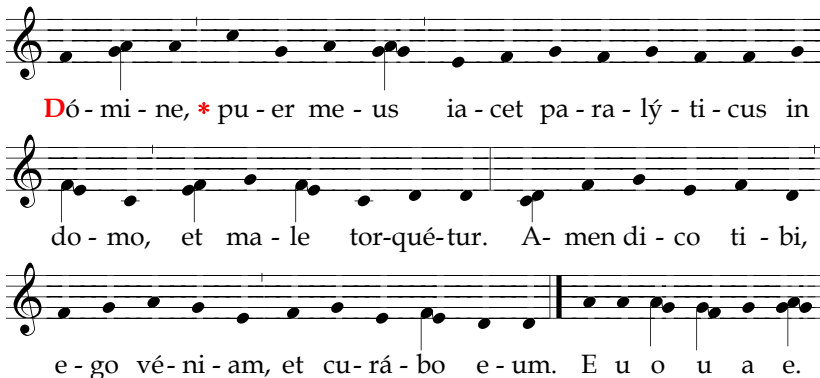
Capitulum

SI esurierit inimícus tuus, ciba illum, si sitit, potum da illi; hoc
enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput eius. Noli vinci
a malo, sed vince in bono malum! Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Sede a dextris. **Psalmus:** Dixit Dóminus, *per ordinem, ut supra.* **Capitu-
lum:** Dóminus autem dírigat. **Responsorium:** Quam magnificáta. **Hymnus:** Lucis creá-
tor. **Versículus:** Dirigátur, Dómine.

Ad Magnificat antiphona · 1g2

Dó - mi - ne, * pu - er me - us ia - cet pa - ra - lý - ti - cus in
do - mo, et ma - le tor - qué - tur. A - men di - co ti - bi,
e - go vé - ni - am, et cu - rá - bo e - um. E u o u a e.

Antiphona · 1g2

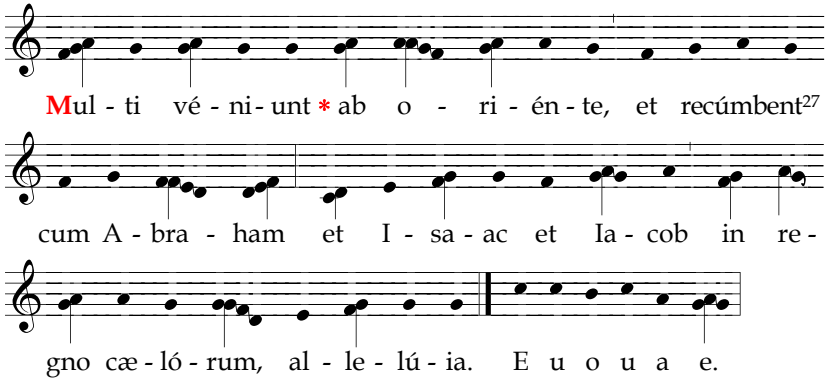
Dó - mi - ne, * si tu vis, pot - es me mun - dá - re. Et a -
it Ie - sus: Vo - lo, mun - dá - re! Ps. Magníficat.

Antiphona · 1g2

Dó - mi - ne, * non sum di - gnus, ut in - tres sub te - ctum me - um,
sed tan - tum dic ver - bo, et sa - ná - bi - tur pu - er me - us!
E u o u a e.

Antiphona · 8g2

Mul - ti vé - ni - unt * ab o - ri - én - te, et recumbent²⁷
 cum A - bra - ham et I - sa - ac et Ia - cob in re -
 gno cæ - ló - rum, al - le - lú - ia. E u o u a e.

PER HEBDOMADAM

Lectio I.

FRATRES. Tamquam non ventúrus sim ad vos, sic infláti sunt quidam, véniam autem cito ad vos, si Dóminus volúerit, ut cognóscam, non sermónem eórum, qui infláti sunt, sed virtútem.

Lectio II.

NON enim in sermóne est regnum Dei, sed in virtúte. Quid vultis, in virga véniam ad vos, an in caritaté et spírítu mansuetúdinis? Tu.

Lectio III.

OMNÍNO audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris áliquis hábeat. Et vos infláti estis, et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum, qui hoc opus fecit.

²⁷ BNS et] occidente emendatum a manu posteriore

FERIA QUARTA

Lectio I.

FRATRES. Non est bona gloriatio vestra. Nescitis, quia modicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim pascha nostrum immolatus est, Christus. Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae et nequitiiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis! Tu.

Lectio II.

SCRIPSI vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis, non utique fornicariis huius mundi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis servientibus! Alioquin debueratis iam de hoc mundo exisse. Tu.

Lectio III.

NUNC autem scripsi vobis non commisceri fornicariis. Si quis autem frater nominatur inter vos, et est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi nec cibum sumere. Tu.

FERIA SEXTA

Lectio I.

QUID enim mihi de his, qui foris sunt, iudicare? Nonne de his, qui intus sunt, vos iudicatis? Nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobis ipsis! Tu.

Lectio II.

AUDET aliquis vestrum, habens negotium adversus alterum, iudicare apud iniquos, et non apud sanctos? An nescitis, quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et, si in vobis iudicabitur hic mundus, indigni estis, qui de minimis iudicetis. Tu.

Lectio III.

NESCITIS, quoniam angelos iudicabimus? Quanto magis saecularia! Saecularia igitur iudicia si habueritis, contemptibiles, qui sunt in ecclesia, illos constituite ad iudicandum! Ad verecundiam vestram

dico: Sic non est sapiens inter vos quisquam, qui posset iudicāre inter fratrem suum. Tu.

DOMINICA TERTIA

ad vesperas

Antiphona: Benedīctus, *ut supra.*

Capitulum

FRATRES. Nēmīni quicquam debeātis, nisi, ut ínicem diligātis; qui enim dīligit próximum, legem implēvit. Deo.

Responsorium: Deus, qui sedes. *Hymnus:* Deus, creātor. *Versiculus:* Vespertína. *Ad Magnificat antiphona:* Peccāta mea.

Oratio

DEUS, qui nos, in tantis perículis constitútos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corpōris, ut ea, quæ pro peccātis nostris pátimur, te adiuvānte, vincāmus!
Per. *Sola.*

[Ad matutinum]

Lectio I.

PAULUS, apóstolus Iesu Christi · per voluntatem Dei, et Timótheus, frater ecclēsiæ Dei, quæ est Corínthi, cum sanctis ómnibus, qui sunt in univérſa Acháia: grátia vobis, et pax a Deo, Patre nostro, et Dómino, Iesu Christo. Tu.

Responsorium: Dómine, ne in ira.

Lectio II.

BENEDÍCTUS Deus, et Pater Dómini nostri, Iesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra, ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo, quó-

niam, sicut abúndant passiões Christi in nobis, ita et per Christum abúndat consolátio nostra. Tu.

Lectio III.

SIVE autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúndem passiónum, quas et nos pátimur, ut spes nostra firma sit pro vobis. Sciéntes, quóniam, sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis. Tu autem.

Lectio IV.

FRATRES, non vólumus vos ignoráre de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus, supra virtútem, ita ut téderet nos étiam vívere. Tu.

Lectio V.

SED ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos, qui de tantis periculis erípuit nos, et éruet, in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet, adiuvántibus et vobis in oratióne pro nobis, ut ex multárum persónis faciérum eius, quæ in nobis est, donatiónis per multos grátiae reddántur pro nobis. Tu.

Lectio VI.

NAM glória nostra hæc est: Testimónium consciéntiæ nostræ, quod in simplicitáte cordis et sinceritáte Dei, et non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo, abundántius autem ad vos. Tu.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum discípuli eius, et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus. Et réliqua.

Homélia Orígenis de eádem lectiόne.

Lectio VII.

INGREDIÉNTÉ *Dómino in navículam, secúti sunt eum discípuli eius*, non imbecílles, sed firmi et stábiles in fide, mansuétii et pii, spernéntes mundum, non dúplici corde, sed símplici; hi ergo secúti sunt eum, non tantum gressus eius sequéntes, sed magis sanctitátem eius comitántes, et iustítiam eius consecrántes. Tu autem.

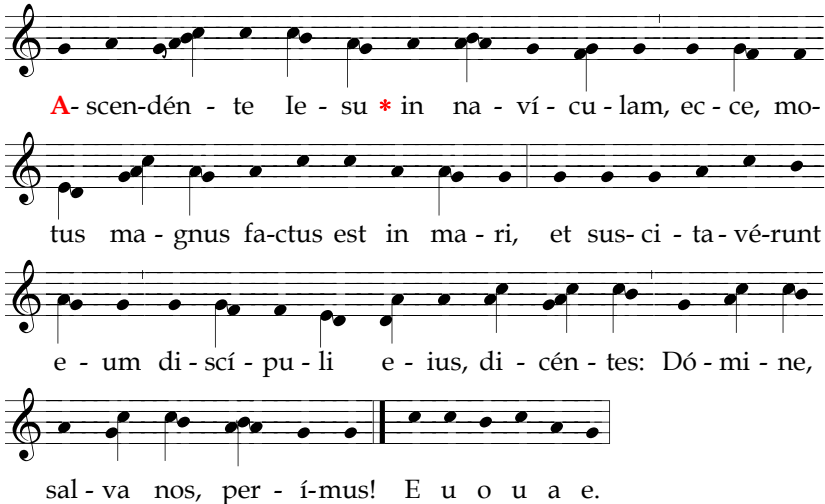
Lectio VIII.

ET ecce, *tempēstas magna facta est in mari, ita ut navícula operirētur flúctibus.* Cum enim multa magna et miránda ostendisset in terra, tránsiit ad mare, ut et ibídem adhuc excellentióra ópera demonstráret, quátenus terræ marisque Dóminum se esse cunctis ostēderet. Tu.

Lectio IX.

INGRÉSSUS ergo navículam, fecit turbári mare, commóvit ventos, concitávit fluctus. Cur hoc? Ideo, ut discípulos mitteret in timórem, et suum auxiliū postulárent, suámque poténtiam rogántibus manifestáret. Illa tempēstas non ex se obórta est, sed potestáti páruit imperántis; eius, qui edúcit ventos de thesáuris suis, qui términum mari constitúit. Dixit enim ei: Usque huc vénies, et non supergrediéris, sed in temetípso confringéntur fluctus tui. Huius ergo iussióne et præcépto orta est tempēstas in mari · propter occasiónes supérius memorátas. Tu.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

A - scen - dén - te Ie - su * in na - ví - cu - lam, ec - ce, mo -
 tus ma - gnus fa - ctus est in ma - ri, et sus - ci - ta - vé - runt
 e - um di - scí - pu - li e - ius, di - cén - tes: Dó - mi - ne,
 sal - va nos, per - í - mus! E u o u a e.

Ad sextam

Capitulum

NON adulterábis, non occídes, non mœcháberis, non falsum testimoniúm dices, non concupísces rem próximi tui, et, si quid est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur.

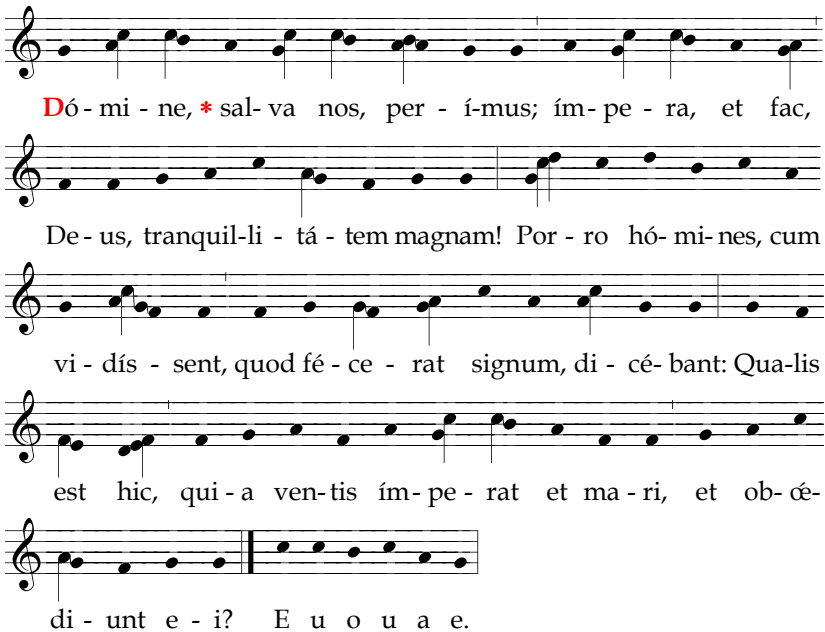
Ad nonam

Capitulum

DÍLIGES próximum tuum, sicut teípsum; diléctio próximi malum non operátur, plenitúdo ergo legis est diléctio. Deo.

[Ad secundas vespas]

Ad Magnificat antiphona · 8g1

Dó - mi - ne, * sal - va nos, per - í - mus; ím - pe - ra, et fac,
 De - us, tranquil - li - tá - tem magnam! Por - ro hó - mi - nes, cum
 vi - dís - sent, quod fé - ce - rat signum, di - cé - bant: Qua - lis
 est hic, qui - a ven - tis ím - pe - rat et ma - ri, et ob - cé -
 di - unt e - i? E u o u a e.

Antiphona · 8g1

Sur-gens le - sus, * im - pe - rá - vit ven - tis et ma - ri,
 et fa - cta est tran - quíl - li - tas ma - gna, et mi - rá - ti
 sunt u - ni - vér - si. E u o u a e.

FERIA SECUNDA
Lectio I.

FRATRES. Scimus, quóniam, si terréstris domus nostra huius habitatiónis dissolvátur, quod ædificatióem habeámus domum, non manu factam, sed ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus habitatióem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes, si tamen vestíti, et non nudi inveníamur. Tu.

Lectio II.

NAM et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti, eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur, quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritus. Tu autem.

Lectio III.

AUDIÉNTES ígitur semper, et sciéntes, quóniam, dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino, per fidem enim ambulámus, et non per spem. Audémus, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Deum! Tu.

FERIA QUARTA

Lectio I.

OMNES enim nos manifestári oportet ante tribunal Christi, ut recípiat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum. Tu autem.

Lectio II.

SCIÉNTES ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in consciétiis vestris manifestos vos esse. Tu.

Lectio III.

NON íterum nos commendámus vobis, sed occasiόνem damus vobis gloriándi pro nobis, ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo, sive sóbrii sumus, vobis; cáritas enim Christi urget nos. Tu.

FERIA QUINTA

Lectio I.

ÆSTIMÁNTES hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt, et pro ómnibus mórtuus est Christus, ut, et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est, et resurrexit. Tu.

Lectio II.

ITAQUE et nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem. Et, si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus. Si qua ergo in Christo nova creatúra, vétera transiérunt, et ecce, facta sunt nova ómnia. Tu.

Lectio III.

OMNIA autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum, et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non réputans illis delicta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Tu autem.

DOMINICA QUARTA

ad vesp̄eras

Antiphona: Benedíctus, ut supra.

Capitulum

FRATRES. Indúite vos, sicut elécti Dei et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam, supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis! Si quis advérsus áliquem habet querélam, sicut Christus donávit vobis, ita et vos! Deo.

Responsorium: Deus, qui sedes.

Oratio

FAMÍLIAM tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi, ut, quæ sola spe grátiae cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur! Per.

[Ad matutinum]*Lectio I.*

PAULUS, apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Iesum Christum et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis, et, qui mecum sunt, omnes fratres ecclésiis Galátiae: grátia vobis, et pax a Deo Patre et Dómino nostro, Iesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris, cui est glória in sæcula sæculórum, amen. Tu autem.

Lectio II.

MIROR, quod tam cito transferím̄ini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud evangélium, quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere evangélium Christi. Sicut prædíximus, et nunc prædico: Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepístis, anáthema sit! Tu.

Lectio III.

SED licet nos, aut ángelus de cælo evangelízet vobis, præterquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit! Modo enim homínibus suádeo, aut Deo, aut quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. Tu.

Lectio IV.

FRATRES. Notum vobis fácio evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem, neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Iesu Christi. Tu autem.

Lectio V.

AUDÍSTIS enim conversatiónem meam aliquándo in Iudaísmo, quóniam supra modum perseguébar Ecclésiám Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Iudaísmo super multos coetáneos meos in génere meo; abundántius enim æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum. Tu.

Lectio VI.

CUM autem complácuít ei, qui me segregávit de útero matris meæ, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret in me Fílium suum, ut evangelizárem illum in géntibus, contínuo non acquiévi carni et sánguini, neque veni Ierosólymam ad antecessóres meos apóstolos, sed ábii in Arábiam, et inde íterum revérsus sum Damáscum. Tu.

Homelia: Ascendénte Iesu in navículam. *Quære in dominica præcedenti.* *Ad laudes antiphona:* Indútus est, *ut supra.*

Ad sextam

Capitulum

ET pax Dei vígeat in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno corpore, et grati estóte: verbum Dei abúndet in vobis abundánter! Deo.

Ad nonam

Capitulum

OMNE, quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini, Iesu Christi, grátias ágentes Deo et Patri per Iesum Christum, Dóminum nostrum. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Sede a²⁸ dextris. *Psalmus:* Dixit Dóminus, *per ordinem.* Ad Magnificat *antiphona:* Dómine, salva nos, perímus. *Quære in dominica præcedenti.*

PER HEBDOMADAM

Lectio I.

PAULUS apóstolus Christi Iesu · per voluntátem Dei, sanctis ómnibus, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Iesu: grátia vobis et pax a Deo, Patre nostro, et Dómino, Iesu Christo. Tu.

Lectio II.

BENEDÍCTUS Deus et Pater Dómini nostri, Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cæléstibus in Christo. Sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritate ...

Lectio III.

QUI prædestinávit nos in adoptiÓnem filiÓrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ et grátie suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Filio suo. Tu.

²⁸ *Edd.* Sede] ad

Lectio I.

IN quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissionem peccatórum, secúndum divítias glóriæ eius, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia. Tu autem.

Lectio II.

UT notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ · secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terris sunt, in ipso. Tu.

Lectio III.

FRATRES, in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, quia ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo. Tu autem.

Lectio I.

IN quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes, signáti estis Spírítu promissionis Sancto, quæ est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus. Tu autem.

Lectio II.

PROPTÉREA et ego, áudiens fidem vestram, quæ est in Dómino, Iesu Christo, et dilectiónem in omnes sanctos, non cesso grátias agens pro vobis, memóriam vestri fáciens in oratió nibus meis. Tu.

Lectio III.

UT Deus Dómini nostri, Iesu Christi, Pater glóriæ det vobis spírítum sapiéntiæ et revelatiónis, in agnió nem eius, illuminátos óculos cordis vestri. Tu.

DOMINICA IN SEPTUAGESIMA

ad vesp̄eras

Antiphona · 6f (b)

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Ps. Benedíctus.

Similiter ad psalmos singulos.

Antiphona · 8a*

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Ps. Exaltábo te, Deus.

Antiphona · 4e*

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

* *Fontes nonnulli et praesertim saeculo XV antiquiores hic antiphonas consuetas, id est Benedictus, In aeternum et ceteras praescribunt, ceteri autem Strigonienses rubricis utuntur tantum, textus quippe ex tempore etiam accommodari posse putantes. Melodias reconstruximus ad analogiam vesperarum sabbati, consulto antiphonario quoque Cibenensi (Ms. 594), quod tria Alleluia solum adornat notis musicis singillatim et in extenso, licet diversa partim melodia.*

Ps. Lauda, ánima mea.

Antiphona · 8a*

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Ps. Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus.

Antiphona · 6f (b)*

Al - le - lú - ia, al - le - lú - ia, al - le - lú - ia.

Ps. Lauda, Ierúsalem.

Capitulum

FRATRES. Nescítis, quod hi, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bráviúm? Sic cúrrite, ut comprehendátis!

Responsorium · 7

For - má - vit í - gi - tur * Dó - mi - nus hó - mi - nem

de li - mo ter - ræ, et in - spi - rá - vit

in fá - ci - em e - ius spi - rá - cu - lum
 vi - tæ, * et fa - ctus est ho - mo
 in á - ni - mam vi - vén - tem. **V.** In prin -
 cí - pi - o fe - cit De - us cæ - lum et ter - ram,
 et pla - smá - vit in e - a hó - mi - nem.

Et fa - ctus.

Hymnus

Di - es ab - so - lú - ti præ - tér - e - unt, di - es ob - ser -
 vá - bi - les réd - e - unt, tempus ad - est só - bri - um,
 quæ - rá - mus pu - ro cor - de Dó - mi - num! **I**n hy - mnis

et con-fes-si-ó - ni-bus iu-dex compla - cá - bi - tur,

Dó-mi-nus non ne-gat hic vé-ni-am, qui vult, ut ho-mo

quæ-rat grá - ti - am. **P**ost iu - gum ser-ví - le Pha-ra -

ó - nis, post ca - té - nas di - ræ Ba - by - ló - nis, li - ber

ho - mo pá - tri-am quærit, cæ - lé - stem Ie - ro - só -

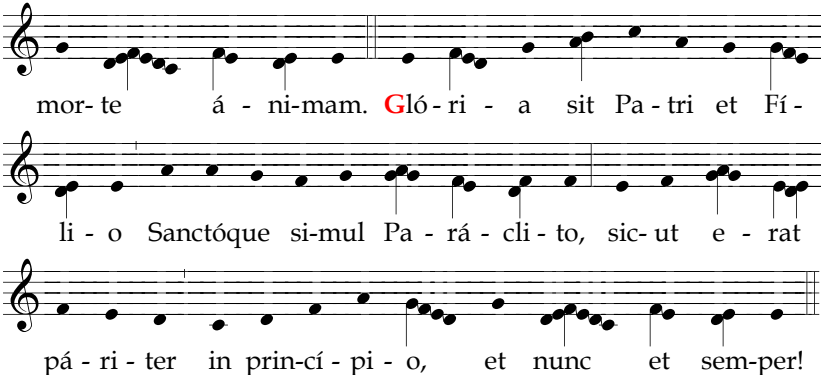
ly-mam. **F**u - gi - á - mus de hoc ex - sí - li - o, ha - bi -

té-mus cum De - i Fí - li - o! Hoc de-cus est fá-mu-li,

si sit co-hé-res su - i Dó - mi - ni. **S**is, Chri - ste,

no - bis dux hu - ius vi - tæ, memén-to, quod su - mus o - ves

tu - æ, pro qui - bus i - pse tu - am pa - stor po - né - bas

mor-te á - ni-mam. **G**ló-ri - a sit Pa - tri et Fí -
 li - o Sanctóque si-mul Pa - rá - cli - to, sic-ut e - rat
 pá - ri - ter in prin-cí - pi - o, et nunc et sem-per!

Vel hymnus: Deus, creátor ómnium, *ut supra.* *Versiculus:* Vespertína orátio.

Ad Magnificat antiphona · 4e

Plan-tá - ve - rat * au-tem Dó-mi-nus, De - us pa - ra - dí -
 sum vo - lu - ptá - tis a prin - cí - pi - o, in quo pó -
 su - it hó - mi - nem, quem for - má - ve - rat.

E u o u a e.

Oratio

PRECES pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, ut, qui iuste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur! Per.

Sola. Benedicámus Dómino *cum* allelúia. *Ad completorium non dicitur* allelúia, *sed* Laus tibi, Dómine, rex ætérnæ glóriæ.

Ad matutinum

Invitatorium · 4/III.

Ad - o - ré - mus Dó - mi-num, * qui fe - cit nos!

Ps. Veníte.

In primo nocturno

Antiphona · 8a

I - te et vos * in ví - ne - am me - am, et, quod iustum
fú - e - rit, da - bo vo - bis! E u o u a e.

Versiculus: Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

Lectio I.

IN principio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ erant super fáciem abýssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux! Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona, et divisit lucem a ténebris. Appellávitque lucem diem, et ténebras noctem. Factúmque est vésperé et mane, dies unus. Tu.

Responsorium · 1

In prin - cí - pi - o * fe - cit De - us cæ - lum et ter - ram,

et cre - á - vit in e - a hó - mi - nem * ad i - má -
 gi - nem et si - mi - li - tú - di - nem su - am.
V. For-má-vit í - gi - tur Dó - mi - nus hó - mi - nem de li - mo
 ter - ræ, et in - spi - rá - vit in fá - ci - em e - ius spi - rá -
 cu - lum vi - tæ. **A**d i - má - gi - nem.

Lectio II.

DIXITQUE Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum, et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum cælum, et factum est vespere et mane, dies secúndus. Tu.

Responsorium · 1

In prin - cí - pi - o De - us cre - á - vit cæ - lum
 et ter - ram, et spí - ri - tus Dó - mi - ni fe -
 re - bá - tur su - per a - quas. * Et vi - dit

De - - us cun-cta, quæ fé - ce - rat,
 et e - rant val - de bo - na. **V.** I - gi - tur
 per - fé - cti sunt cæ - li et ter - ra, et o-mnis or - ná -
 tus e - ó - rum. **Et** vi - dit.

Lectio III.

DIXIT vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida! Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam terram. Congregationésque aquárum appellávit mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum, fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram! Et factum est ita. Tu.

Responsorium: Formávit ígitur, **ut supra.**

In secundo nocturno**Antiphona · 1d1**

Quid hic sta - tis to - ta di - e * o - ti - ó - si? Respon-
 dé-runt et di - xé-runt: Ne-mo nos con - dú - xit.

Ps. Consérva me.

Versiculus: Quóniam tu illúminas.

Lectio IV.

DÍGNITAS humanæ originis fáctile agnóscitur, consideráta sublimi-
táte auctóris. Nec enim fáctile póterat esse, nec leve, quod ma-
nus sacra confíxit, et cæléstis flatus in vitálem substántiam animávit,
máxime cum idem ártifex Deus · potestátem suam in omnem fáabri-
cam eidem hómini fúerat traditúrus, ut, quem secúndum præsidem
post se fáctere disponébat, eúndem fáceret plenum atque perféctum.
Tu.

Responsorium · 8

Tu - lit er - go * Dó - mi - nus hó - mi - nem, et pó -
su - it e - um in pa - ra - dí - sum vo - lu -
ptá - tis, * ut o - pe - ra - ré - tur, et cu - sto -
dí - ret il - lud. **V.** Plantá - ve - rat au - tem
Dó - mi - nus, De - us pa - ra - dí - sum vo - lu - ptá - tis a prin -
cí - pi - o, in quo pó - su - it hó - mi - nem, quem for -

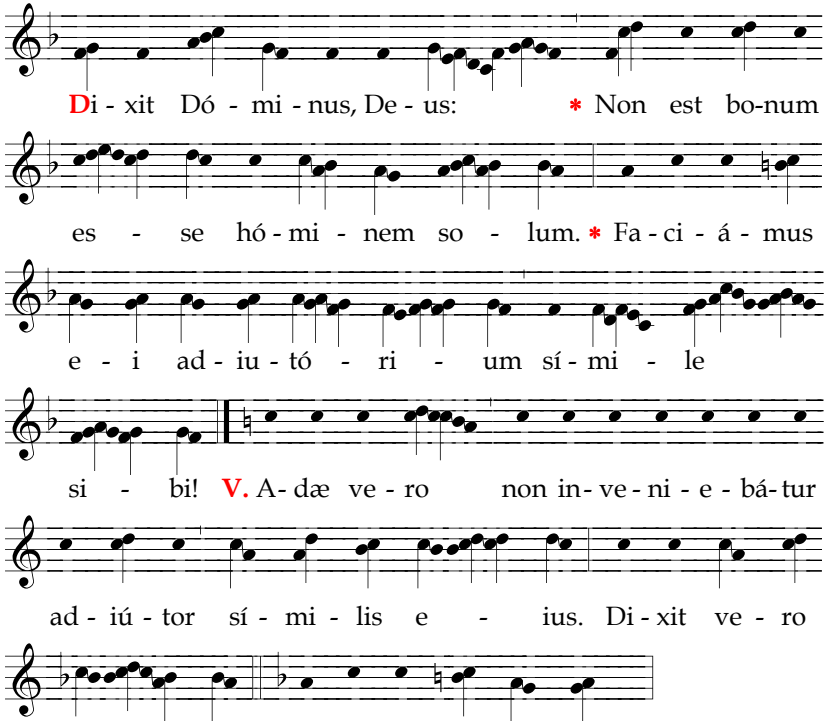

má - ve - rat. **U**t o - pe - ra - ré - tur.

Lectio V.

HABÉNTEM in sese dignitátem, qua præcélleret, et potestátem, qua cunctis animántibus imperáret, soli sérvians illi, a quo ei cuncta fúerant subiugáta, ut imperáret mundo, servíret Deo, creatórem suscíperet, creatúram sibi párrere compélleret, tantúmque diciónis sese Dómino debére prospíceret, quantum ipse a creatúra exígeret, habens in própria potestáte · et obcædiéntiam, qua víveret, et contéptum, quo digne pro méritis interíret. Tu autem.

Responsorium · 5

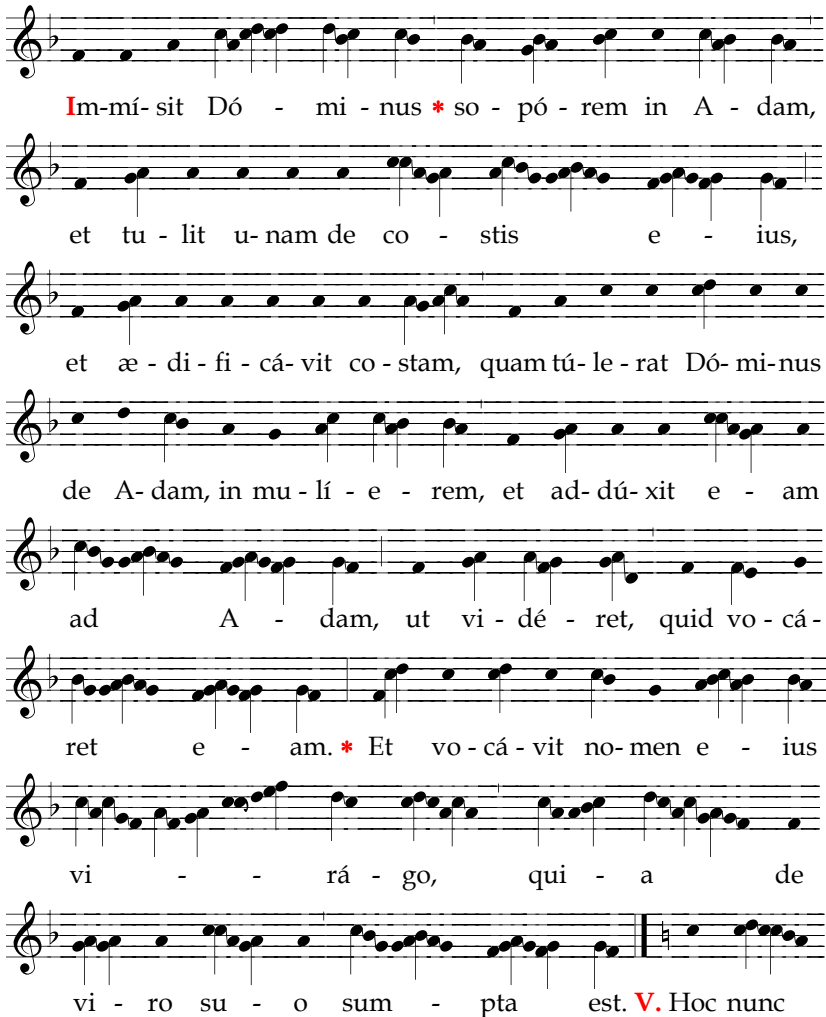

Di - xit Dó - mi - nus, De - us: * Non est bo - num
 es - se hó - mi - nem so - lum. * Fa - ci - á - mus
 e - i ad - iu - tó - ri - um sí - mi - le
 si - bi! **V.** A - dæ ve - ro non in - ve - ni - e - bá - tur
 ad - iú - tor sí - mi - lis e - ius. Di - xit ve - ro
 De - us: **F**a - ci - á - mus e - i.

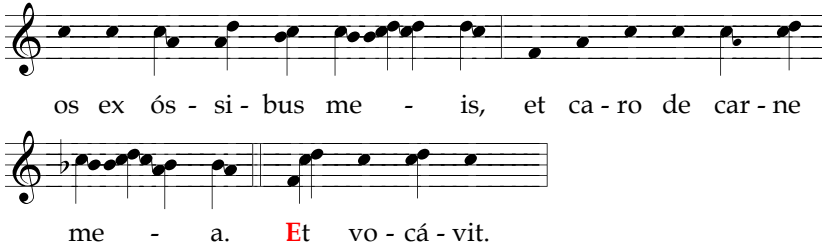
Lectio VI.

UNDE effectum est, ut contemnendo mortem incideret, qui obcediendo vivere potuisset. Unde, potestatem concessam dum in contemptum protulit, et vitæ privilegium perdidit, et mortis sibi sententiam acquisivit, et tamen creatura adhuc eius servat imperium, licet ipse creatori suo suum denegaverit obsequium. Tu.

Responsorium · 5

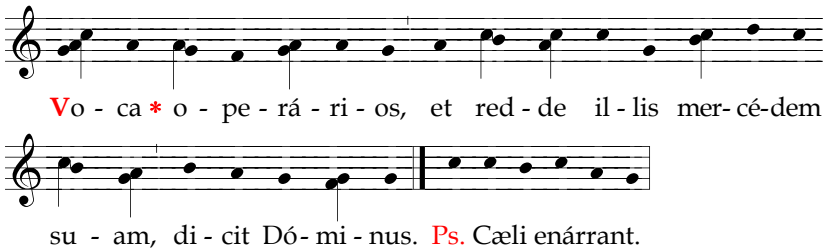
Im-mí-sit Dó - mi - nus * so - pó - rem in A - dam,
 et tu - lit u - nam de co - stis e - ius,
 et æ - di - fi - cá - vit co - stam, quam tú - le - rat Dó - mi - nus
 de A - dam, in mu - lí - e - rem, et ad - dú - xit e - am
 ad A - dam, ut vi - dé - ret, quid vo - cá -
 ret e - am. * Et vo - cá - vit no - men e - ius
 vi - - rá - go, qui - a de
 vi - ro su - o sum - pta est. **V.** Hoc nunc

os ex ós - si - bus me - is, et ca - ro de car - ne
me - a. **Et** vo - cá - vit.

In tertio nocturno

Antiphona · 8g1

Vo - ca * o - pe - rá - ri - os, et red - de il - lis mer - cé - dem
su - am, di - cit Dó - mi - nus. **Ps.** Cæli enárrant.

Versiculus: Exaltáre, Dómine.

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómīni patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homélia beáti Gregórii papæ.

Lectio VII.

IN explanatióne sua multa ad loquéndum sancti Evangélii léctio póstat, quam volo, si possum, sub brevitate perstríngere, ne vos et exténsa prócessio, et prolíxa expositio videátur oneráre. Regnum cælórum patrifamílias símile esse dicitur, qui, ad excoléndam víneam suam, operários condúcit. Tu.

Responsorium · 4

Dum de - am - bu - lá - ret Dó - mi - nus * in pa - ra -
 dí - so ad au - ram post me - rí - di - em, cla - má - vit,
 et di - xit: A - dam, u - bi es? Au - dí - vi,
 Dó - mi - ne, vo - cem tu - am, * et abs - cón - di me.

V. Vo - cem tu - am au - dí - vi, Dó - mi - ne, in pa - ra -
 dí - so, et tí - mu - i, e - o quod nu - dus
 es - sem. Et abs - cón - di me.

Lectio VIII.

QUIS vero patrifamílias similitúdinem réctius tenet, quam cónditor noster, qui regit, quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subiéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, univérsam scilicet Ecclésiám, qui ab Abel iusto usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit. Tu.

Responsorium · 7

In su - dó - re * vul - tus tu - i ve - scé - ris
 pa - ne tu - o, di - xit Dó - mi - nus ad
 A - dam; cum o - pe - rá - tus fú - e - ris ter - ram,
 non da - bit fru - ctus su - os, * sed spi - nas et trí -
 bu - los ger - mi - ná - bit ti - bi.
 V. Pro e - o, quod ob - æ - dí - sti vo - ci u - xó - ris tu - æ
 plus, quam me - æ, ma - le - dí - cta ter - ra in ó -
 pe - re tu - o. Sed spi - nas.

Lectio IX.

HIC itaque paterfamilias, ad colendam vineam suam, mane hora tertia, sexta, nona et undecima operarios conducit, quia a mundi huius initio usque ad finem eius, ad erudiendam plebem fidelium, praedicatorum congregare non desistit. Mane etenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe. Hora vero tertia a Noe usque ad Abraham.

Sexta quoque ab Abraham · usque ad Móysen. Nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini. Undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi, in qua prædicatóres sancti apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt. Tu.

Responsorium · 8

Ec - ce, * A - dam, qua - si u - nus ex no - bis
 fa - ctus est, sci - ens bo - num et
 ma - lum. * Vi - dé - te, ne for - te su - mat de
 li - gno vi - tæ, et vi - vat in æ -
 tér - num! V. Ché-ru - bim et flámme-um glá - di - um
 at-que ver - sá - ti - lem, ad cu - sto - di - én - dam vi - am
 li - gni vi - tæ. Vi - dé - te. V. E - ie - cít -
 que Dó - mi - nus, De - us A - dam de pa - ra - dí - so,

et col - lo - cá - vit an - te pa - ra - dí - sum vo - lu -
 ptá - tis Ché - ru - bim et flám - me - um glá - di - um at - que
 ver - sá - ti - lem ad cu - stó -
 di - am. **Vi - dé - te.** **Gló - ri - a** Cre - a -
 tó - ri, om - ni - pot - én - ti De - o e - iús - que Na - to
 cum Flá - mi - ne al - mo, qui re - cu - pe - ra - ti - ó - nis
 su - æ for - ma ve - ram re - stau - rá - vit vi - tam
 in sá - cu - la. **Vi - dé - te.**

Te, Deum, laudámus **non dicitur.** **Versiculus:** Hæc est dies, quam fecit.

Ad laudes

Antiphona · 8g1

Mi - se - ré - re me - i, De - us, * et a de - lí - cto me - o

mun - da me, qui - a ti - bi so - li pec - cá - vi!

Ps. Ipsum.

Antiphona · 8g2

Con - fi - té - bor * ti - bi, Dó - mi - ne, quó - ni - am ex - au - dí -

sti me. Ps. Confitémini Dómino.

Antiphona · 1g1

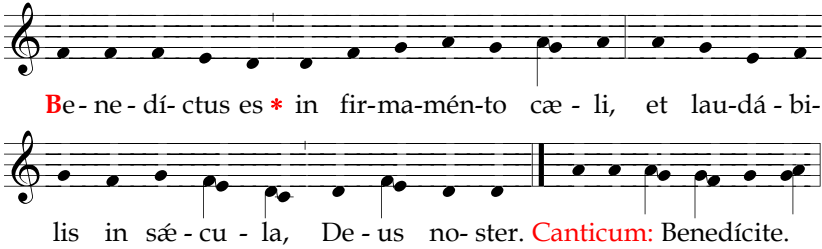

De - us, De - us me - us, * ad te de lu - ce ví - gi - lo,

qui - a fa - ctus es ad - iú - tor me - us. Ps. Deus, Deus meus.

Antiphona · 1a2

Be - ne - dí - ctus es * in fir - ma - mén - to cæ - li, et lau - dá - bi -
lis in sæ - cu - la, De - us no - ster. **Canticum:** Benedícite.

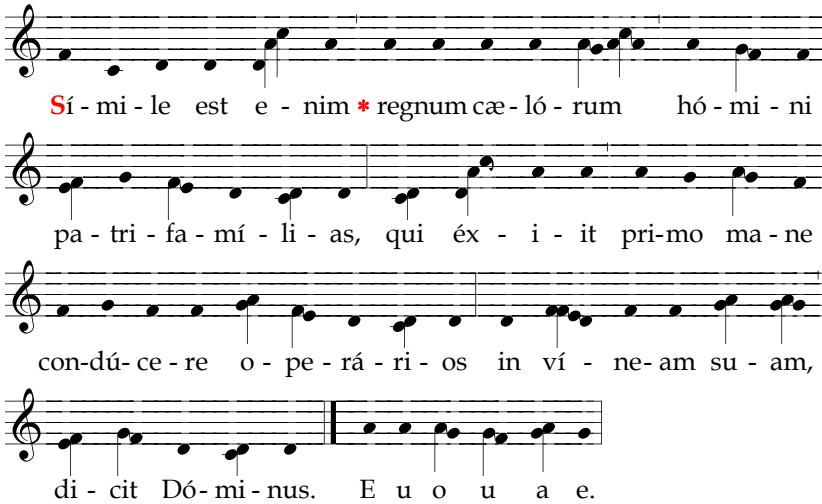
Antiphona · 1a1

Lau - dá - te * Dó - mi - num de cæ - lis! **Ps. Ipsum.**

Capitulum: Nescitis, quod, **ut supra.** **Hymnus:** Ecce, iam noctis, **ut supra.** **Versiculus:** Dóminus regnávít.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

Sí - mi - le est e - nim * regnum cæ - ló - rum hó - mi - ni
pa - tri - fa - mí - li - as, qui éx - i - it pri - mo ma - ne
con - dú - ce - re o - pe - rá - ri - os in ví - ne - am su - am,
dí - cit Dó - mi - nus. E u o u a e.

Ad primam

Antiphona · 1a3

Hi - i no - vís - si - mi * u - na ho - ra fe - cé - runt,
 et pa - res il - los no - bis fe - cí - sti, qui por - tá - vi - mus
 pon - dus di - é - i et æ - stus.

Ps. Deus, Deus meus, respice.

Cum ceteris psalmis, sed loco Confitémini dicitur: Dóminus regnávit, decórem dómnicis diebus usque ad dominicam Ramispalmarum inclusive. Capitulum: Regi autem.

Ad tertiam

Antiphona: Ite et vos. Psalmus: Legem pone mihi. Capitulum: Nescitis, ut supra. Responsorium: Inclína cor meum.

Ad sextam

Antiphona: Quid hic statis tota die.

Capitulum

OMNIS enim, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet, et illi quidem, ut corruptibilem corónam accípiant, vos autem incorruptam. Deo.

Ad nonam

Antiphona: Voca operários.

Capitulum

NOLO enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube et in mari, et omnes eándem escam spiritálem manducavérunt, et omnes eúndem potum spiritálem bibérunt, bibébant autem de spiritáli consequénte eos petra. Petra autem erat Christus.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Sede a dextris meis. **Ps.** Dixit Dóminus **per ordinem.** **Capitulum:** Nescítis. **Responsorium:** Ecce, Adam. **Hymnus:** Lucis créator.

Ad Magnificat antiphona · 7a

Di - xit pa - ter - fa - mí - li - as * o - pe - rá - ri - is su - is:

Quid hic sta - tis to - ta di - e o - ti - ó - si? At il - li

re - spondén - tes di - xé - runt: Qui - a ne - mo nos con - dú - xit.

I - te in ví - ne - am me - am, et, quod iu - stum fú -

e - rit, da - bo vo - bis! E u o u a e.

Antiphona · 8g1

Di - xit * au - tem pa - ter - fa - mí - li - as: A - mí - ce, non fá -
ci - o ti - bi in - iú - ri - am. Non - ne ex de - ná - ri - o
con - ve - ní - sti me - cum? Tol - le, quod tu - um est, et va - de!
E u o u a e.

Antiphona · 8a

Tol - le, quod tu - um est, et va - de, * qui - a e - go bo -
nus sum, di - cit Dó - mi - nus. E u o u a e.

Antiphona · 8g1

Non li - cet * mi - hi fá - ce - re, quod vo - lo? An ó - cu - lus
tu - us nequam est, qui - a e - go bo - nus sum? Di - cit

Dó-mi-nus. E u o u a e.

Antiphona · 8g1

Sic e-runt *no-vís-si-mi pri-mi, et pri-mi no-vís-si-mi;

mul-ti e-nim sunt vo-cá-ti, pau-ci ve-ro e-lé-cti.

E u o u a e.

Antiphona · 1a1

E-runt pri-mi no-vís-si-mi, *et no-vís-si-mi pri-mi;

mul-ti e-nim sunt vo-cá-ti, pau-ci ve-ro e-lé-cti,

di-cit Dó-mi-nus. E u o u a e.

Antiphona · 8g2

Mul-ti e-nim *sunt vo-cá-ti, pau-ci ve-ro

FERIA SECUNDA

Lectio I.

ET proutit terra herbam viréntem, et afferéntem semen iuxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Factúmque est véspere et mane, dies tértius. Tu.

Nota hic, quando agitur de feria, tunc responsoria dicuntur de dominica, et etiam capitulum et orationes, antiphonæ ad Benedictus dicuntur similiter de dominica. Et etiam, quando agitur de aliquo festo, tunc pro suffragio tam in matutinis, quam in secundis vesperis, antiphona dicitur de dominica usque ad dominicam Quinquagesimæ inclusive.

Lectio II.

DIXIT autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, ut díviant diem ac noctem, et sint in signa et témpora · et dies · et annos, ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram! Et factum est ita. Tu.

Lectio III.

FECÍTQUE Deus duo luminária magna: lumináre maius, ut præéset diéi, lumináre minus, ut præéset nocti, et stellas. Et pósuit eas in firmaménto, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti. Et dividerent lucem ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Laudes dicuntur de psalterio, ut supra.

FERIA TERTIA

Lectio I.

DIXIT étiam Deus: Producant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli! Creavitque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ, in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Tu.

Lectio II.

ET vidit Deus, quod esset bonum; benedíxit eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram! Et factum est véspere et mane, dies quintus. Tu.

Lectio III.

DIXITQUE Deus: Producát terra ánimam vivéntem in génere suo! Iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas! Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas, et iuménta, et omne réptile terræ in génere suo. Tu.

FERIA QUARTA

Lectio I.

ET vidit Deus, quod esset bonum, et ait: faciámus hómīnem ad imáginem et similitúdinem nostram, et præsit pīscibus maris · et volatīlibus cæli et béstīs terræ, universæque creatúræ, omnique réptili, quod movétur in terra! Tu.

Lectio II.

ET creávit Deus hómīnem ad imáginem et similitúdinem suam, ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Tu.

Lectio III.

BENEDIXITQUE illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subiícite eam, et dominámini pīscibus maris et volatīlibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram! Tu.

FERIA QUINTA

Lectio I.

DIXITQUE Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna, quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam, et cunctis animantibus terræ, omnique volucris cæli, et universis, quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quæ fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Tu.

Responsoria, ut supra.

Lectio II.

IGITUR perfecti sunt cæli et terra, et omnis ornatus eorum. Completitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat, et requievit die septimo ab universo opere, quod patrat. Tu.

Lectio III.

ET benedixit diei septimo, et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo, quod creavit Deus, ut faceret. Istæ sunt generationes cæli et terræ, quando creatæ sunt in die, quo fecit Dominus, Deus cælum et terram, et omne virgultum agri, antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis, priusquam germinaret. Non enim pluerat Dominus, Deus super terram, et homo non erat, qui operaretur terram, sed fons ascendebat de terra, irrigans universam superficiem terræ. Tu.

FERIA SEXTA

Lectio I.

FORMAVIT igitur Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. Plantaverat autem Dominus, Deus paradisum voluptatis a principio, in quo posuit hominem, quem formaverat. Tu.

Lectio II.

PRODUXITQUE Dóminus, Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve. Lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali, et flúvius egrediebátur de loco voluptátis, ad irrigándum paradísium. Tu autem.

Lectio III.

QUI inde dividitur in quáttuor cápita. Nomen uni Phison. Ipse est, qui círcuit omnem terram Evilat, ubi náscitur aurum, et aurum terræ illíus óptimum est. Ibíque invenítur bdéllium, et lapis pretiósus onýchinus. Et nomen flúvii secúndi Geon. Ipse est, qui círcuit omnem terram Æthiópiae. Nomen vero flúminis tértii Tigris. Ipse vadit contra Assýrios. Flúvius autem quartus, ipse est Euphrátes. Tu.

SABBATO

Lectio I.

TULIT ergo Dóminus, Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum, præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede, de ligno autem sciéntiæ boni ac mali ne cómedas! In quacúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Tu.

Lectio II.

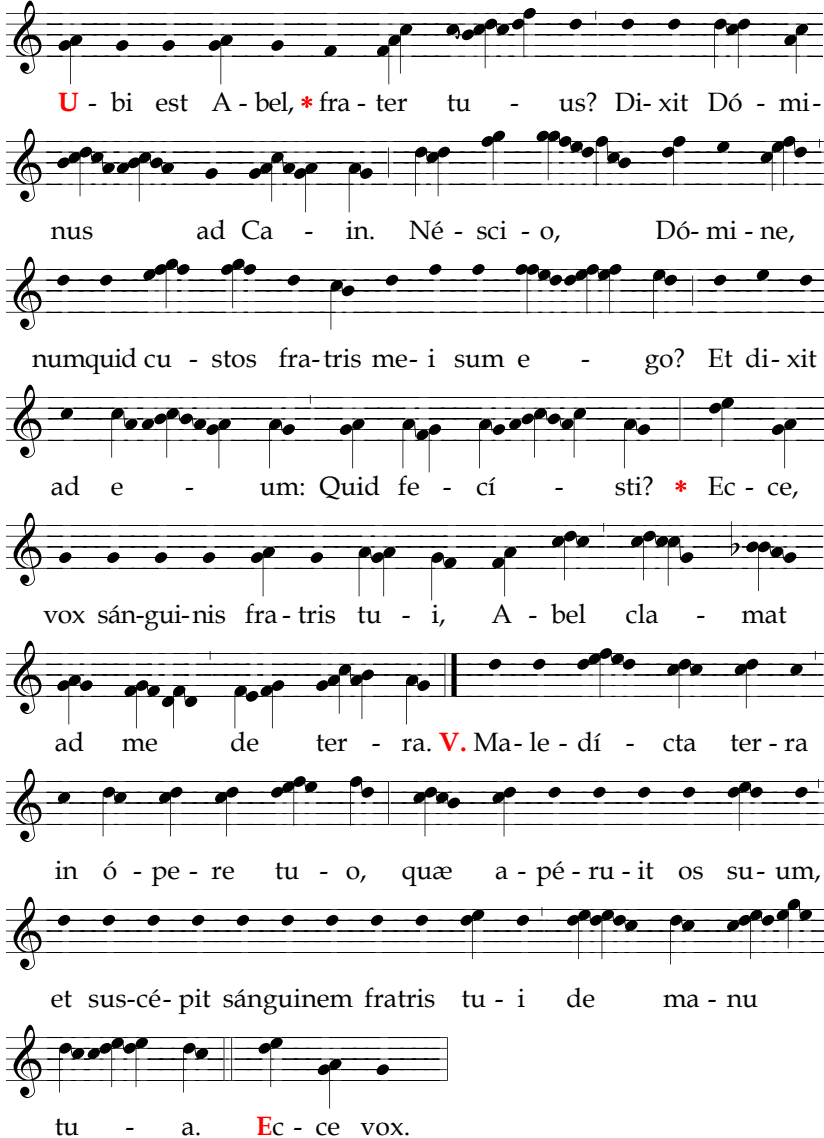
DIXIT quoque Dóminus, Deus: Non est bonum hóminem esse solum; faciámus ei adiutórium símile sibi! Formátis ígitur Dóminus, Deus de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret, quid vocáret ea; omne enim, quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen eius.

Lectio III.

APPELLAVÍTQUE Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius. Immísit ergo Dóminus, Deus sopórem in Adam. Cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus, Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam. Dixítque

Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea. Hæc vocábitur virâgo, quóniam de viro sumpta est. Tu autem.

Responsorium · 7

U - bi est A - bel, * fra - ter tu - us? Di - xit Dó - mi -
 nus ad Ca - in. Né - sci - o, Dó - mi - ne,
 numquid cu - stos fra - tris me - i sum e - go? Et di - xit
 ad e - um: Quid fe - cí - sti? * Ec - ce,
 vox sán - gui - nis fra - tris tu - i, A - bel cla - mat
 ad me de ter - ra. V. Ma - le - dí - cta ter - ra
 in ó - pe - re tu - o, quæ a - pé - ru - it os su - um,
 et sus - cé - pit sán - guinem fratris tu - i de ma - nu
 tu - a. Ec - ce vox.

DOMINICA SEXAGESIMÆ

ad vesp̄as

Antiphona: Bened̄ctus.**Capitulum**

FRATRES. Lib̄nter suff̄rtis insipīntes, cum sitis ipsi sapīntes, sustin̄tis enim, si quis vos in servit̄tem r̄d̄git, si quis d̄vorat, si quis acc̄ipit, si quis ext̄ollitur, si quis in facīem vos c̄dit. Deo.

Responsorium · 6

Be - ne - dí - cens * er - go De - us No - e, a - it:

Ne - quá - quam ul - tra ma - le - dí - cam ter - ræ

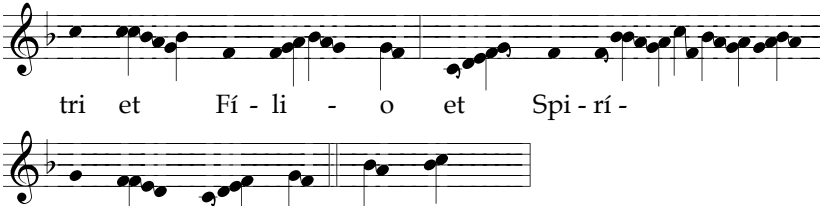
* pro - pter hó - mi - nem, ad i - má - gi - nem quip - pe

De - i fa - ctus est ho - - mo.

V. Hoc e - rit si - gnum fé - de - ris in - ter me et

ter - ram: po - nam ar - cum me - um in nú - bi -

bus cæ - li. **P**ro - pter. **G**ló - ri - a Pa -

tri et Fí - li - o et Spi - rí -
tu - i San - cto. **Pro**-pter.

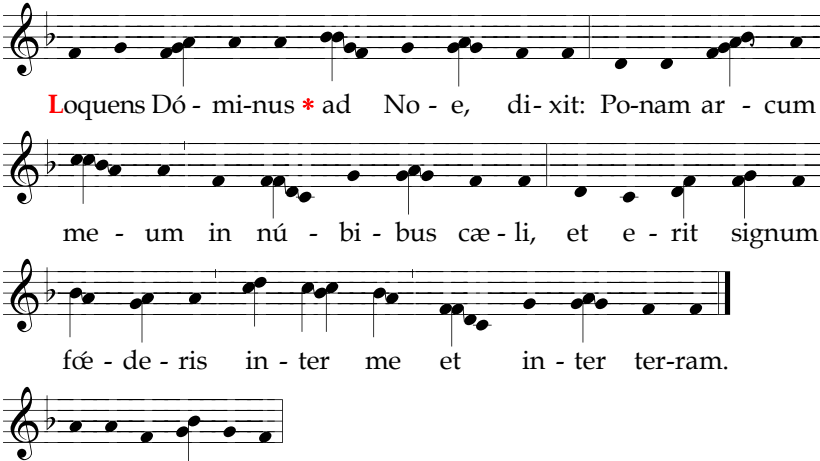
Hymnus: Dies absolúti prætereunt, **vel:** Deus, creátor ómnium.²⁹

Versiculus

V. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine!

R. Et descéndat super nos misericórdia tua!

Ad Magnificat antiphona · 6f (b)

Loquens Dó - mi-nus * ad No - e, di-xit: Po-nam ar - cum
me - um in nú - bi - bus cæ - li, et e - rit signum
fé - de - ris in - ter me et in - ter ter-ram.
E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius, ut contra advérsa ómnia doctóris géntium protectióne muniámur! Per. **Sola.**

²⁹ *Edd. creator] gentium*

Ad matutinum

Invitorium: Adorémus Dóminum, qui fecit nos. **Ps.** Veníte.

In primo nocturno

Antiphona · 7c3

Si ve - re, fratres, * dí - vi - tes es - se cú - pi - tis, ve - ras

di - ví - ti - as a - má - te! **Ps.** Beátus vir.

Versiculus

V. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

R. Et custodívi legem tuam.

Lectio I.

NOE, cum quingentórum esset annórum, génuít Sem, Cham · et Iapheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílios procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxóres, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est, erúntque dies illíus centum vigínti annórum.

Responsorium · 6

Di- xit Dó- mi- nus * ad No - e: Fi - nis u - ni-

vér-sæ car - nis ve - nit co - ram me,

* re - plé - ta est ter - ra in - i - qui - tá - te e - ó - rum,
 et e - go dis - pér - dam e - os cum
 ter - ra. **V.** Fac ti - bi ar - cam de li - gnis
 le - vi - gá - tis, man - si - ún - cu - las in e - a fá -
 ci - es! **Re - plé - ta est.**

Lectio II.

GIGANTES autem erant super terram in diébus illis. Postquam autem ingrési sunt filii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt; isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset super terram, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum, quod hóminem fecisset in terra. Tu autem.

Responsorium · 5

Qua - dra - gín - ta di - es * et no - ctes
 a - pér - ti sunt cæ - li, et ex o - mni

car - ne ha-bén-tes spí - ri - tum vi - tæ

* in-grés-si sunt in ar - cam, et clau-sit a fo - ris

ó - sti - um Dó-mi - nus. **V.** No - e ve - ro

et u - xor e - ius,³⁰ fí - li - i e - ius, et u - xó-res

fi - li - ó - rum e - ius. **In - grés - si.**

Lectio III.

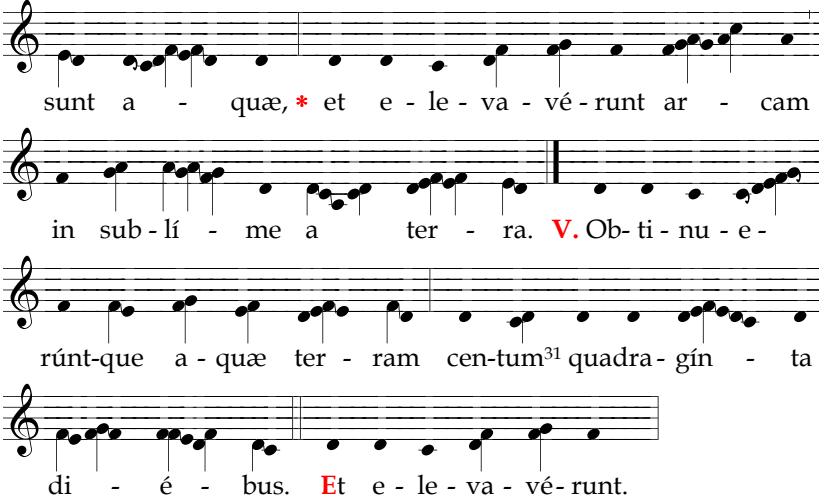
ET præcavens in futurum, et tactus dolore cordis intrinsecus: De-
lébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine us-
que ad animántia, a reptíli usque ad vólucres cæli, pænitet enim me
fecisse eos. Tu autem.

Responsorium · 2

Fa - cto * di - lú - vi - o su - per ter - ram

qua - dra - gín - ta di - é - bus, mul - ti - pli - cá - tæ

³⁰ *Edd. eius] et*

sunt a - quæ, * et e - le - va - vé - runt ar - cam
 in sub - lí - me a ter - ra. **V.** Ob - ti - nu - e -
 rúnt - que a - quæ ter - ram cen - tum³¹ quadra - gín - ta
 di - é - bus. **Et** e - le - va - vé - runt.

In secundo nocturno

Antiphona · 7c3

Si cul - men * ve - ri ho - nó - ris quæ - ri - tis, ad il - lam
 cæ - lé - stem pá - tri - am quantó - ti - us pro - pe - rá - te!
 di - e - bus.

Ps. Consérva.

Versiculus: Quóniam tu illis.

³¹ *Edd. add. centum] et*

Lectio IV.

DÉNIQUE Dóminus, Deus: Ubi es, inquit, Adam? Ad confessiónem próvocat, dum intérogat; vult eum fatéri peccátum, dum ab eo inquirit admissum. Quærit miseréri, dum cum eo de culpa collóquitur. Véniam cógitat, qui causam contéptæ legis incúsat. Obiúrgat culpam, ut possit retribuere véniam, ut, quos formáre instruendo non pótuit, eos possit confitendo purgáre. Tu.

Responsorium · 1

Ar - ca * fe - re - bá - tur su - per ter - ram,
 et, a - qua ní - mi - um præ - va - lén - te, o - pér - ti sunt
 mon - tes ex - cél - si * sub u - ni - vér - so
 cæ - lo. **V.** Quín - de - cim cú - bi - tis ál - ti - or fu -
 it a - qua su - per montes, quos o - pe - rú -
 e - rat. **S**ub u - ni - vér - so.

Lectio V.

ACCÍPIUNT indumentá pellicea, ut, qui conféssi delíctum iam fúerant, véniam cultus in humilitáte perciperent. Osténdit Dóminus, quibus officiis possi[n]t delícta purgári, osténdit confessióne et deformitáte cultus véniam facíllime posse impetráre. Ut enim contumácia

est celáre, quod Deo teste commiseris, sic periculósum, si splendóre cultus ánimi innocéntiam mentiáris. Tu autem, Dómine.

Responsorium · 2

De - lé - tis * cun - ctis sub - stán - ti - is su - per

ter - ram, re - mán - sit so - lus No - e,

* et qui cum e - o e - rant in ar - ca. V. In - un -

da - ve - rúntque³² ve - he - mén - ter a - quæ, et ó - mni - a

re - ple - vé - runt in su - per - fí - ci - e ter - ræ.

Et qui cum e - o.

Lectio VI.

NEMO ítaque peccátor vítia, desperáta lætítia, cóntegat. Nemo in fœtóre delícti ánimó dissimulatiónis virus infúndat. Animi vítia córporis mæróre monstréntur. Si vexátur ánimus, lúgeat corpus, quóniam, quótiens corpus in causa est, ánimus condoléscit. Certe, quale est córporis vítia sine ánimi compassióne esse non posse, tale est ánimi vítia córporis compassióne privári. Tu autem.

³² *Edd. om.* Inundaverunt]que

Responsorium · 5

Per - á - ctis * cen - tum qua - dra - gín - ta di - é - bus,

Dó - mi - nus a - quas im - mí - nu - it, fon - tes a -

býs - si et ca - ta - rá - ctas cæ - li clau - sit, * plu - vi -

ás - que de cæ - lo ces - sá - re fe - cit.

V. Re - cor - dá - tus Dó - mi - nus No - e, et e - ó - rum,

qui e - rant cum e - o.³³ **P**lu - vi - ás - que. **G**ló - ri - a

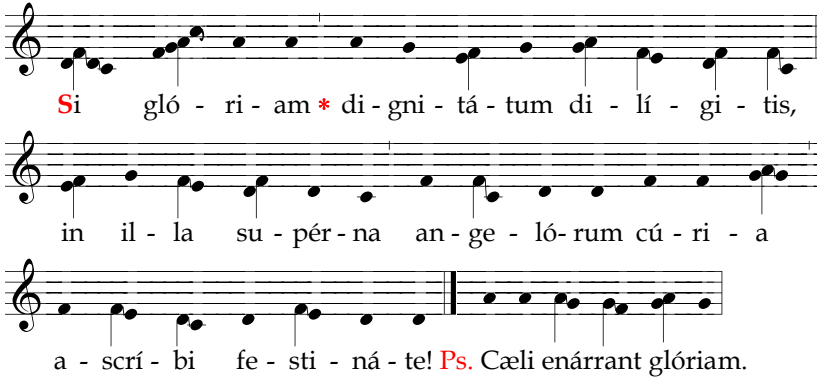
Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto.

Plu - vi - ás - que.

³³ Edd. add. eo] in arca

In tertio nocturno

Antiphona · 1g1

Si gló - ri - am * di - gni - tá - tum di - lí - gi - tis,
 in il - la su - pér - na an - ge - ló - rum cú - ri - a
 a - scrí - bi fe - sti - ná - te! Ps. Cæli enarrant glóriam.

Versiculus: Exaltáre.

Secundum Lucam

IN illo témpore. Cum turba plúrima conveniret ad Iesum, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum, et, dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et réliqua.

Homélia beáti Gregórii papæ.

Lectio VII.

LECTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres caríssimi, audístis, expositiône non índiget, sed admonitiône. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humana fragílitas non præsumit. Sed est áliquid, quod sollícite in hac ipsa expositiône dómínica pensáre debémus. Quia, si nos semen, verbum, agrum, mundum, vólucres, dæmónia, spinas, divítias significáre dicerémus, ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret. Tu autem, Dómine.

Responsorium · 6

Re - qui - é - vit ar - ca * men - se sé - pti - mo

su - per mon - tes Ar - mé - ni - æ, * et a - quæ
i - bant, et de - cre - scé - bant us - que ad
dé - ci - mum men - sem. V. Dé - ci - mo
au - tem³⁴ men - se, pri - ma di - e men - sis, ca - cú -
mi - na món - ti - um ap - pa - ru - é - runt.
Et a - quæ.

Lectio VIII.

UNDE idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere, quod dicébat, ut sciátis rerum significatióne quærere, in his étiam, quæ per semetípsum vóluit explanáre. Exponéndo ergo, quod dixit, figuráte se loqui innótuit, quátenuis certos nos rédderet, cum nostra nobis fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Tu.

Responsorium · 8

Vo - lens No - e * sci - re, si iam ces - sás - sent

³⁴ Edd. Decimo] enim

a - quæ, e - mí - sit co - lúm - bam, quæ, ra - mum
vi - rén - tis o - lí - væ in o - re su - o
* dé - fe - rens, ad ar - cam re - vér - - sa est.
V. Hoc er - go signum cle - mén - ti - æ De - i, co - lúm - ba
in o - re su - o. Dé - fe - rens.

Lectio IX.

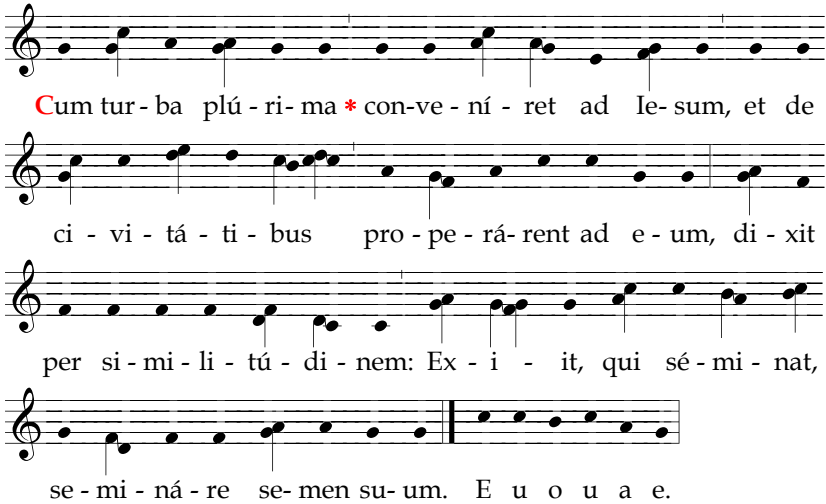
QUIS enim mihi umquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem, máxime, cum illæ pungant, istæ deléctent, et tamen spinæ sunt, quæ cogitatiónum suárum compunctióne mentem lácerant, et, cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnerē cruéntant. Quas bene hoc in loco álio, evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat. Falláces enim sunt, qui nobíscum diu permanére non possunt. Falláces sunt, quia mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiaē veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus faciunt. Tu autem, Dómine.

Responsorium: Benedícens ergo Deus Noe, ait. Te Deum laudámus **non dicitur.** **Versiculus:** Hæc est dies.

Ad laudes

Antiphona: Miserére mei, Deus, **ut in præcedenti dominica.**

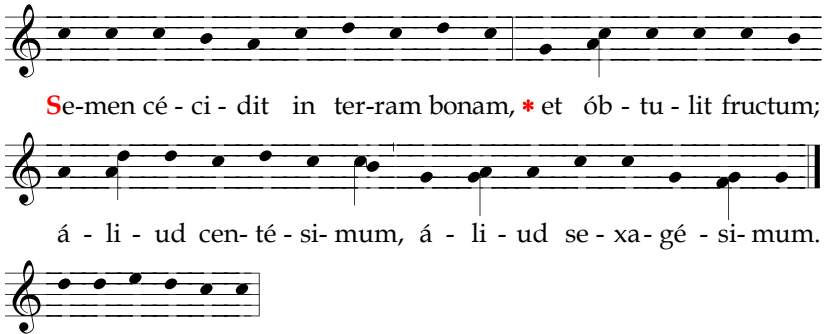
Ad Benedictus antiphona · 8g1

Cum tur - ba plú - ri - ma * con - ve - ní - ret ad Ie - sum, et de
 ci - vi - tá - ti - bus pro - pe - rá - rent ad e - um, di - xit
 per si - mi - li - tú - di - nem: Ex - i - it, qui sé - mi - nat,
 se - mi - ná - re se - men su - um. E u o u a e.

Ad primam

Antiphona · 7c3

Se - men cé - ci - dit in ter - ram bonam, * et ób - tu - lit fructum;
 á - li - ud cen - té - si - mum, á - li - ud se - xa - gé - si - mum.

Ps. Deus, Deus meus, réspice.

Ad tertiam

Antiphona: Si vere fratres. Psalmus: Legem pone mihi. Capitulum de dominica.

Ad sextam

Antiphona: Si culmen. **Psalmus:** Déficit.

Capitulum

ET ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus Sátanæ, ut me coláphizet.

Ad nonam

Capitulum

PROPTER quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me, et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea. Nam virtus in infirmitáte perfícitur, libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Sede a dextris, **per ordinem.** **Capitulum:** Libénter suffértis. **Responsorium:** Benedicens. **Hymnus:** Lucis creátor. **Versiculus:** Dirigátur.

Ad Magnificat antiphona · 7c3

Ex - i - it, qui sé - mi - nat, * se - mi - ná - re se - men su - um,

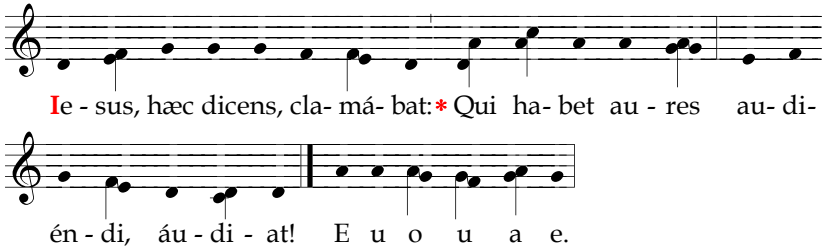

et, dum sé - mi - nat, á - li - ud cé - ci - dit in terram bonam,

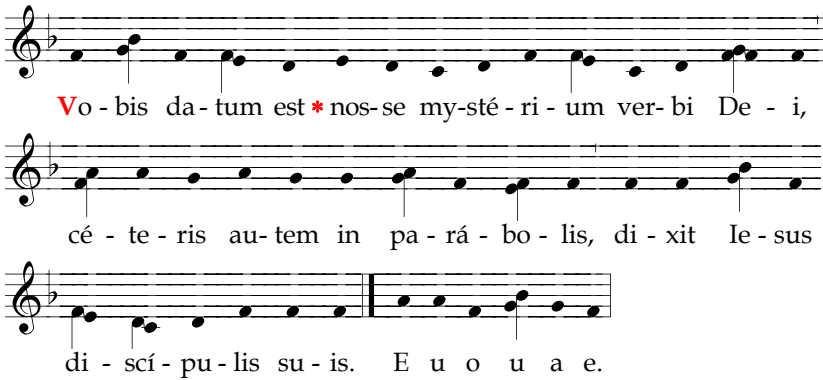
et fe - cit fructum cén - tuplum. E u o u a e.

Antiphona · 1g1

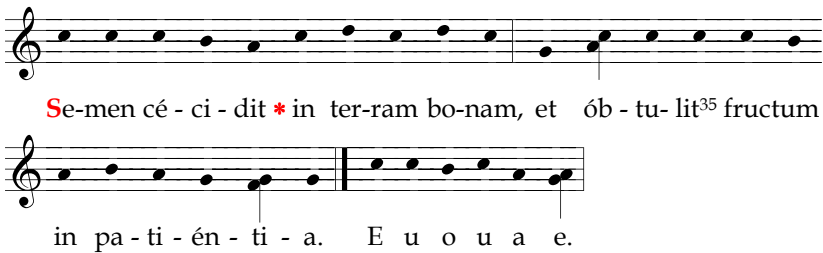
Ie - sus, hæc dicens, cla - má - bat: * Qui ha - bet au - res au - di -
 én - di, áu - di - at! E u o u a e.

Antiphona · 6f (b)

Vo - bis da - tum est * nos - se my - sté - ri - um ver - bi De - i,
 cé - te - ris au - tem in pa - rá - bo - lis, di - xit Ie - sus
 di - scí - pu - lis su - is. E u o u a e.

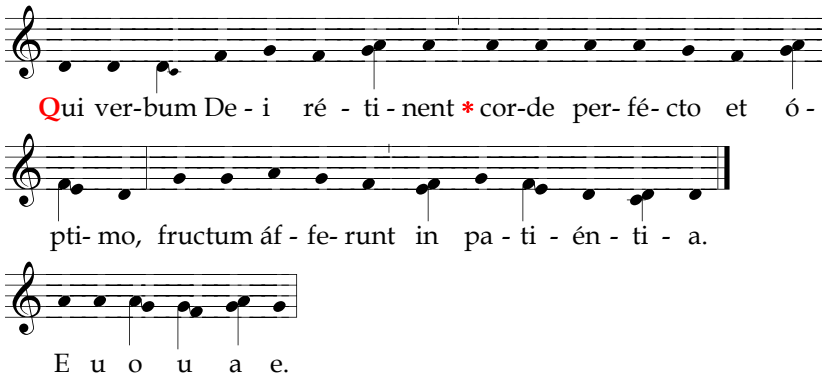
Antiphona · 8a

Se - men cé - ci - dit * in ter - ram bo - nam, et ób - tu - lit³⁵ fructum
 in pa - ti - én - ti - a. E u o u a e.

³⁵ *Orig. corr. de et] fecit*

Antiphona · 1g1

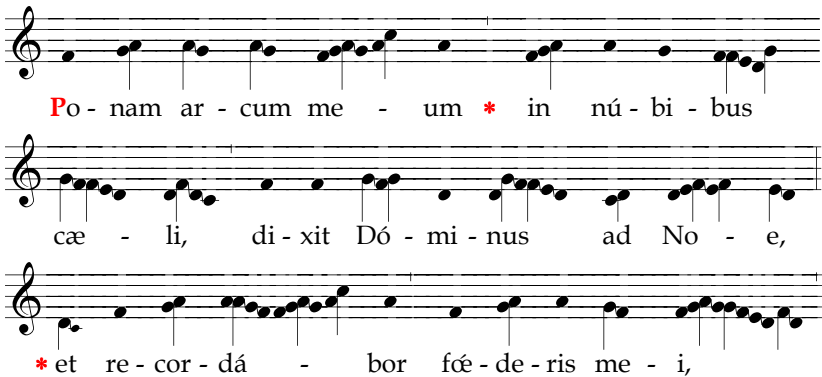
Qui ver-bum De - i ré - ti - nent * cor-de per-fé-cto et ó -
 pti - mo, fructum áf - fe-runt in pa - ti - én - ti - a.
 E u o u a e.

FERIA SECUNDA

Lectio I.

DIXIT Dóminus ad Noe: Fac tibi arcam de lignis levigátis, mansi-
 únculas in ea fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínse-
 cus! Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ,
 quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illí-
 us. Tu autem.

Responsorium · 1

Po - nam ar - cum me - um * in nú - bi - bus
 cæ - li, di - xit Dó - mi - nus ad No - e,
 * et re - cor - dá - bor fce - de - ris me - i,

quod pé - pi - gi te - cum. **V.** Cumque ob - dú - xe - ro
 nú - bi - bus cæ - lum, ap - pa - ré - bit ar - cus me - us in
 nú - bi - bus. **Et** re - cor - dá - bor.

Lectio II.

DIXITQUE Dóminus, Deus: Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem eius, óstium autem arcæ pones ex látere deórsum! Cenácula et trístega fácies in ea! Ecce, ego addúcam dilúvii aquas super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum, et univérsa, quæ in terra sunt, consuméntur. Tu autem.

Responsorium · 6

Per me - met - í - psum * iu - rá - vi, di - cit Dó -
 mi - nus, non ad - í - ci - am ul - tra a - quas di -
 lú - vi - i su - per ter - ram. Pa - cti me - i
 re - cor - dá - bor, * ut non per - dam

V. Po - nam ar - cum me - um in nú - bi - bus cæ - li,

et iu - rá - bo per dex - te - ram me - am:

Ut non.

Lectio III.

DIXITQUE Dóminus, Deus: Fœdus meum ponam tecum, et ingrediéris arcam tu et filii tui, uxor tua et uxóres filiórurum tuórum tecum, et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum masculíni sexus et feminíni. Tu.

Responsorium · 3

Æ - di - fi - cá - vit * No - e al - tá - re Dó -

mi - no, óf - fe - rens su - per il - lud ho - lo - cáustum, o - do -

rá - tus est Dó - mi - nus o - dó - rem su - a - vi - tá - tis,

et be - ne - dí - xit e - is: * Cré - sci - te

et mul-ti - pli - cá - mi - ni, et re-plé - te ter - ram!

V. Ec - ce, e - go stá - tu - am pactum me - um vo - bís - cum,

et cum sé - mi - ne ve - stro post vos.

Cré - sci - te.

FERIA TERTIA

Lectio I.

DE volúcribus iuxta genus suum, et de iumentis in genere suo, et de omni réptili terræ secúndum genus suum. Bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere! Tolles ígitur tecum de ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te, et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Tu autem.

Responsorium: Arca ferebátur super.

Lectio II.

NOE ergo fecit ómnia, quæ præcéperat illi Dóminus, Deus. Dixít- que Dóminus ad illum: Ingrédere tu et omnis domus tua in arcam! Te enim vidi iustum coram me in generatióne hac, ex ómnibus enim animántibus mundis tolle septéna et septéna, másculum et féminam! Tu.

Lectio III.

DE animántibus vero non mundis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et septéna, másculum et féminam, ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Tu.

FERIA QUARTA

Lectio I.

DIXIT Dóminus, Deus: Post septem dies ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ. Fecit ergo Noe ómnia, quæcúmque mandáverat ei Dóminus, Deus. Tu.

Lectio II.

ERÁTQUE sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Noe ingrèssus est et filii eius et uxor eius et uxóres filiórum eius in arcam cum eo propter aquas dilúvii. Tu.

Lectio III.

DE animántibus quoque mundis et immúndis et de volúcribus et de omni, quod movétur super terram, duo et duo ingrèssi sunt ad Noe in arcam, másculus et fémina, sicut præcéperat Dóminus Noe. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Tu autem.

FERIA QUINTA

Lectio I.

ANNO sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, séptimo décimo die mensis rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt, et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Tu.

Lectio II.

IN artículo diēi illius, ingressus est Noe, Sem, Cham · et Iapheth, filii eius et uxor illius, et uxores filorum eius cum eis in arcam. Ipsi et omne animal secundum genus suum · universaque iumenta in genere suo · et omne, quod movetur super terram in genere suo · cunctumque volatile secundum genus suum. Tu.

Lectio III.

UNIVERSÆ aves · omnesque volucres · ingressæ sunt ad Noe in arcam, bina et bina ex omni carne, in qua erat spiritus vitæ. Et, quæ ingressa sunt, masculus et femina ex omni carne introierunt, sicut præceperat ei Deus, et inclusit eum Dominus de foris. Tu autem.

FERIA SEXTA

Lectio I.

FACTUMQUE est diluvium quadraginta diebus super terram, et multiplicatæ sunt aquæ, et elevaverunt arcam in sublime a terra, et vehementer inundaverunt, et omnia repleverunt in superficie terræ. Tu autem.

Lectio II.

PORRO arca ferebatur super aquas, et aquæ prævaluérunt nimis super terram. Opertique sunt omnes montes excelsi sub universo cælo, quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Tu.

Lectio III.

CONSUMPTAQUE est omnis caro, quæ movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum · omniumque reptilium, quæ reptant super terram, universi homines · et cuncta, in quibus spiraculum vitæ est in terra, mortua sunt. Tu.

SABBATO

Lectio I.

ET delévit Deus omnem substántiam, quæ erat super terram, ab hómīne usque ad pecus, tam réptile, quam vólucres cæli deléta sunt de terra. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Tu autem.

Lectio II.

OBTINUERÚNTQUE aquæ terras · centum quinquagínta diébus. Recordátus est autem Dóminus Noe, cunctorúmque animántium et ómnium iumentórum, quæ erant cum eo in arca. Tu.

Lectio III.

ADDUXÍTQUE spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ, et clausi sunt omnes fontes abýssi et cataráctæ cæli, et prohibítæ sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra, eúntes et red-eúntes, et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vicésima séptima die mensis super montes Arménia. Tu.

DOMINICA QUINQUAGESIMÆ

ad vespas

Antiphona: Benedíctus, *ut supra*.

Capitulum

FRATRES. Si linguis hómīnum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum, velut æs sonans, aut cýmbalum tinniens. Deo.

Responsorium · 8

Re-ver-tén - ti * A - braham a cæ - de quát -

tu - or re-gum, oc - cūr - rit rex Sa - lem, Mel-chí - se - dech,
 óf - fe - rens pa - nem et vi - num, * e - rat e - nim De - i
 sa - cér - dos, et be - ne - dí - xit il - li. **V.** Be - ne -
 dí - xit A - bra - ham De - o al - tís - si - mo, qui cre -
 á - vit cæ - lum et ter - ram. **E** - rat e - nim.
Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí -
 tu - i San - cto. **E** - rat e - nim.

Hymnus: Dies absolúti, **vel:** Deus, créator. **Versiculus:** Vespertína orátio.

Ad Magnificat antiphona - 1g1

Dum sta - ret A - bra - ham * ad ra - dí - cem Mambre, vi - dit
 tres pú - e - ros, descen - dén - tes per vi - am, tres vi - dit,

Oratio

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, atque, a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitaté custódi! Per. *Sola.*

Ad matutinum

Invitatorium · 7/I.

Quó - ni - am De - us ma - gnus Dó - mi - nus, * et rex
ma - gnus su - per o - mnes de - os.

Ps. Veníte.

In primo nocturno

Antiphona · 7a

Cæ - cus se - dé - bat * se - cus vi - am,³⁶ et cla - má - bat: Mi - se -
ré - re me - i, Fi - li Da - vid! Ps. Beátus vir.

³⁶ *Edd. add. viam] transeunte Domino*

Versiculus: Memor fui nocte.

Lectio I.

DIXIT Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua et de cognatióne tua · et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrávero tibi, faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Tu autem.

Responsorium · 2

Lo-cú-tus est Dó-mi-nus * ad A-bram, di-cens:

E-gré-de-re de ter-ra et de co-gna-ti-ó-ne

tu-a, et ve-ni in ter-ram, quam mon-

strá-ve-ro ti-bi, * et fá-ci-am te cré-

sce-re in gen-tem ma-gnam. **V.** Be-ne-

dí-cens be-ne-dí-cam ti-bi, et mul-ti-pli-

cá-bo te. **Et** fá-ci-am.

Lectio II.

EGRÉSSUS est ergo Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Loth. Septuaginta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárari, uxórem suam, et Loth, filium fratris sui, universámque substántiam, quam posséderant, et ánimas, quas fécerant in Aram. Et egréssi sunt, ut irent in terram Chánaan. Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem. Tu autem.

Responsorium · 1

Dum sta-ret * A - bram ad ra - dí - cem Mam - bre,
vi - dit tres pú - e - ros, de - scen - dén - tes per
vi - am. * Tres vi - dit, et u - num ad -
o - rá - vit. **V.** Tunc e - nim A - bra - ham di - em
Dó - mi - ni vi - dit, cum in fi - gú - ra sanctæ³⁷ Tri - ni -
tá - tis tres án - ge - los ho - spí - ti - o sus -
cé - pit. **Tres** vi - dit.

³⁷ Edd. figura] supremæ

Lectio III.

APPARUITQUE Dóminus Abram, et dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc, qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui appáruit ei, et invocávit nomen eius. Et inde, transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, et ab oriénte Hai. Ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen eius. Tu.

Responsorium · 2

Ten - tá - vit * De - us A - bra - ham, et di - xit
 ad e - um: Tol - le fí - li - um tu - um,
 quem dí - li - gis, I - saac, et óf - fe - rens il - lum i - bi
 in ho - lo - cáu - stum * su - per u - num món - ti -
 um, quem dí - xe - ro ti - bi! **V.** Im - mo -
 la De - o sa - cri - fí - ci - um lau - dis, et red - de Al -
 tís - si - mo vo - ta tu - a! **Su -**per u - num.

In secundo nocturno

Antiphona · 1g1

Cæ - cus ma - gis ac ma - gis cla - má - bat, * ut e - um Dó -
mi - nus³⁸ il - lu - mi - ná - ret. Ps. Conserua.

Versiculus: Quóniam tu illúminas.

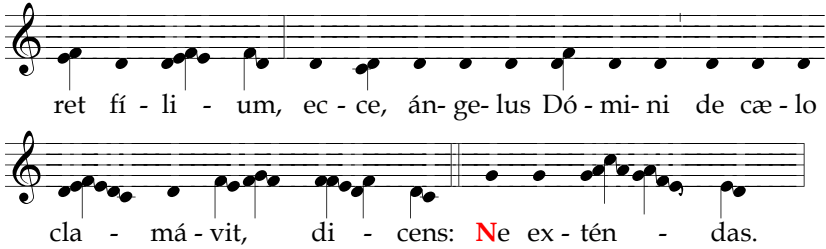
Lectio IV.

FIDES est religiónis sanctíssimæ fundaméntum · castitátis vínculum, amóris subsídium. Hæc sanctitátem firmat, castitátem róborat, dignitátes exórnat. In púeris splendet, in iuvenibus floret, in provéctis appáret. Gubérnat sexus, gradus próvehit, officia cuncta custódit. In páupere grata est, in mediócri læta, in locúplete honésta. Tu autem.

Responsorium · 2

An - ge - lus Dó - mi - ni * vo - cá - vit A - bram,
di - cens: * Ne ex - tén - das ma - num tu - am
su - per pú - e - rum, e - o quod tí - me - as Dó -
mi - num! V. Cum - que ex - ten - dís - set ma - num, ut im - mo - lá -

³⁸ Edd. eum] Deus

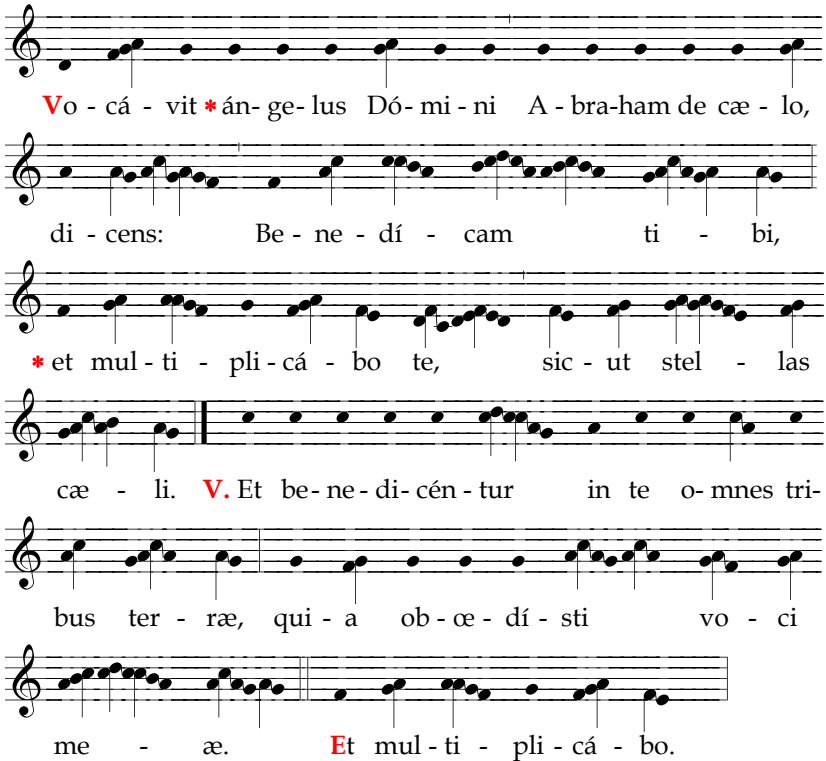

ret fí - li - um, ec - ce, án - ge - lus Dó - mi - ni de cæ - lo
cla - má - vit, dí - cens: **N**e ex - tén - das.

Lectio V.

FIDES amicitiam servat, collégio cópulat, artes comméndat. Nul - lum déspicit, nullum contémnit, nulli deest, nisi forte, qui ei de - fúerit. Fides mandáta tenet, præcépta servat, promíssa confírat, fi - des familiáres éfficit Deo, amícos constítuet Christo. Tu.

Responsorium · 8

Vo - cá - vit *án - ge - lus Dó - mi - ni A - bra - ham de cæ - lo,
dí - cens: Be - ne - dí - cam ti - bi,
*et mul - ti - pli - cá - bo te, sic - ut stel - las
cæ - li. **V.** Et be - ne - dí - cén - tur in te o - mnes tri -
bus ter - ræ, qui - a ob - cæ - dí - sti vo - ci
me - æ. **E**t mul - ti - pli - cá - bo.

Lectio VI.

NEQVE enim quisque fidei promissa perficiet, nisi promissionem áctibus servet, aut præmiórum potest compos exsistere, nisi promissam fidem volúerit conserváre, ut iam aut impléat fidei merces hómini recompensétur, aut violátæ pœna cómpetens tribuátur. Huius ígitur fidei ab Abraham ducámus exórdium, qui, in occídua constitútus ætáte, fílium a Deo promíssum se crédidit acceptúrum, et fidei prétium in fílio conspéxit, et in stellárum númerum suam sóbolem redundántem · fide eádem comparávit. Tu.

Responsorium · 8

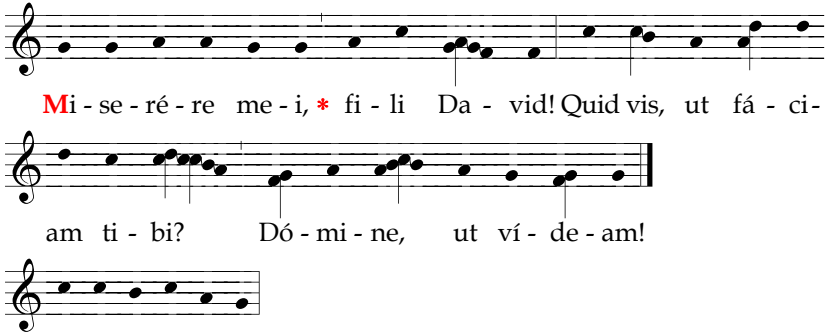

De - us dó - mi - ni me - i, * A - bra - ham, dí - ri - ge
vi - as me - as, * ut cum sa - lú - te re - vér -
tar in do - mum dó - mi - ni me - i!

V. De - us, in cu - ius con - spé - ctu am - bu - la - vé - runt pa - tres
no - stri, Dó - mi - ne, qui pa - scis me a iu - ven - tú -
te me - a. **U**t cum sa - lú - te.

In tertio nocturno

Antiphona · 8g1

Mi - se - ré - re me - i, * fi - li Da - vid! Quid vis, ut fá - ci -
 am ti - bi? Dó - mi - ne, ut ví - de - am!

Ps. Cæli enarrant.

Versiculus: Exaltáre, Dómine.

Secundum Lucam

IN illo témpore. Assúmpsit Iesus duódecim discipulos suos, et ait illis: Ecce, ascéndimus Ierosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homélia beáti Gregórii papæ.

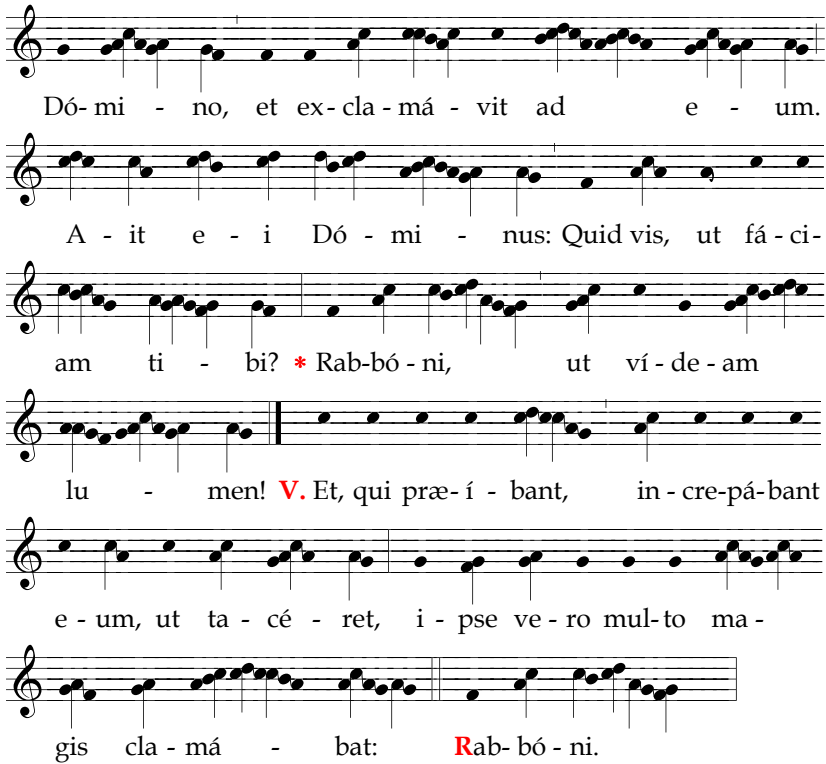
Lectio VII.

REDÉMPTOR noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbádos, eis longe ante · et eiúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædicít, ut, cum moriéntem, sicut prædicítum est, cérnerent, étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed, quia carnáles adhuc erant discipuli, nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Tu autem.

Responsorium · 8

Cæ - cus se - dé - bat * se - cus vi - am, trans - e - ún - te

Dó - mi - no, et ex - cla - má - vit ad e - um.

A - it e - i Dó - mi - nus: Quid vis, ut fá - ci -

am ti - bi? * Rab - bó - ni, ut ví - de - am

lu - men! **V.** Et, qui præ - í - bant, in - cre - pá - bant

e - um, ut ta - cé - ret, i - pse ve - ro mul - to ma -

gis cla - má - bat: **Rab - bó - ni.**

Lectio VIII.

ANTE eórum óculos · cæcus lumen recépit, ut, qui cæléstis mysté-
rii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.
Sed mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiéndam sunt, fratres
mei, ut et in veritaté credántur facta, et tamen per significatió-
nem nobis áliquid innuant. Opera quippe eius · et per poténtiam áliud os-
téndunt, et per mystérium áliud loquúntur. Tu autem.

Responsorium · 1

Ve - ni hó - di - e * ad fon - tem

* Dó - mi - ne, De - us A - bram, tu pró - spe - rum

fe - cí - sti de - si - dé - ri - um me - um.

V. I - gi - tur pu - él - la, cu - i dí - xe - ro: da mi - hi a -

quam de hý - dri - a tu - a, et bi - bam, at il - la dí -

xe - rit: bi - be, dó - mi - ne, nam et ca - mé - lis tu - is po - tum

trí - bu - am; i - psa est e - nim, quam præpa - rá - vit Dó - mi -

nus fí - li - o dó - mi - ni me - i.

Dó - mi - ne, De - us.

Lectio IX.

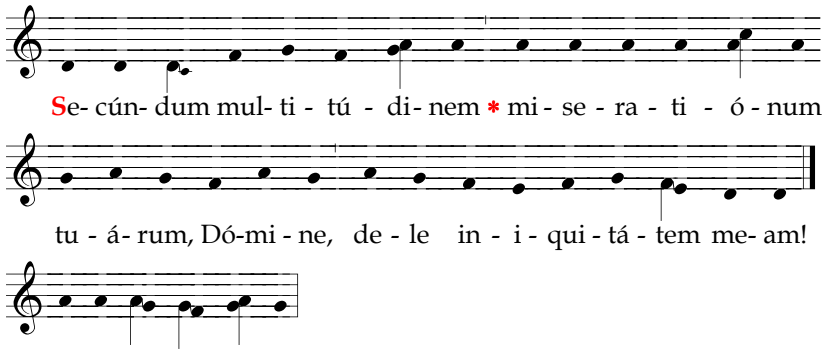
ECCE enim, quis iuxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus, sed tamen, quem per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus húmánum, quod, in parénte primo paradísi gáudiis expúl-

sum, claritatem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præsentiam illuminátur, ut intérnæ lucis gáudia iam per desidérium videat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat. Tu.

Responsorium: Reverténti Abraham, *ut supra*.

Ad laudes

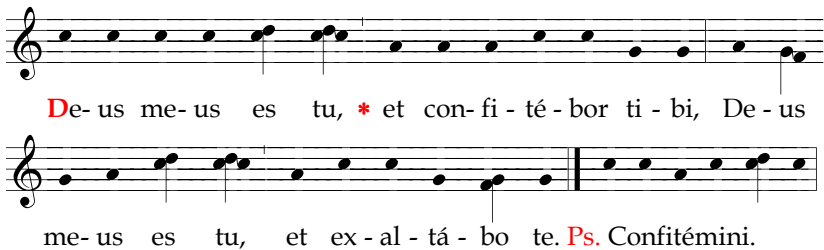
Antiphona · 1g1

Se-cún-dum mul-ti-tú-di-nem * mi-se-ra-ti-ó-num
tu-á-rum, Dó-mi-ne, de-le in-i-qui-tá-tem me-am!

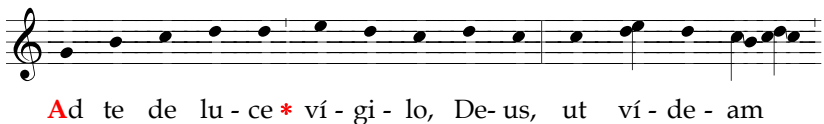
Ps. Miserére.

Antiphona · 8c1

De-us me-us es tu, * et con-fi-té-bor ti-bi, De-us
me-us es tu, et ex-al-tá-bo te. **Ps.** Confitémini.

Antiphona · 7a

Ad te de lu-ce * ví-gi-lo, De-us, ut ví-de-am

vir- tú- tem tu- am. **Ps.** Deus, Deus meus.

Antiphona · 6f (b)

Hymnum dí - ci - te, * et su-per- ex - al - tá - te e - um, in sæ-

cu - la be - ne - dí - ci - te!³⁹ **Canticum:** Benedícite.

Antiphona · 5g

Omnes án- ge - li e - ius, * laudá - te Dó- mi- num de cæ - lis!

Ps. Laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum, ut supra. Hymnus: Ecce, iam noctis. **Versiculus:** Dóminus regnávít.

Ad Benedictus antiphona · 7a

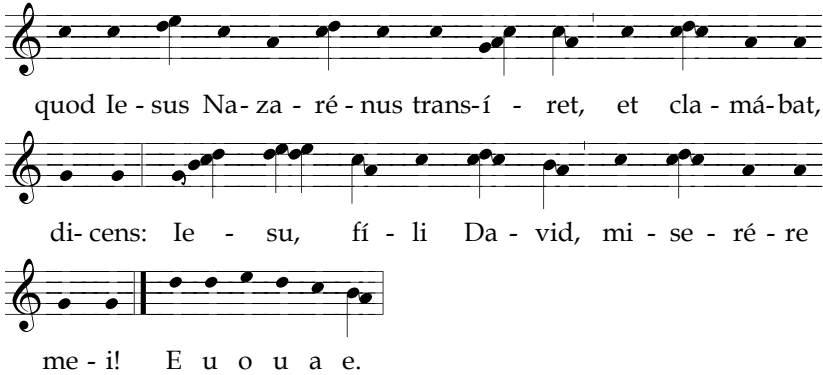
Cum ap-pro-pin-quá- ret Ié - ri - cho, * cæ-cus qui- dam in - ter -

ro - gá - bat, quid⁴⁰ hoc es - set, di - xé- runt au- tem e - i,

³⁹ *Edd. om.* sæcula] benedicite

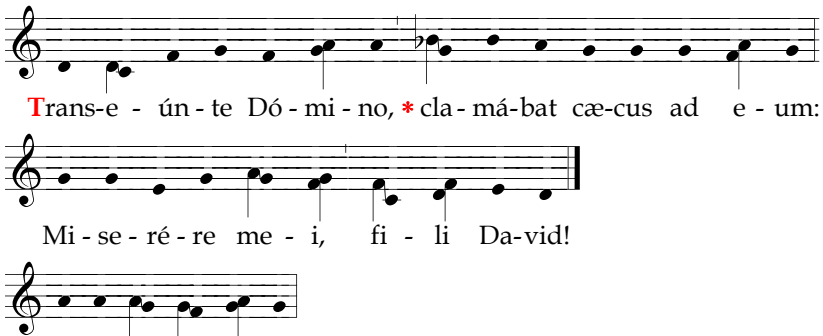
⁴⁰ *Edd.* Dum [appropinquaret] Iesus [Iericho cæcus quidam interrogabat] quidnam

quod Ie - sus Na - za - ré - nus trans - í - ret, et cla - má - bat,
 di - cens: Ie - su, fí - li Da - vid, mi - se - ré - re
 me - i! E u o u a e.

Ad primam

Antiphona · 1g1

Trans - e - ún - te Dó - mi - no, * cla - má - bat cæ - cus ad e - um:
 Mi - se - ré - re me - i, fí - li Da - vid!

Ps. Deus, Deus meus, respice.

Ad sextam

Capitulum

FRATRES. Cáritas pátiens est, benígna est, cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambiósa, non quærit, quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti. Omnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet; cáritas numquam éxcidet. Deo.

Ad nonam

Capitulum

FRATRES. Nunc cognóscō ex parte, tunc autem cognóscam, sicut et cónitus sum; nunc autem manent: fides, spes, caritas, tria hæc, maior autem his est caritas. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Sede a dextris meis, dixit Dóminus Dómino meo. **Ps.** Dixit Dóminus Dómino meo **per ordinem.**

Capitulum

FRATRES. Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum, velut æs sonans, aut cýmbalum tinniens. Deo.

Responsorium: Veni hódie ad fontem aquæ. **Hymnus:** Lucis creátor.

Versiculus

V. Dirigátur ad te orátio mea!

R. Sicut incénsus in conspéctu tuo!

Ad Magnificat antiphona · 1g1

I - ter fa - ci - én - te Ie - su, * dum am - bu - lá - ret Ié -
ri - cho, cæ - cus cla - má - bat ad e - um, ut lu - men re - cí -
pe - re me - re - ré - tur. E u o u a e.

Alia antiphona: Omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

PER HEBDOMADAM

Lectio I.

CUM ingressus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulierem, quod esset pulchra nimis, et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum, et sublata est múlier in domum Pharaónis, Abram vero bene usi sunt propter illam. Tu.

Responsorium: Locútus est Dóminus

Lectio II.

FUERÚNTQUE ei oves et boves et ásini · et servi et famíliæ et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis et domum eius propter uxórem Sárai Abram, vocavítque Phárao Abram, et dixit ei: Quidnam est hoc, quod fecísti mihi? Quare non indicásti mihi, quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem mihi eam in uxórem? Tu autem.

Lectio III.

NUNC ígitur, ecce, uxor tua, áccipe eam, et vade! Præcepítque Phárao super Abram viris, et eduxérunt eum et uxórem illíus, et ómnia, quæ habébat. Ascéndit Abram de Ægypto, ipse et uxor eius, et ómnia, quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Tu autem.

FERIA TERTIA

Lectio I.

ERAT autem dives valde in possessióne auri et argénti; reversúsque est páriter, quo vénerat, ad merídiem inter Bethel et Hai, usque ad locum, ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai, in loco altáris, quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Tu.

Lectio II.

SED et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium et arménta · et tabernácula, nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul.

Erat quippe substántia eórum multa, et non quebant habitáre comúniter, unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Tu autem.

Lectio III.

EO autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in illa terra, dixit autem Abram ad Loth: Ne, quæso, sit iúrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos, fratres enim sumus. Ecce, univérsa terra coram te est, recéde a me, óbsecro! Tu.

Responsorium: Locútus est Dóminus.

FERIA QUARTA IN CAPITE IEIUNII

ad matutinum

Invitatorium: In manu tua. Ad nocturnum antiphona: Avértit Dóminus. Psalmus: Dixit insípiens in corde suo. Versiculus: Deus, vitam meam.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Dixit Iesus discípuis suis: Cum ieiunátis, nolíte fieri, sicut hypócritæ, tristes, extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus ieiunántes. Amen dico vobis, quia recepérunt mercédem suam. Et reliqua.

Homélia lectionis eiúsdem.

Lectio I.

CLEMENS et pius Dóminus, Deus noster · humánum genus, quod prædestináverat ad vitam, non est passus relínquere in morte, sed ita, ut suasióné decéptum fúerat diáboli péssimi · per gustum pomi in paradíso, ita étiam sacrosáncto ieiúnio dócuit esse liberándum, ut in præsentí lectione audívit diléctio vestra: *Cum ieiunátis, nolíte, inquit, tristes* vos coram homínibus pro appetítu laudis humánæ osténdere, sicut hypócritæ faciunt, qui ómnia bona sua, quæ agunt, propter humánæ tantum laudis concupiscéntiam operántur. De quibus subdíctur: *Amen dico vobis, recepérunt mercédem suam, quam ab homíni-*

bus quæsiérunt. Et non solum præmio priváti sunt sempitérno, sed étiam pœnas habent sibi præparátas ætérnas. Tu.

Responsorium: Paradísi portas. *Quære infra, in dominica Invocavit.*

Lectio II.

UNDE étiam séquitur de sancto ieiúnio: *Tu autem, cum ieiúnas, unge caput tuum, et faciém tuam lava,* ac si diceret: Sancto ígitur ieiúnio · sancta adaugére ópera festináte! Quia vero caput úngere docet, faciémque laváre, piis hoc ipsum ieiúnum opéribus Deo Patri omnipoténti commendáre est. Caput ergo nostrum Christus est, omnésque fidéles membra eius esse dicúntur. Caput ergo nostrum úngimus, faciémque lavámus, cum ieiúnia nostra eleemosynárum largitáte · pauperúmque et peregrinórum cura, vénia delictórum in debitoribus, oratióibus sanctis, húmili confessióne, pœniténtia lacrimósa, vigiliarúmque assiduitáte · Dómino nostro placabilia fácimus! Tu autem.

Responsorium: Emendémus in.

Lectio III.

TÁLIBUS et his simílibus iustítiae vel misericórdiae opéribus omnes sordes a nobis delictórum ablúere studeámus, præcipuèque cavére, ne humanæ laudis appetítu · hæc ipsa perdámus, sed pótius, Dómino largiénte, ita sint bona nostra próximis in exéplum, *ut, vidéntes ópera nostra bona, gloríficent Patrem nostrum, qui in cælis est,* et nos pro bonis opéribus, quæ fécimus, dúplicem a Dómino mercédem, et pro nostra, et pro aliórum salúte percípere mereámur, sicut sancta nobis léctio repromíttit: *Et Pater tuus, qui videt in abscónso, reddet tibi.* Ac si diceret: Nam, cum Deus tam pium ac fidéle stúdiúm nostrum víderit, ætérnæ nos beatitúdinis præmio remunerábit. Tu.

Responsorium: Abscóndite eleemósynam.

Laudes

De psalterio.

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Convertímmini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et fletu · et planctu, et scíndite corda vestra, et

non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum, Deum vestrum, quia benignus et miséricors est, et præstábilis super malítia! Deo.

Hymnus: Nox et ténebræ. **Versiculus:** In matutínis, Dómine.

Ad Benedictus antiphona · 7a

Cum ie - iu - ná - tis, * no - lí - te fí - e - ri, sic - ut hy - pó -

cri - tæ, tris-tes! E u o u a e.

Et preces quære infra in fine, in ultimo sexterno.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis, ut ieiuniórum veneránda sollémnia · et cóngrua pietáte suscipiant, et secúra devotióne percúrrant!

Super populum antiphona · 1d1

Conver - tí - mi - ni ad me * in to - to cor - de ve - stro, in ie -

iú - ni - o et fle - tu et plan - ctu, di - cit Dó - mi - nus.

E u o u a e.

Versiculus: Peccávimus, Dómine, cum pátribus nostris. Iniúste.

Oratio

PARCE, Dómine, parce pópulo tuo, ut, dignis flagellatió nibus castigátus, in tua miseratióne respíret! Per.

Alia

Inclinantes se, Dómine, maiestáti tuæ propitiátus inténde, ut, qui divíno múnere sunt refécti, cæléstibus semper nutriántur auxiliis! Per.

Pro fidelibus et cetera psalmus: Dómine, ne in furóre **primum**.

Ad primam

Hymnus: Iam lucis. **Antiphona:** Tu mandásti. **Psalmus:** Deus, in nómine. **Capitulum:** Omnis homo. **Responsorium:** Christe, Fili. **V.** Qui sedes. **Versiculus:** Exsúrge, Christe. **Preces require in fine.** Laus tibi, Dómine. **Oratio:** Dómine, sancte Pater. **Pro fidelibus psalmus:** Beáti, quorum.

Ad tertiam

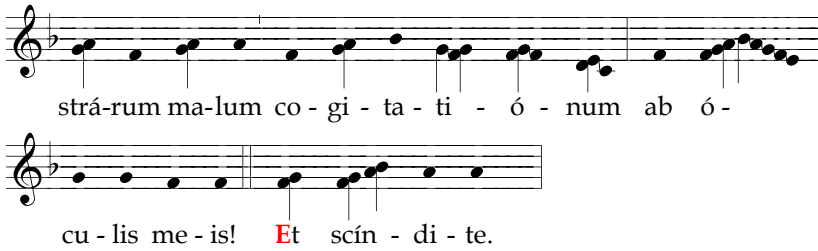
Hymnus: Nunc, Sancte, nobis. **Antiphona:** Deduc, me. **Psalmus:** Legem pone. **Capitulum:** Convertímini. **Responsorium:** Sana ánimam meam, ut in psalterio. **Preces, ut in matutinis.** **Psalmus:** Miserére mei, Deus, quóniam. **Pro fidelibus psalmus:** Dómine, ne in furóre **secundum**. **Item, in missa adduntur duæ collectæ, secundum:** A cunctis nos, quæsumus, Dómine, **et:** Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum. **Præfatio:** Qui corporáli, **et cetera.**

Ad sextam

Capitulum

CÁNITE tuba in Sion, sanctificáte ieiúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos · et sugéntes úbera. Deo.

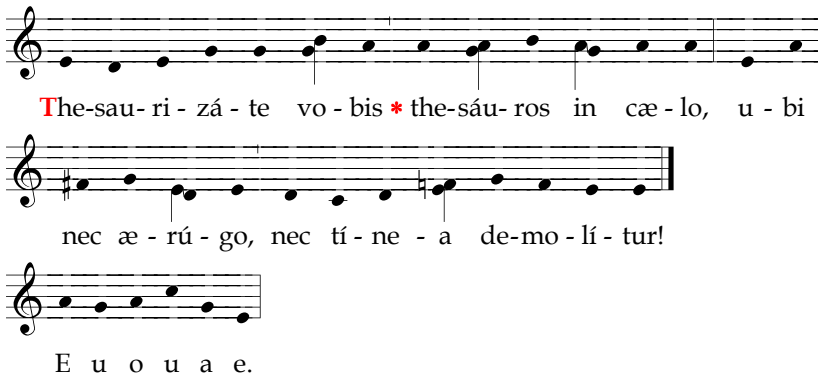
Responsorium: Benedícám Dóminum, ut in psalterio. **Preces, ut supra.** **Psalmus:** Miserére mei, Deus, miserére mei. **Pro fidelibus psalmus:** Miserére mei, Deus, secúndum magnam.

strá-rum ma-lum co - gi - ta - ti - ó - num ab ó -
cu - lis me - is! **Et** scín - di - te.

Hymnus: Cæli Deus sanctissime. **Versiculus:** Dirigatur.

Ad Magnificat antiphona · 4e

The-sau-ri - zá - te vo - bis * the-sáu-ros in cæ - lo, u - bi
nec æ - rú - go, nec tí - ne - a de-mo - lí - tur!
E u o u a e.

Preces, ut in matutinis. **Psalmus:** Miserére mei, Deus, secúndum magnam. Laus tibi, Dómine. Dómine, Deus virtútum, **ut supra.** **Oratio:** Præsta, quæsumus, Dómine. **Super populum:** Convertímini. **Versiculus:** Peccávimus. **Oratio:** Parce, Dómine, **vel:** Inclínantes se. **Pro fidelibus psalmus:** De profúndis.

Ad completorium

Psalmus: Cum invocærem. **Hymnus:** Te lucis. **Capitulum:** Tu in nobis. **Versiculus:** Custódi nos. **Ad Nunc dimittis antiphona:** Salva nos. **Preces, ut supra.** **Psalmus:** Dómine, quid multiplicáti. Laus tibi. **Oratio:** Deus, qui illúminas. **Pro fidelibus psalmus:** Dómine, exáudi **secundum.**

FERIA QUINTA

ad matutinum

Invitatorium: Adorémus Dóminum. **Psalmus:** Veníte. **Ad nocturnum antiphona:** Dómine, Deus. **Psalmus:** Salvum me fac. **Versiculus:** Gaudébunt lábia.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Cum intrásset Iesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus iacet paralýticus in domo, et male torquétur. Et ait illi Iesus: Ego véniam, et curábo eum.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

VIDEÁMUS, utrum de servo centuriónis sibi Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: *Accessit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Puer meus iacet in domo paralýticus.* Cui vidétur repugnáre, quod ait Lucas: Et, cum audísset de Iesu, misit ad eum senióres Iudæórum, rogans eum, ut veníret, et sanáret servum eius.

Responsorium: Locútus est Dóminus ad Abraham, *quære in dominica præcedenti.*

Lectio II.

AT illi, cum venírent ad Iesum, rogábant eum, solícite dicétes ei: *Quia dignus est, ut hoc ei præstes. Diligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis.* Iesus autem ibat cum illis, et, cum iam non longe esset a domo, misit ad eum centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári! *Non enim dignus sum, ut sub tectum meum intres, propter quod et meípsum non sum dignus arbitrátus, ut venírem ad te, sed dic verbo, et sanábitur puer meus.* Tu.

Responsorium: Dum staret Abraham.

Lectio III.

SI enim ita hoc gestum est, quómodo verum erit, quod Matthæus narrat: *Accessit ad eum quidam centúrio,* cum ipse non accesserit, sed amícos míserit, nisi, diligénter advertétes, intelligámus Matthæum non omníno deseruísse usitátum modum loquéndi. Non enim solum dícere solémus accessisse áliquem, étiam ántequam pervéniat

illuc, quo dicitur accessisse. Unde etiam dicimus: parum accessit, vel multum accessit, eo quod appetit pervenire, verum etiam ipsa perventione, cuius adipiscendi causa acceditur, dicimus plerumque factum, et, si eum, ad quem pervenit, non videat, ille, qui pervenit, cum per amicum pervenit ad aliquem, cuius rei favor est necessarius. Tu.

Responsorium: Tentavit.

Laudes

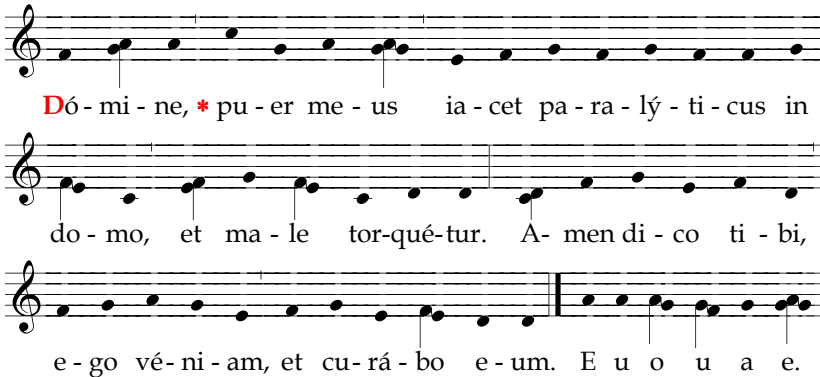
De psalterio.

Capitulum

IN diebus illis. Ægrotavit Ezechias usque ad mortem, et introivit ad eum Isaías, filius Amos, propheta, et dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, et non vives! Et convertit Ezechias faciem suam ad parietem, et oravit ad Dominum. Deo.

Hymnus: Lux, ecce, surgit. **Versiculus:** In matutinis, Domine.

Ad Benedictus antiphona · 1g2

Dó - mi - ne, * pu - er me - us ia - cet pa - ra - lý - ti - cus in
do - mo, et ma - le tor - qué - tur. A - men di - co ti - bi,
e - go vé - ni - am, et cu - rá - bo e - um. E u o u a e.

Preces, ut supra.

Oratio

DEUS, qui culpa offēderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte!

Super populum antiphona: Convertimini ad me. **Versiculus:** Peccávimus, Dómine.
Oratio: Parce, Dómine, parce pópulo, **ut supra.**

Ad sextam

Capitulum

ORÁVIT Ezechías ad Dóminum, et dixit: Obsecro, Dómine, ménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et, quod bonum est in óculis tuis, fécerim; et flevit Ezechías fletu magno. Deo.

Ad nonam

Capitulum

ET factum est verbum Dómini ad Isaíam, dicens: Vade, et dic Ezechíæ: Hæc dicit Dóminus, Deus David, patris tui: Audívi oratió-nem tuam, et vidi lácrimam tuam. Ecce, ego adiciam super dies tuos quíndecim annos, et de manu regis Assyriórum éruam te et civitátem istam, et prótegam eam, dicit Dóminus omnípotens. Deo.

Ad vesperas

De psalterio.

Ad Magnificat antiphona · 1g2

Dó - mi - ne,* non sum di - gnus, ut in - tres sub te - ctum me - um,
 sed tan - tum dic ver - bo, et sa - ná - bi - tur pu - er me - us.

FERIA SEXTA

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis: Audistis, quia dictum est antiquis: Dīliges prōximum tuum, et odio habēbis inimicum tuum. Et reliqua.

Homēlia Orīgenis de eādē lectionē.

Lectio I.

SICUT illa alia præcepta data eis fuerant in lege, sic et hæc. Sicut enim ad dimittendas uxores iussum fuit, ne eas interficerent, sic et ad odiendum inimicum mandatum fuit, et ut amicum non odissent. Concessa sunt autem ista populo illi veteri adhuc rudi et infirmo, quamquam inimicus, qui odio habendus dicitur, iuxta subtiliorem intellectum diabolus posset intelligi. Tu.

Responsorium: Angelus Dōmini vocāvit.

Lectio II.

CETERUM in Evangelio, quod lege veteri longe excellentius et perfectius est, quid magister perfectionis dicat, audiāmus! Ait enim discipulis suis: *Diligite inimicos vestros, benefacite maledicentibus vobis, benefacite et his, qui oderunt vos, et orate pro persecutibus vos!* Secundum legem: *Diliges proximum tuum, et odies inimicum tuum!* Et secundum Evangelium: *Inimicum et proximum diliges! Diligite inimicos vestros!* Imperfectionem legis Evangelium adimplevit, infirmitatem eorum, qui sub circumcissione erant. Hi, qui sub gratia fuerunt, confirmaverunt, quibus, velut firmissimis et perfectis viris, Dōminus hoc mandabat, dicens: *Diligite inimicos vestros!* Tu.

Lectio III.

VOS, mansueti, vos, mites, vos, benigni, vos, immaculati, vos, imitatores mei, vos, me sequentes! Vos diligite inimicos vestros, si-

ve pagános, idolórum cultóres, sive hæréticos infidéles! Isti enim sunt inimíci vestri, isti sunt veritátis adversárii. Istos ergo dilígite, mala advérsus eos non cogitáte, mala eis non faciéntes, nec advérsa eis optántes, sed dilígite eos, ut próximos, et horum errórem spérnite, sicut abominatiónem! Ita ergo dilígite inimícos vestros, sive públicos, sive occúltos, sive eos, qui foris sunt; omnes dilígite, circa omnes benígni et mites estóte! Tu.

Laudes

De psalterio.

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Iacob peccáta eórum, me étenim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

Cum fa- cis e - lee-mó- sy-nam, * ne-sci- at si - ní- stra tu - a,
quid fá - ci - at déx - te - ra tu - a! E u o u a e.

Oratio

INCHOÁTA ieiúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséque-
re, ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus éti-
am sincéris exercére valeámus.

Super populum oratio

TUÉRE, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter
emúnda, quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla dominétur in-
íquitas! Per.

Ad sextam

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Nolíte ieiunáre, sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélsó clamor vester! Numquid tale est ieiúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? Deo.

Ad nonam

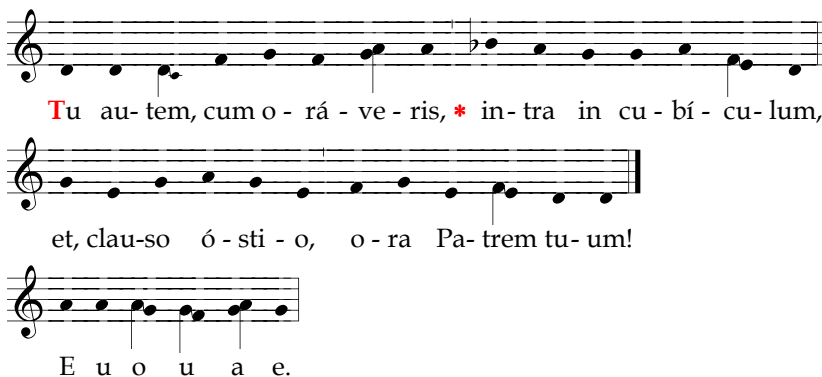
Capitulum

NUMQUID istud vocábis ieiúnium, et diem acceptábilem Dómino, nonne hoc est magis ieiúnium, quod elégi: dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, et omne onus dirúmpe? Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: In conspéctu. **Psalmus:** Confitébor, **cum ceteris.** **Capitulum:** Clama, ne cesses. **Responsorium:** Convertímini ad me. **Hymnus:** Plasmátor. **Versiculus:** Dirigátur.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Tu au-tem, cum o - rá - ve - ris, * in- tra in cu - bí - cu - lum,

et, clau- so ó - sti - o, o - ra Pa- trem tu- um!

E u o u a e.

SABBATO

Secundum Marcum

IN illo tēpore. Cum sero esset factum, erat navis in médio mari, et ipse solus in terra. Et réliqua.

Homélia venerábilis Bedæ presbýteri.

Lectio I.

ET cum dimísisset eos, ábiit in montem solus oráre. Non omnis, qui orat, ascéndit in montem. Est enim orátio, quæ peccátum facit. Sed hic bene orat, qui Deum orándo quærit; hic, a terrénis ad superióra progrédiens, vérticem curæ sublimiórís ascéndit. Tu.

Responsorium: Cæcus sedébat.

Lectio II.

QUI vero de divítiis, aut honóre sáculi, aut certe de inimíci morte sollícitus óbsecrat, ipse, in infímis iacens, viles ad Deum preces mittit. Orat autem Dóminus non, ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam, etsi ómnia posúerit · Pater in potestáte Fílii, Fílius tamen, ut formam hómínis impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus noster est. Tu autem.

Lectio III.

ADVOCÁTUM enim, inquit, habémus apud Patrem, Dóminum Iesum Christum. Si advocátus est, debet pro nostris interveníre peccátis. Non ergo, quasi infirmus, sed quasi pius óbsecrat. Vis scire, quod ómnia, quæ velit, possit? Et advocátus, et iudex est, in áltero pietátis officium, in áltero insígne est potestátis. Tu autem.

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris dígitum tuum exténdere, et loqui, quod non prodest, cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténébris lux tua, et ténébræ tuæ erunt, sicut merídiés. Deo.

Ad Benedictus antiphona: Cum appropinquáret Iesus Iéricho, **quære in dominica præcedenti.**

Oratio

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, atque, a peccatórum nostrórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi.

Super populum antiphona: Convertímini, ut supra.

Oratio

FIDÉLES tui, Deus, per tua dona firméntur, ut éadem · et percipiéndó requírant, et quæréndo sine fine percípiant! Per.

Ad sextam*Capitulum*

ET réquiem dabit tibi Dóminus, Deus tuus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit, et eris, quasi hortus irríguus, et, sicut fons aquárum, cuius non defíciant aquæ. Deo.

Ad nonam*Capitulum*

ET ædificabúntur in te desérta sæculórum, fundaménta generatiónis et generatiónis suscítabis, et vocáberis ædificátor sépium, avértens sémitas iniquitátum. Deo.

Item, peracta missa, incipiatur vespera.

INDEX VERSICULORUM

DE EPIPHANIA DOMINI

- V.** Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.
R. Reges Arabum et Saba dona addúcent.
- V.** Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi!
R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine!
- V.** Omnes gentes, quascúmque fecísti.
R. Vénient, et adorábunt coram te, Dómine.
- V.** Cæli apérti sunt super eum.
R. Et vox Patris audíta est.
- V.** Vénient ad te, qui detrahébant tibi.
R. Et adorábunt vestígia pedum tuórum.

DOMINICIS DIEBUS

- V.** Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine!
R. Et descéndat super nos misericórdia tua!
- V.** Dirigátur, Dómine, orátio mea!
R. Sicut incénsum, in conspéctu tuo!
- V.** Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.
R. Et custodívi legem tuam.
- V.** Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.
R. Deus meus, illúmina ténebras meas!
- V.** Exaltáre, Dómine, in virtúte tua!
R. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.
- V.** Hæc dies, quam fecit Dóminus.
R. Exsultémus et lætémur in ea!
- V.** Dóminus regnávit, exsúltet terra!
R. Læténtur ínsulæ multæ!

INDEX TITULORUM

[In festo Epiphaniæ]	5
Secundo die.....	36
Tertio die	42
Quarto die	45
Quinto die	47
Sexto die	49
Dominica infra octavas.....	50
In octava Epiphaniæ.....	55
Dominica prima post octavas Epiphaniæ.....	63
Feria secunda.....	76
Feria tertia	78
Feria quarta.....	81
Feria quinta	83
Feria sexta	87
Sabbato	89
Dominica secunda	92
Per hebdomadam.....	97
Feria quarta.....	98
Feria sexta	98
Dominica tertia.....	99
Feria secunda.....	103
Feria quarta.....	104
Feria quinta	104
Dominica quarta.....	105
Per hebdomadam.....	107
Dominica in Septuagesima	109
Feria secunda.....	131
Feria tertia	132
Feria quarta.....	132
Feria quinta	133
Feria sexta	133
Sabbato	134
Dominica Sexagesimæ	136
Feria secunda.....	151
Feria tertia	154
Feria quarta.....	155
Feria quinta	155

Feria sexta	156
Sabbato	157
Dominica Quinquagesimæ	157
Per hebdomadam.....	173
Feria tertia	173
Feria quarta in capite ieiunii.....	174
Feria quinta	180
Feria sexta	183
Sabbato	186

INDEX FONTIUM

TEXTUS

- BS 1480 *Breviarium de tempore et sanctis etiam commune sanctorum per anni circum iuxta consuetudinem et ritum sacrae ecclesiae Strigoniensis.* Erhardus Ratdolt, Venezia 1480.
- BS 1484 *Breviarium de tempore et sanctis etiam commune sanctorum per anni circum iuxta consuetudinem et ritum sacrae ecclesiae Strigoniensis.* Georgius Stuchs, Nürnberg 1484.
- BS 1558 *Breviarium secundum usum almæ et metropolitanae ecclesiae Strigoniensis.* Raphael Hoffhalter, Wien 1558.
- OAgr *Ordinarius sive rubricella ad veram notulam almæ Agriensis ecclesiae.* Ioannes Haller, Kraków 1509. Editio: DOBSZAY László: *Liber Ordinarius Agriensis (1509).* MTA Zenetudományi Intézet, Budapest 2000. (Musicalia Danubiana Subsidia 1)

MELODIÆ

- BNS Praha, Strahovská knihovna DE I 7: *Proprium de tempore breviarii notati Strigoniensis sæculi XIII.* Facsimile: SZENDREI Janka: *Breviarium notatum Strigoniense sæculi XIII.* Zenetudományi Intézet, Budapest 1998. (Musicalia Danubiana 17)
- Kn 2 Bratislava, Kapitulská knižnica EC Lad 2 (olim: Knauz 2): *Pars hiemalis antiphonalis Strigoniensis ad usum capituli collegiati sancti Martini Posoniensis circa 1430.*
- MR 21 Zagreb, Knjižnica Metropolitana MR 21: *Fragmentum psalterii Zagrabiensis sæculi XV cum officio defunctorum et hymnario.*
- Clmæ 408 Budapest, Országos Széchényi Könyvtár Clmæ 408: *Collectare Strigoniense circa 1370 cum appendicibus variis.*
- Budai Esztergom, Főszékesegyházi Könyvtár, MS I 3b: *Psalterium Strigoniense sæculi XV (vulgo: Psalterium Budense).*
- Oláh *Psalterium chorale secundum consuetudinem Strigoniensis ecclesiae cum antiphonis simul et litania ac hymnis de tempore et sanctis per totum annum cum vesperis et vigiliis mortuorum.* Petrus Liechtenstein, Venezia 1523. München, Bayerische Staatsbibliothek Res/2 Liturg. 380. Facsimile: SZOLIVA Gábor OFM: *Psalterium Strigoniense Venetiis 1523 cum notis musicis manuscriptis (Psalterium Nicolai Olahi).* MTA BTK Zenetudományi Intézet, Budapest 2015 (Musicalia Danubiana 25)

Nyomta és kötötte
a Robinco Kft. digitális nyomdája,
1088 Budapest, Múzeum utca 7.
Nyomdavezető: Gembela Zsolt
<http://srv.robinco.hu/oldalaink/nyomda.html>